

ด

D magazine

www.d-magazine.de

“นิตยสารดี มีดี เพื่อคนไทย”

สังคม • วัฒนธรรม • ครอบครัว • บันเทิง • ไลฟ์สไตล์

- งานวรรณกรรมแปล
- ประสบการณ์สาวไทยในถิ่นเชมบ้า
- เดินเพื่อสุขภาพกันเถอะ
- อย่าฝากหัวใจไว้กับคนอื่น

อะไรคือความเป็น “เยอรมัน”

10 / 06.2012

ISSN: 2190-636X

ประเทศเยอรมนีเสนออะไรให้แก่ผู้ย้ายถิ่นฐานมาพำนักในเยอรมนีบ้าง
นิตยสาร **ดิ** ได้รวบรวมหัวข้อสำคัญในหน่วยงานต่างๆ ของ BAMF ที่ควรรู้

BAMF= Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

สำนักงานดูแลผู้ย้ายถิ่นฐานและผู้ลี้ภัยแห่งสหพันธ์ฯ

<http://www.bamf.de>

Schulsystem (ระบบการศึกษา)

Alle Kinder, die in Deutschland leben, müssen zur Schule gehen.
Die Schulpflicht beginnt in der Regel im Herbst des Jahres, in dem ein Kind sechs Jahre alt wird. Die Schulpflicht dauert meist bis zum Ende des Schuljahres, in dem die Jugendlichen 18 Jahre alt werden. Die Regeln zur Schulpflicht unterscheiden sich in den einzelnen Bundesländern.

สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับระบบการศึกษาในเยอรมนีได้ที่

Bundesministerium für Familie, Senioren, Frauen und Jugend (BMFSFJ)

Telefon: +49 0180 190 70 50

Internet: <http://www.bmfsfj.de>

Integrationsprojekte vor Ort (โครงการบูรณาการในพื้นที่)

สอบถามข้อมูลได้ที่หน่วยงานของเยอรมัน ณ เขตที่คุณอาศัยอยู่

-Migrationsberatung für erwachsene Zuwanderer und

Jugendmigrationsdienst

-Migrantenorganisationen

-Wohlfahrtsverbände z.B. <http://www.awo-konstanz.de/alltag.html>

สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโครงการบูรณาการต่างๆ ได้ที่

Bundesministerium für Familie, Senioren, Frauen und Jugend (BMFSFJ)

Telefon: +49 228 930-0

Telefax: +49 228 930-2221

Anerkennung von ausländischen Berufsabschlüssen

(เทียบวุฒิการศึกษาที่สำเร็จจากต่างประเทศ)

Sie haben Ihren Berufsabschluss im Ausland erworben und wollen Ihre Qualifikation auf dem deutschen Arbeitsmarkt einbringen?

ในเยอรมนีสามารถสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเทียบวุฒิการศึกษาที่สำเร็จจากต่างประเทศ ได้ที่

Hotline zur Anerkennung ausländischer Berufsabschlüsse

Montag bis Freitag: 9:00 bis 15:00 Uhr

Frankenstraße 210, 90461 Nürnberg

Telefon: +49 30 1815-1111

Fort- und Weiterbildung

(เรียนเพิ่มและเรียนต่อ)

สอบถามข้อมูลได้ที่หน่วยงานของเยอรมัน ณ เขตที่คุณอาศัยอยู่

-Migrationsberatung für erwachsene Zuwanderer und

Jugendmigrationsdienst

-Agentur für Arbeit

-Volkshochschule

-Ausbildungsinstitute, Weiterbildungsinstitute

-Bildungsberatung

สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนต่อ และเรียนเพิ่มเติมในเยอรมนีได้ที่

Bundesagentur für Arbeit

Telefon: Hotline +49 1801 555111

Internet:

http://www.arbeitsagentur.de/nn_29892/Navigation/Dienststellen/Dienststellen-Nav.html

Deutsch für den Beruf: Das ESF-BAMF-Programm

(คอร์สเรียนภาษาเยอรมันที่ใช้ในวิชาชีพ)

สอบถามข้อมูลได้ที่หน่วยงานของเยอรมัน ณ เขตที่คุณอาศัยอยู่

-Migrationsberatung für erwachsene Zuwanderer und

Jugendmigrationsdienst

-Ausländerbehörde

-Arbeitsagentur, Job-Center oder entsprechende Einrichtung der Kommune

-Integrationskursträger

สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนภาษาเยอรมันที่ใช้ในวิชาชีพ ได้ที่

Hotline zum ESF-Programm

Montag bis Donnerstag 9:00 bis 15:00 Uhr

Freitag 9:00 bis 14:00 Uhr

Telefon: +49 221 92426-400

ข้อมูลจาก- Quellen: <http://www.bamf.de>

ป.ก. บอกกล่าว

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านนิตยสารดี

ที่จริงกองบก.พยายามกันอย่างเต็มที่ที่จะผลิต ดีมาก ฉบับที่ 10 นี้ และส่งถึงมือท่านสมาชิกและผู้อ่านให้ทันช่วงต้นเดือนมิถุนายน แต่ก็คงเป็นอย่างที่เห็นแหละนะคะ ว่าช้าอีกตามเคย ไม่แก้ตัวนะคะ เพราะเป็นเรื่องจริงที่ว่า กองบก.รวมทั้งนักเขียนทุกท่านต่างเป็นอาสาสมัครช่วยกันขีดช่วยกันเขียน ผลิตงานโดยไม่มีความตอบแทน ด้วยอยากให้หนังสือคุณภาพให้แก่ชุมชนไทยในเยอรมนีและใกล้เคียง ทุกคนก็มีภาระอื่น ๆ ก็เลยทำให้เกิดความล่าช้าบ้าง ก็หวังความเข้าใจจากผู้อ่านว่าจะยังสนับสนุน ดีมาก กันต่อไป

ฉบับที่ 10 นี้เราตั้งหัวข้อไว้ว่า เยอรมัน เยอรมัน คือต้องพยายามหลีกเลี่ยงให้ยาวหน่อยจะได้เสียงออกมาแบบนั้นนะคะ เยอรมัน เยอรมัน เราก็ล้อมาจาก typisch deutsch ละค่ะ ที่อาจเป็นคำสแลงกลาย ๆ ออกด้านลบนิด ๆ พออ่านเ็นดูอะไรแบบนี้ ผู้อ่านหลายคนคงเคยสกดคำนี้ออกมาบ้างเหมือนกันใช่ไหมคะ เวลาที่พบเจออะไรที่ก็แหมช่างเยอรมัน มาก ๆ บทความหลักก็เลยคุยให้ฟังเรื่อง "ความเป็น"เยอรมัน" ที่อาจจะจะเป็นลักษณะบางอย่างของคนหรือสังคมเยอรมันที่คนนอกสัมผัส หรือมองเห็น เช่น การใส่รองเท้าส้นแต่สวมถุงเท้า แกรมก็อากาศร้อนจึงใส่กางเกงขาสั้น ในเวลาฤดูร้อน ซึ่งก็แปลกดีเพราะถุงเท้าน่าจะทำให้เท้าอบ อันอาจก่อให้เกิด "ตุ ๆ" ขึ้นได้ ก็เป็นการสังเกตของ หนูพิศ นะคะ จะตรงกับใจผู้อ่านหรือไม่ ก็คงต้องพิจารณาคะ

เริ่มเข้าฤดูร้อน แสงแดดแผดเผา รังสีอัลตราไวโอเล็ตก็ล่องลอยทั่วไป รังสีที่ว่าก็ต้นเหตุมะเร็งผิวหนังและละค่ะ ดีมาก จึงนำบทความว่าด้วยมะเร็งผิวหนังของหมอก๊วยเจ๋งมาลงพิมพ์ให้ผู้อ่านได้รู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้ค่ะ ฉบับนี้คือลัมน์ ความสัมพันธ์มาในรูปแบบใหม่ คือ ปุจฉา-วิสัชนาธรรมะ ที่พระไพศาลท่านตอบคำถามต่าง ๆ ของผู้ที่ทุกข์ใจเขียนมาขอคำปรึกษา ก็เป็นแนวทางการพิจารณาปัญหาหาขุญญะโดยให้หลักธรรมะช่วยอธิบายบางที่ปัญหาและคำตอบอาจช่วยชี้แนวทางในการแก้ หรือพิจารณาปัญหาอื่น ๆ ก็เป็นไปได้นะคะ

บทสัมภาษณ์ในฉบับนี้ ดีมาก แนะนำน้องดาว ที่ติดตามแม่มาอยู่เยอรมนีตั้งแต่วัย 16 ปี และได้รับเลือกเป็นนักศึกษาที่ทำคะแนนดีเด่นในคณะเทคนิคของมหาวิทยาลัยไฮลด์บรอนซึ่งนับเป็นตัวอย่างหนึ่งของความไม่ท้อถอย ตั้งมั่นในสิ่งที่ตั้งใจ รวมทั้งมีความอดทนที่จะให้บรรลุเป้าหมายที่ตนตั้งใจไว้ อีกตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นความมุ่งมั่นที่นำไปสู่ความสำเร็จเช่นกัน ก็คือ ความพยายามของแม่บ้านไทยที่ต้องการฝึกงานและเรียนต่อในสายอาชีพ เพื่อที่จะได้ทำงานในโรงแรม ประสบการณ์ที่ต้องต่อสู้เป็นแรมปีของทั้งน้องดาวและพิศดา แม่บ้านอยากเรียน แสดงให้เห็นว่า สังคมเยอรมันก็เปิดโอกาสให้คนต่างชาติที่มุ่งมั่น ไม่ย่อท้อ ได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพ เพื่อไปถึงความฝันที่วาดไว้ เพื่อมีภาระงานอาชีพที่ดีกว่า แค่ว่าความสะอาด

ปีนี้เป็นปีครบรอบ 150 ปีความสัมพันธ์การทูตไทย-เยอรมัน ชุมชนไทยในเมืองต่าง ๆ จึงจัดงานเฉลิมฉลอง ดีมาก ฉบับนี้เก็บภาพข่าวของงานที่ได้จัดไปแล้ว และจะนำเสนอภาพข่าวเกี่ยวกับงานฉลองนี้ต่อไปในฉบับหน้า

เมื่อ ดีมาก ฉบับที่ 10 ถึงมือท่านผู้อ่านก็ถึงช่วงเริ่มต้นปิดภาคเรียนของโรงเรียนในเยอรมนี เป็นช่วงแห่งการพักผ่อนให้ได้ใช้เวลาไปกับครอบครัว ในนามกองบก.ขอให้ทุกท่านได้ใช้เวลาในการพักผ่อนกับครอบครัวอย่างมีความสุข และกลับมาทำงานใหม่ด้วยพลังอันเต็มเปี่ยม พบกันในฉบับที่ 11 ค่ะ

พิศดา เรือนแก้ว

สารบัญ

เรื่องดีจากปก

เยอรมัน เยอรมัน: ความเป็นเยอรมันที่เห็นได้.....10

ข่าว

ภาพข่าว.....6

เจาะข่าว.....8

ชีวิตในประเทศเยอรมนี

แนะนำสมาคม: กลุ่มอิสระอาสาสมัครพัฒนาสังคมရေးไทย NRW.....14

แนะนำสมาคม: กลุ่มไทยช่วยเหลือตนเองเมืองเวือร์ซบวร์ก.....15

อาชีพ: งานวรรณกรรมแปลจากภาษาเยอรมันในประเทศไทย (ตอนที่ 1).....16

กฎหมาย: การตั้งสมาคมและยื่นเรื่องขอจดทะเบียนเป็นสมาคมในเยอรมนี.....18

ข่าวจากส่วนราชการ.....21

การศึกษา: แม่บ้านไทยเล่าเรื่อง “ฝึกและเรียนการโรงแรม”.....22

เรียนภาษาเยอรมัน: เพลงชาติเยอรมัน.....24

สัมภาษณ์: Schönes Bild hat ein gutes Vorbild: Dariga Kordic.....26

แนะนำหนังสือ: อีสระภาพบนเส้นบรรทัด ๑๓ นักโทษประหาร.....30

Lifestyle สไตล์ D

กีฬา: Wandern.....32

บันเทิง: D-TV.....34

สุขภาพ: ชนเขาเสื่อม.....36

เช็ทซ์และความสัมพันธ์: ระวางเพราะแฟนมีกิ๊ก.....38

เกร็ดความรู้: มะเร็งผิวหนัง.....40

คุยถึงลูกรัก: จากใจ ถึงใจ “ลูกติด”.....42

ศิลปะ: Malen und Gestalten mit Pflanzenfarben, Teil 1.....44

D I Y by Nong: ขวดสวยด้วยมือคุณ.....46

ห้องครัว: ข้าวตั้งหน้าตั้ง.....47

ประสบการณ์สาวไทยในถิ่นแฮมบ้า(บราซิล).....48

ท่องเที่ยวยุโรป: ตะลอนไป: ฝรั่งเศสตอนใต้...โพรวองซ์ (ตอนที่ 1).....52

ท่องเที่ยวไทย: Künstler sollen auf den Wert seiner Werke achten.....54

ธรรมะท้ายเล่ม: อย่าฝากหัวใจไว้กับคนอื่น.....55

10

26

32

54

ขณะนี้ตีพิมพ์สารบัญ QR-Code แล้วค่ะ

จดหมาย คุยกับ บ.ก.

สวัสดีค่ะท่าน บก. ดีมาก

แม่ลิซ่าส่งโปสการ์ดทำมือมาอวดค่ะ เป็นผลงานหัดทำที่นำไอเดียจากคอลัมน์ DIY ในดีมากมาประยุกต์ค่ะ ...ลอกแผ่น ทิชชูบางมาปะบนกระดาษปฏิทินเก่าด้วยกาวชนิดพิเศษแล้วพ่นสเปรย์ทับ .. ก็จะได้โปสการ์ดน่ารัก ๆ ราคาถูกไวส่งหาเพื่อน ๆ ในโอกาสต่าง ๆ แม่ลิซ่าชอบส่งโปสการ์ด เลยนุกกับโปสการ์ดทำมือ ฝีมือยังไม่ดีนักแต่ถ้าฝึกทำบ่อย ๆ คงดีกว่านี้ค่ะ

ขอบคุณ “ดีมาก” นะคะ ที่มีดี หลากหลาย .. ส่งกำลังใจมาให้ท่าน บก. และทีมงานทุกท่านค่ะ ขอให้มีแรงพล้งผลิตสิ่งดี ๆ ตลอดไป

รออ่านเล่มหน้าด้วยใจจดจ่อค่ะ

ด้วยจิตคารวะ

แม่ลิซ่า

สวัสดีค่ะแม่ลิซ่า

ตอนที่บก.รับโปสการ์ดจากโปรษณีย์ยังนึกในใจว่ารูปแปลกดีไม่เคยเห็น พออ่านข้อความจึงทราบว่าเป็นโปสการ์ดทำเองไอเดียจาก DIY ในดีมากนี่เอง ดีใจค่ะที่คอลัมน์ใน ดีมาก ของเราเป็นประโยชน์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ๆ ทีมงานและบก.ขอขอบคุณ แม่ลิซ่า ที่ส่งกำลังใจมาให้ค่ะ และหวังว่าจะส่งข่าวคราวให้เราทราบต่อไปว่า อะไรรีกบ้างใน ดีมาก ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง

บก.

สวัสดีค่ะ บรรณาธิการของนิตยสารดี ที่นับถือ

ซึ่งใจในหัวข้อธรรมะท้ายเล่ม โดยเพชรภี ปิ่นแก้ว ที่สัมภาษณ์พระไพศาล “จิตอาสา” มากเลย ค่ะ เพราะตรงกับใจและความคิดมากที่เขียนมาเพื่อจะถามว่า อำเภอปรางค์อยู่จังหวัดอะไร ในประเทศไทย ที่พระไพศาลพูดถึง น่าจะมีรูปของอำเภอนี้และต้นไม้ ประกอบด้วย จะยิ่งดีใหญ่เลย

อยากให้ นิตยสารดี แนะนำอาชีพอีก แบบว่าอาชีพอะไรค่า ให้ผู้อ่านทราบว่า อาชีพอะไร เรียนอย่างไร เรียนที่ไหน

ผู้อ่าน

สวัสดีค่ะคุณผู้อ่าน

อำเภอปรางค์ อยู่ในจังหวัดศรีสะเกษทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยค่ะ เรื่องรูปนี้ ก็ถือเป็นปัญหาหนึ่งของทีมงานเลยทีเดียว เพราะนักเขียนเธอก็มุ่งจะเขียนค่ะ แต่มักจะลืมส่งรูปมาให้ ฝ่ายศิลป์ก็บ่นเป็นประจำ แต่ก็ยังคงเป็นปัญหาต่อไป ก็จะพยายามหารูปประกอบเรื่องให้ได้มากที่สุดแหละนะคะ สำหรับ แนะนำอาชีพ นั้นจะรับไปหารือกับทีมงานต่อไปค่ะ ว่าเราจะดำเนินการกันอย่างไรดี ขอขอบคุณ คุณผู้อ่านค่ะที่แนะนำ และประทับใจในบทความใน ดีมาก

บก.

เบอร์ลิน/Berlin

สถานเอกอัครราชทูตไทยเป็นเจ้าภาพจัดประชุม
อบรมการสอนวิชาภาษาไทยให้แก่เด็ก โดยครู
สาลี ศิลปธรรม เมื่อวันที่ 21-22 เมษายน 2555
ณ อาคารวิลล่าสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุง
เบอร์ลิน มีครูอาสาสมัครเข้าร่วมจำนวน 40 คน

ภาพโดย: ครูอาสาฯ

<http://www.facebook.com/groups>

แฟรงก์เฟิร์ต/Frankfurt

ทีมปทท. นครแฟรงก์เฟิร์ตอำเภอและสำนักงานกงสุล.ชัยเลิศ หลิมสมบุญ และครอบครัว ณ ทำอากาศยานแฟรงก์เฟิร์ต เมื่อวันที่ 30 เม.ย. 55 (ปัจจุบันนี้ท่าน
กงสุลใหญ่ ชัยเลิศฯ ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ กทม.)

ภาพโดย: สกญ

ชตุทการ์ท/Stuttgart

งานฉลอง 150 ปี ความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-เยอรมัน จัดโดยสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ Stuttgart ด้วยความร่วมมือจาก
สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเบอร์ลิน สถานกงสุลใหญ่ นครแฟรงก์เฟิร์ต สมาคมและชุมชนไทยในเขตใกล้เคียง เมื่อวันที่ 24
เมษายน 2555 ศจ.ดร.อำภา อดิระกุลให้เกียรติร่วมบรรยาย

ภาพโดย: นิตยสารดี

เวือร์ซบวร์ก/Wuerzburg

รองกงสุลใหญ่ นายจิตติพัฒน์ ทองประเสริฐ ให้เกียรติร่วมเปิดงานประชุมเชิงปฏิบัติการของ เครือข่ายคนไทยในต่างแดน ประเทศเยอรมนี (NTO) ในหัวข้อ “ดนตรีบำบัดสำหรับผู้ให้คำปรึกษา” ในวันที่ 4 - 6 พฤษภาคม 2555 ณ Jugendherberge Würzburg, Fred-Joseph-Platz 2, 97082 Würzburg โดยการสนับสนุนจากสถานกงสุลใหญ่ ณ นครฟรังค์วร์ท มีผู้เข้าร่วมประชุมฯ 30 คน

ภาพโดย: นิตยสารดี

ปารีส/Paris

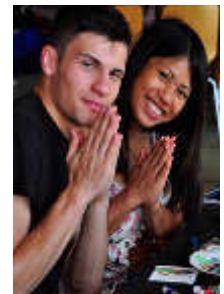
โบเดนเซ/ Bodensee

ศิลปิน“พุทไท”จัดกัน นิทรรศการภาพวาดเนื่องในโอกาสฉลอง”150 ปี ความสัมพันธ์ไทย-เยอรมัน” ใน Galerie Unikart A&E Wahlwies ในวันเปิดงานวันที่ 1 มิถุนายน 2555 มีการอ่านวรรณกรรม พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว “ไกลบ้าน” คั่นที่ 67 และ 71

ภาพโดย “พุทไท”

วาล์วีส/Wahlwies

Paris - สมาพันธ์ครูภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในยุโรป (FETTE) จัดการประชุมสามัญประจำปี 2555 ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ระหว่างวันที่ 11 -13 พ.ค. ที่ผ่านมา มีสมาชิกและผู้สนใจเข้าร่วมงานเกือบ 100 คน ในการนี้ คุณสุพรรณิ บุญถูก ประธานสมาพันธ์ครูฯ ได้มีโอกาสต้อนรับ รศ. ดร. มณีรัตน์ สวัสดิวัฒน์ ณ อยุธยา ซึ่งมาบรรยายในหัวข้อ „นโยบายภาษาแห่งชาติ - ยุทธศาสตร์ภาษาไทยในประเทศไทยและเวทีโลก และ พระอาจารย์ ชยสาโร ภิกขุ มาบรรยายในหัวข้อ „พุทธปัญญา พัฒนามนุษย์ได้อย่างไร“ ครูแม่ ครูอาสา และโรงเรียนภาษาไทยที่สนใจอยากทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสมาพันธ์ครูฯ ติดต่อได้ที่ fettesecretariat@gmail.com

ภาพโดย: FETTE

กสญ. นายชโลธร เภาวิบูลเปิดงานวัฒนธรรมไทยครั้งที่ 7 ในหัวข้อ ”150 ปี ความสัมพันธ์ไทย-เยอรมัน” จัดโดยสมาคมศิลปวัฒนธรรมไทย เฮเกาโบเดนเซ ในวันที่ 09 มิถุนายน 2555 มีชาวไทยและชาวเยอรมันให้ความสนใจเข้าชมการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยและร่วมกิจกรรมอย่างมากมาย

ภาพโดย:

สมาคมศิลปวัฒนธรรมไทย เฮเกา-โบเดนเซ

ข่าว

โดย โสภาพร คุวรัช

กินเนอร์ กราส ตีพิมพ์บทกวี “สิ่งที่ต้องพูดออกมา”

เมื่อต้นเดือนเมษายนที่ผ่านมา กินเนอร์ กราส นักเขียนรางวัลโนเบลชาวเยอรมันวัย 84 ปี ตีพิมพ์บทกวีชื่อ “สิ่งที่ต้องพูดออกมา” ซึ่งอธิบายว่าอิสราเอลเป็นภัยคุกคามต่อสันติภาพของโลก และพูดเป็นนัยว่าอิสราเอลอาจจะ “ทำลาย” ประชาชนชาวอิหร่าน บทกวีดังกล่าวกลายเป็นข่าวที่โจษจันกันไปทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อผู้เขียนเป็นอดีตทหารของนาซี ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 และการวิพากษ์วิจารณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในประเทศเยอรมนี ซึ่งในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวไปกว่า 6 ล้านคน ทำให้การวิพากษ์วิจารณ์อิสราเอลถือเป็นเรื่องต้องห้ามอย่างหนึ่งของประเทศเยอรมนี

หลายฝ่ายวิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาของบทกวี และเป็นกังวลถึงความสัมพันธ์ระหว่างเยอรมนีกับอิสราเอล บทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์หลายฉบับบอกว่า แม้ทั้งสองประเทศจะมีความสัมพันธ์ทางการทูตที่ใกล้ชิดแนบแน่นมาก แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า ชาวเยอรมันจำนวนไม่น้อยมีความเห็นไม่ต่างจากกราสนัก

ปฏิกิริยาโต้ตอบจากอิสราเอลในทันทีก็คือ กราส กลายเป็นบุคคลที่ไม่พึงปรารถนาของอิสราเอลในทันทีที่บทกวีของเขาได้รับการตีพิมพ์ และอิลี ไช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยของอิสราเอล ประกาศห้ามไม่ให้กราสเข้าประเทศอิสราเอล ซึ่งมาตรการดังกล่าวก็ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงเช่นเดียวกัน

ในเยอรมนี มีการวิพากษ์วิจารณ์เกิดขึ้นมากมาย เกอร์โนต์ แอร์เลอร์ รองผู้ช่วยผู้นำของพรรค SPD เรียกการตีพิมพ์บทความนี้ว่า “ผิดและไม่เกิดประโยชน์” ในขณะที่เรนาเต คูนาสต์ ผู้นำร่วมของพรรคกรีนในสภา บอกว่าการห้ามไม่ให้กราสเข้าประเทศเป็นเรื่องน่าเสียดาย “ที่สุดแล้ว ตอนนี้นักคิดกำลังพูดถึงการห้ามเข้าประเทศของกราส และไม่ได้พูดถึงเนื้อหาของบทกวีดังกล่าว” ดาเนียล บาห์ร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขของเยอรมนี จากพรรค FDP บอกว่ามาตรการโต้ตอบดังกล่าวรุนแรงเกินไปอย่างมาก อาวี พริมอร์ อดีตทูตอิสราเอลประจำประเทศเยอรมนี ก็บอกว่ามาตรการของรัฐบาลอิสราเอลออกไปในเชิงประชานิยมหรือดีโพตีฟายมากเกินไป ซึ่งไม่ว่าจะเป็นในกรณีใดก็ไม่มีเหตุผลรองรับเพียงพอ

กราสยังได้รับการสนับสนุนจากนักกรณรงคเพื่อสันติภาพ ซึ่งออกมาเดินขบวนและเขียนป้ายว่า “ไม่ใช่กินเนอร์ กราส ที่ควรจะถูกประจาน หากแต่เป็นนักการเมืองทั้งหลายที่ยังคงเร่งให้เกิดความตึงเครียดในตะวันออกกลาง โดยการผลักดันอิหร่านให้จมมุด ด้วยมาตรการแทรกแซงทางเศรษฐกิจทั้งหลาย” และกล่าวว่าการถกเถียงกันทางการเมืองถูกปลุกให้ฟื้นขึ้นมาผ่านบทกวีและข่าวของกราส

แหล่งที่มาของรูปภาพ

<http://de.wikipedia.org/w/index.php?title=Datei:Grass.JPG&filetimestamp=20110729204907>

โสภาพร คุวรัช

อาชีพนักข่าว นักเขียนและ
นักแปลอิสระ

www.sopapornkurz.com

โรบิน กิบป์ สมาชิกวง Bee Gees เสียชีวิต

แหล่งที่มาของรูปภาพ

<http://www.robingibb.com/robin.html>

โรบิน กิบป์ นักร้องชาวอังกฤษชื่อดัง สมาชิกวงบีจีส์ (Bee Gees) เสียชีวิตแล้วเมื่อวันที่ 20 พ.ค. 2012 จากโรคมะเร็งลำไส้และการทำงานของตับและไตล้มเหลว หลังจากที่เขาเมื่อเดือนที่แล้วโรบินมีอาการไครมา แต่ฟื้นขึ้นมาอย่างปาฏิหาริย์

นางดิวีนา กิบป์ ภรรยาของโรบินเปิดเผยว่าเขาได้รับกำลังใจจากทั้งแฟนเพลงและเพื่อน ๆ โดยเฉพาะครอบครัวที่ในช่วง 10 วันสุดท้ายได้เล่นบทเพลงที่กิบป์ชอบทุกวัน จนเธอถามเขาว่าอยากฟังเพลงอะไรอีกไหม? เขาตอบกลับมาว่า... ไม่ต้องแล้ว

โรบิน ต้องต่อสู้กับโรคลำไส้อักเสบ ซึ่งต่อมาได้กลายมาเป็นมะเร็งลำไส้กว่า 2 ปี หนังสือพิมพ์ เดอะ เมลล์เปิดเผยว่าเมื่อเดือนพ.ย. ปีที่แล้วโรบินถูกส่งตัวเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล และได้รับการวินิจฉัยว่ามะเร็งลำไส้ของเขา นั้นได้ลามมายังตับของเขา สมาชิกครอบครัวทั้งหลายต่างเร่งรุดกลับมายังประเทศอังกฤษเพื่อให้กำลังใจเขา

สำหรับประวัติของโรบินนั้น โรบิน กิบป์ มีชื่อเต็มว่า โรบิน ฮิวจ์ กิบป์ เกิดเมื่อวันที่ 22 ธ.ค. ปี 1949 ที่เกาะแมน ประเทศอังกฤษ เป็นพี่น้องฝาแฝดกับ มัวริช กิบป์ และเป็นน้องชายของแบร์รี กิบป์ โรบินเป็นนักร้อง นักกีตาร์ และนักแต่งเพลงชาวอังกฤษที่ประสบความสำเร็จสูงสุดเป็นอันดับ 6 บนชาร์ตของอังกฤษ

สามพี่น้องตระกูลกิบป์ ร่วมกันก่อตั้งวงบีจีส์ (Bee Gees) ในปี 1958 และกลายมาเป็นวงดนตรีป๊อปปวงหนึ่งที่ประสบความสำเร็จสูงสุด มียอดขายมากกว่า 200 ล้านแผ่น โดยมีเพลงฮิต เช่น Stayin' Alive, How Deep Is Your Love, Massachusetts และอื่น ๆ อีกมากมาย อัลบั้มชาวด์แทร็กจากภาพยนตร์เรื่อง Saturday Night Fever กลายเป็นหนึ่งในอัลบั้มที่มียอดขายสูงสุดในยุค 1970 และทำให้วงบีจีส์คว้ารางวัลแกรมมี่มาได้ถึง 7 ตัว

วงบีจีส์ ได้รับการขนานนามว่าเป็นวงดนตรีที่โด่งดังที่สุดในวงการเพลงป๊อปปของอังกฤษ โดยในด้านการแต่งเพลงนั้น อาจเป็นรองเพียงแค่จอห์น เลนนอน แห่งเดอะ บีเทิลส์ และพอล แมคคาร์ทนีเท่านั้น กิบป์ได้รับการขนานนามว่าเป็นหนึ่งในบุคคลที่สำคัญที่สุดของวงการเพลงอังกฤษ และเป็นหนึ่งในคนร้องเพลงโซลที่ดีที่สุดเท่าที่อังกฤษเคยมีมา

เยอรมัน เยอรมัน: ความเป็นเยอรมันก็เห็นได้

คำว่า typisch deutsch คงเคยได้ยิน ได้ฟังกันมาบ้างนะคะ ก็อาจเป็นคำเชิงลบ หรือเบาหย่อยก็บ่นว่าเล็ก ๆ หรือบางทีหากใส่อารมณ์ หย่อยก็อาจกลายเป็น กร่นดำก็ว่าได้ ปกติเราคนไทยจะใช้กันก็ต่อเมื่อมีความรู้สึกว่า นี่แหละเยอรมันละ หรือ แม้มันช่วงเป็นเยอรมันจริง ๆ และจริง ๆ แล้ว เจ้าความเป็น“เยอรมัน” นั้นะ คืออะไร ดูกันจากไหน

เวลาไปเที่ยวเมืองไทย หรือที่ไหนก็ได้ เวลาเจอนักท่องเที่ยวชาวเยอรมัน มันจะเห็นเพียงด้านหลัง โดยไม่ต้องแอบฟังภาษาที่พูด จะรู้ทันที หรือแม้จะสามารถทายได้ถูกกว่า 90% ว่าเยอรมันแท้ ๆ ลองเดาซิว่าดูจากอะไร ลองถามคนเยอรมันที่บ้านดูซิ ว่าจริงไหม

ไม่ว่าอากาศจะร้อนแค่ไหน ใคร ๆ ใส่รองเท้าสานกัน คนเยอรมันก็ใส่ แต่มีสิ่งหนึ่งที่นักท่องเที่ยวชาติอื่นไม่ค่อยใส่แต่คนเยอรมันใส่ นั่นคือ ถุงเท้า คนเยอรมันมักจะสวมถุงเท้าด้วยเวลาใส่รองเท้าสาน และที่ดูเหมือนจะขาดเสียไม่ได้ก็คงจะเป็นเป้ (Rucksack) ที่ไว้ใส่สัมภาระสารพัด และหากสังเกตอีกหน่อยจะพบว่า ยี่ห้อรองเท้าสานที่พบบ่อยมากก็คือ Birkenstock อีกยี่ห้อที่เป็นที่นิยมกันอย่างมาจนเกือบจะเป็นโลโก้ของคน (หรือนักท่องเที่ยว) เยอรมันก็คือเสื้อแจ็คเก็ตที่มีรอยteen (เขียนให้แลสุภาพ) ของเสื้อ Jack Wolfskin ไม่เชื่อลองสังเกตดู

Bild: www.kroatien-netz.de

สำหรับคนไทยที่อยู่เยอรมนีมานานปี หากถามว่า อะไรคือความเป็น“เยอรมัน” คำตอบก็มักจะเป็น การตรงต่อเวลา Pünktlichkeit เวลานั้นหมายความว่าอะไร หากเกรงว่าจะขำนิดหน่อยเป็นต้องโทรฯมาบอกให้รู้ก่อน ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ดี คนเราจะได้รู้ แต่เรื่องนี้ก็มีข้อยกเว้นอยู่เหมือนกัน หลายคนคงเคยได้ยินคำพูดที่ว่า ช่างก็เป็นแบบนี้แหละ typisch Handwerker หรือไม่ว่า ก็เขาเป็นช่างไง er ist doch ein Handwerker นั่นคือ ช่างทั้งหลายแหละในเยอรมนีมักจะไม่ค่อยตรงต่อเวลา คือรับปากว่าจะมาซ่อม หรือมาจัดการอะไรให้ มักจะมาช้า เช่น นัดว่าจะมา 11 โมงเช้า มาถึงเอา 17 น. หรือไม่มาเอาเฉย ๆ หรือไม่ก็ส่งงานไม่ทันตามที่กำหนด เป็นต้น เอ คุณสมบัตินี้จะเป็นเฉพาะช่างเยอรมันชาติเดียวหรือเปล่าก็ไม่รู้เวยะ

ความเป็น“เยอรมัน”ต่อมาก็น่าจะเป็น “ซีเนียร์” โดยเฉพาะในความคิดของสาวไทยที่สามี

เรื่องดีจากปก

โดย หนูพุด ลูกพอเพิ่ม

เยอรมันไม่ค่อยยอมส่งเงินให้ครอบครัวที่เมืองไทย หรือ บ่อยครั้งจะพบว่า คนเยอรมันเวลาจะซื้อหาอะไรก็ต้องตรวจสอบคุณภาพ ดูแล้วดูอีก ไตร่ตรอง อาจเป็นอาทิตย์กว่าจะซื้อ หรือไม่ก็ หากจะซื้ออะไรสักอย่างก็จะค่อย ๆ เก็บสะสมเงินเพื่อซื้อของเป็นอย่าง ๆ ไป ไม่ซื้อง่าย ๆ และหลาย ๆ อย่างพร้อมกัน จะดีควมว่าซื้อทีละทีได้ แต่หากมองในอีกด้านหนึ่งน่าจะใช้คำว่า ตระหนี่ ถีถ้วน จะถูกกว่าไหม นั่นคือ ค่อนข้างจะรอบคอบละเอียดลออในการใช้เงิน ไม่สุรุ่ยสุราย หรือจะเรียกว่าใช้เงินเป็น รู้จักค่าของเงินก็น่าจะได้

ต่อเนื่องจากเรื่องนี้ การที่คนเยอรมันต้องคิดทบทวนค่อนข้างนานเป็นไปไม่ได้ใหม่ ๆ เพราะต้องการความแน่ใจในคุณภาพ หรือแน่นอน ปลอดภัย ไว้วางใจ (sicher ist sicher) เรื่องนี้ทำให้ถึงคำของน้องนักศึกษาไทยคนหนึ่งทีบอกว่า คนเยอรมันซื่อสัตย์ ไม่ยอมเสี่ยงที่จะทำอะไรเลย โดยดูว่า จะมีประกันมากมายกายกอง โน่นก็ประกันนี้ก็ประกัน คือกลัวไปหมด และอะไรที่นอกกรอบที่ไม่มั่นใจว่าทำได้ หรือจะได้ผล โดยเฉพาะที่ให้หลักเสี่ยงไม่ทำตามกฎเกณฑ์แล้วละก็ ยากมากที่คนเยอรมันจะยอมทำ นั่นคือคิดซิกแซก หยอกย่นอย่างที่ไม่ค่อยเป็น มักจะตรง ๆ ที่ ๆ ตามเนื้อผ้าเท่านั้น เข้าข่าย เกรตรง นั่นแหละ

ก็เลยได้ความเป็น "เยอรมัน" ตามมาอีกหลายประการนั่นคือ การเคารพในกฎเกณฑ์ ทุกอย่างมีกฎมีเกณฑ์ มีระเบียบ รักชาวินัย (เอ !! ประเทศไหนหาไม่ค่อยจะมี) และอีกด้วยเหตุนี้ไซ้ใหม่ เลยทำให้คนเยอรมันมี ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง(ว่าถูก) หรือ rechthaberisch เพราะรู้แน่ชัดว่าหากทำตามกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ก็จะได้ผลตามที่กำหนดให้ ซึ่งในเรื่องนี้เราคนไทยคงมีประสบการณ์ที่ดี ๆ ในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ราชการเยอรมันทั้งหลาย ที่มีระเบียบมากมาย ต้องมีใบโน้โนบี้ ต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ แต่หากมีทุกอย่างให้ครบและทำตามขั้นตอนก็จะได้จริง ๆ ไม่ต้องมีได้ทำอะไรเลย

และนี่ก็อาจเป็น ความเป็น "เยอรมัน" อีกอย่าง นั่นคือ ความซื่อตรง หรือ เทียงตรง korrekt และก็การพูดอะไรตรง ๆ direkt ไม่มีอ้อมไปอ้อมมา คนไทยมาใหม่ ๆ อาจตกใจว่า เอเขว้าเราหรือเปล่าหว่า หามีได้เขาเพียงแต่พูดอย่างที่เขาคิดเท่านั้นแหละท่าน แต่หาได้คิดอะไรหลังไม้ค่อไปอีกยาวนานไม่ พูดแล้วจบเลย แต่ว่าหากยังไม่ชัดเจนในเรื่องใด ๆ ละก็จำเป็นต้องติดกิด (Diskussion) กันจนเห็นคำเห็นแดงแจ่มชัด ให้เห็นเป็นอย่างเดียวกัน ก่อนจึงจะสรุปและลงมือทำ บางทีที่ไทยเราใจร้อน บ่นปวดหัวว่าไม่รู้มันจะคุยกันถึงไหนไม่ทำอะไรกันซะที ซึ่งที่จริงแล้วการที่ถกเถียงกันด้วยเหตุด้วยผล ไม่เอามาติดค่างเป็นอารมณ์น่าจะได้อะไรที่ดีกว่า ก็เขาล็อก sicher ist sicher อีกแหละ

จากความซื่อตรง ก็มาเป็นความซื่อสัตย์ treu ซึ่งเป็นภาพตายตัว (stereotype หรือ Klischee) ของหนุ่มเยอรมันที่สำนักงานจัดหาคุณมักจะใช้กันเมื่อสักสอง-สามทศวรรษที่ผ่านมา และก็เป็นความรู้สึกของสาว ๆ ไทยด้วย โดยเธอมักจะเปรียบเทียบกับหนุ่มไทยในอดีตของเธอ (ข้อสัมภาษณ์ในงานศึกษาวิจัยเรื่องการย้ายถิ่นของหญิงไทยมาเยอรมนี) ที่ดูเหมือนจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่เป็นปัจจัยผลักดันให้เธอต้องมาใช้ชีวิตในต่างบ้านต่างเมือง

ความสะอาด และความเป็นระเบียบ ก็เป็นข้อหนึ่งที่อาจชี้ชัดถึงความเป็น "เยอรมัน" ลองสังเกตดูซิเวลาคุณนั่งรถไปประเทศเพื่อนบ้าน พอพ้นชายแดนเยอรมนีเข้าไปฝรั่งเศส หรือเบลเยียมจะรู้สึกได้ทันทีถึงเรื่องเหล่านี้ บ้านช่องที่ดูเหมือนไม่ค่อยได้รับการใส่ใจ (ungepflegt) ความสะอาดสะอาดที่ดูจะอยู่ห่างไกล คนไทยบางคน(เช่นตัวฉันทเอง) อาจจะรู้สึกอึดอัด พอพ้นชายแดนเพื่อนบ้านกลับมาเยอรมนีอะไร ๆ ก็จะไปโรงดูสะอาดตา

เกี่ยวกับความสะอาดและความเป็นระเบียบนี้มีเรื่องเล่าสนุก ๆ ว่า คนเยอรมันมักจะล้างถังขยะใหญ่หน้าบ้านด้วยน้ำร้อนและน้ำยาล้างจานเพื่อให้สะอาดและมีกลิ่นสุภาพ วันหนึ่งน้องคนไทยมาเยี่ยมเดินผ่านถังขยะที่บ้านหลานสาวตัวน้อยบอกว่าเหม็น คุณแม่หลานสาวก็เลยบอกว่าที่ต้องล้างถังด้วยน้ำร้อนและใส่น้ำยาล้างจาน นี่แสดงว่าน้องคนนี้ได้รับเชื้อ "เยอรมัน" ไปเต็ม ๆ

ครั้งหนึ่งคุณแม่ของเพื่อนรุ่นพี่ที่มาเรียนหนังสือในเยอรมนี และพี่เขาก็พาเที่ยว คุณแม่ประทับใจป่าไม้ของเยอรมันมากกว่า ทำไมดูสะอาดเป็นระเบียบดีจัง บอกลูกสาวว่า ให้ไปทำการศึกษาวิจัยดูซิว่า ทำไมป่าไม้ในเยอรมนีจึงขึ้นอย่างเป็นระเบียบ ไม่รกรุงรังอย่างบ้านเฮา พี่เขาเลยได้หัวข้องานวิจัยเพิ่มอีกหนึ่งชิ้น

อีกเรื่องที่โยงใยกับป่าไม้ และธรรมชาติ ก็คงจะเป็น จิตสำนึกในการอนุรักษ์ระบบนิเวศน์รวมทั้งอนุรักษ์ธรรมชาติ (umweltbewusst) ไม่ตัดไม้ทำลายป่า (ไม่เหมือนประเทศอะไรนะ) ไม่ทำร้ายสัตว์ อะไรที่จะช่วยกันให้ต้นไม้ สัตว์ป่าอยู่ได้ก็จะทำ มีเรื่องซ้ำ ๆ ออกน้าเอ็นดูคล้ายเก็บตกของรายการโทรทัศน์อยู่เรื่องหนึ่ง เรื่องเล่าว่า ในพื้นที่ทางตอนเหนือของประเทศจะมีการสร้างถนนหรือสะพานอะไรสักอย่างจำไม่แน่ชัด อันจะทำให้เส้นทางที่รถดับเพลิงจากหมู่บ้านหนึ่งไปอีกหมู่บ้านหนึ่งจะต้องใช้เส้นทางอ้อมโลกประมาณหลายกิโล แต่หากสามารถแล่นตัดตรงผ่านป่าตงบริเวณที่จะมีการสร้างอะไรก็ได้ก็จะประหยัดเวลา และหมายถึงสามารถเข้าช่วยเหลือได้รวดเร็วขึ้น จึงมีการทำเรื่องขออนุมัติให้มีการสร้างอุโมงค์ให้รถดับเพลิงผ่านงบประมาณก็หลายล้านอยู่ ทางกรออนุมัติให้สร้างอุโมงค์ แต่ว่าอุโมงค์นี้เมื่อสร้างเสร็จไม่ใช่แต่รถดับเพลิงเท่านั้นที่จะใช้ ค้างคาวพันธุ์หายากพันธุ์หนึ่งก็อาจจะใช้อุโมงค์เป็นเส้นทางรอดผ่านหรือแม้แต่มาพำนักพักพิง การที่รถดับเพลิงจะแล่นผ่านก็จะเป็นการก่อกวนสัตว์ป่านี้ กลุ่มผู้อนุรักษ์ค้างคาวจึงทำเรื่องประท้วง และเพื่อไม่ให้สัตว์ถูกรบกวนจึงต้องมีการป้องกันไม่ให้รถราเข้ามาใช้อุโมงค์ ก็เลยให้มีการก่อสร้างประตูลูกกรงเหล็กกันทางเข้าอุโมงค์ สรุปความตั้งใจที่พนักงานดับเพลิงต้องการที่จะได้ทางผ่านลัดป่า ก็เลยกลายมาเป็นแค่อุโมงค์ทางผ่านของค้างคาวแทน

... และจาริตก็คือ จาริตที่อาจเปลี่ยนแปลง ปรับได้ไปตาม

เวลาที่ผ่านไป ดังนั้น ความเป็น "เยอรมัน" ที่เห็นในวันนี้ก็

อาจปรับเปลี่ยนได้ในภายหน้า และที่สาธยายมาอาจดูดี...

เรื่องดีจากปก

โดย หนูพุด ลูกพ่อเพิ่ม

ที่บรรยายไปทั้งหมดก็คือ ความเป็น"เยอรมัน" ที่คนนอก(คนไทยที่อยู่
ในเยอรมนีก็แล้วกัน)มองเห็น รู้สึกสัมผัสได้ นอกจากนี้ ความเป็น"เยอรมัน"
อาจมองได้จาก ขนบธรรมเนียม จารีต วิถีปฏิบัติ ที่คนเยอรมันได้รับการอบรม
บ่มเพาะกันมา (Sozialisation) เช่น สีดำ เป็นสีเสื้อผ้าที่ใช้เป็นทางการ
หากใครเคยดูรูปเก่า ๆ ของครอบครัวเยอรมันจะเห็นว่า ในงานแต่งงาน
งานพิธีมงคลต่าง ๆ แขนหรือแต่งสีดำเป็นแถว หรือในปัจจุบัน ก็ใส่ชุดสูท
สีดำ(กรณีผู้หญิง) ก็ดูสุภาพดี เพียงแต่คนไทยอาจจะตะขิดตะขวงใจเล็ก ๆ
เท่านั้น เพราะสีดำ หรือม่วง เราคงไม่ใส่ไปงานแต่งงาน

จารีตที่ถือปฏิบัติที่อาจจะผิดแผกไม่คุ้นเคยสำหรับคนไทยอีกอย่างก็
คือการพูดโทรศัพท์ ในเยอรมนีเวลารับโทรศัพท์คนรับต้องบอกชื่อ(นามสกุล)
ของตนเอง เพื่อคนที่โทรเข้ามาจะได้รู้ว่าโทรมาถูกบ้านไหม และคนที่โทรฯ
เข้ามาก็ต้องบอกชื่อด้วย คนรับจะได้รู้ว่ากำลังพูดอยู่กับใคร อันนี้จะต่างกัน
มากกับสังคมไทย คนไทยที่มายุ่งเยอรมนีจึงมักไม่คุ้น เวลาโทรหาใครก็มัก
จะขอพูดกับคนที่ต้องการพูดเลย เมื่อถูกถามว่าชื่ออะไรก็จะไม่ตอบ คนที่
บ้านของผู้เขียนจะบอกเมื่อเป็นคนรับโทรศัพท์ว่า มีหญิงไทยไม่มีชื่อโทรมา
และสำหรับเขาคนไทยที่โทรมาหาจะชื่อ ฟีพัต ดา (Phi Pat da?) ทั้งหมด
เพราะเวลาถามว่า ชื่ออะไร คำตอบที่ได้ก็คือ Phi Pat da? Phi Pat da? Phi
Pat da? อย่างเดียว

การเคารพความเป็นส่วนตัว ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ค่อนข้างสำคัญใน
เยอรมนี การเยี่ยมเยียนจึงมักต้องมีการนัดหมายล่วงหน้า วันอาทิตย์หรือ
หลังสองทุ่มไปแล้ว เพื่อไม่ให้รบกวนกัน เขาก็จะหลีกเลี่ยงที่จะโทรไปหา
ใครต่อใคร โดยเฉพาะที่ไม่คุ้นเคยมากนัก

เหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างของจารีตที่ดูเหมือนจะถือปฏิบัติกันทั้ง
ประเทศ แต่นั่นแหละในแต่ละท้องถิ่นของเยอรมนีก็อาจจะมีจารีตอื่น ๆ ที่
แตกต่างกันออกไป เหมือนกับอาหารเยอรมัน ที่คงจะไม่ใช่แค่ กระหล่ำปลี
ดองกับขาหมู (Sauerkraut und Schweinhaxe) ที่คนไทยในเมืองไทยอาจ
จะรู้จักเท่านั้น แต่แต่ละท้องถิ่นก็จะมีอาหารของตัวเอง เช่น ในไรน์ลันด์
ก็จะมี Reibekuchen คือมันฝรั่งใส่เป็นเส้นเล็ก ๆ ผสมหัวหอมและแบ่งเล็ก
น้อยทอดในน้ำมันร้อน ๆ กินกับมัสตาด (Senf) แต่ทางถิ่นอื่น มักจะกินกับ
แอปเปิลกวน (Apfelmus) และในท้องถิ่นนี้จะกินของทอด ๆ มัน ๆ กับมัส
ตาด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เฟรชชีนพราย (Pommes) ที่ในถิ่นอื่นจะเป็น แดง
ขาว คือ กินกับมายอนเนส และแซซซิวฟ

และจารีตก็คือ จารีตที่อาจเปลี่ยนแปลง ปรับได้ไปตามเวลาที่ผ่าน
ไป ดังนั้น ความเป็น"เยอรมัน" ที่เห็นในวันนี้ก็อาจปรับเปลี่ยนได้ในภายหน้า
และที่สาธยายมาอาจดูดี หลายคนอาจเถียงว่าไม่จริง คนเยอรมันที่พบเห็น
ไม่เห็นได้เป็นอย่างนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีสองด้าน และมีข้อยกเว้นเสมอ
นี้แหละคือคำอธิบาย

ความเป็น"เยอรมัน"ส่วนหนึ่งที่สัมผัสเกิดจากการอบรมบ่มเพาะเชื่อมต่อกัน
รุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง หลายอย่างอาจมีที่มาที่ไปจากประวัติศาสตร์ของชาติ
เยอรมัน บทเรียนของการเป็นประเทศที่แพ้สงครามโลกถึงสองครั้ง การชำระ

เงินชดเชยแก่ประเทศที่เยอรมนีไปย่ำยี เพิ่งจะเสร็จสิ้นไปเมื่อไม่ถึงสามปีมา
นี้เอง แม้ว่าจะสงครามโลกครั้งที่สองจะจบลงกว่า 50 ปีแล้วก็ตาม สภาพหลัง
สงครามที่อดอยากแล่นแค้น คนเยอรมันจึงถูกสอนให้รู้จักคุณค่าของเงิน ใช้
เงินอย่างรอบคอบ จนมองดูเหมือน"ขี้ตืด"

และสงครามโลกครั้งที่สอง อีกเช่นกันที่ทำให้เยอรมนีมีรัฐธรรมนูญที่
อาชญากรรมร้าย และหากมองกันอย่างใจกว้างแล้ว คนต่างชาติที่พำนักอยู่ใน
เยอรมนี ได้สิทธิหลาย ๆ อย่างมากมาย มากกว่าประเทศอื่นง่าย ๆ ก็ประเทศ
เพื่อนบ้าน หรือดูที่ไทยเราก็ได้ว่า สิทธิที่คู่สมรสคนไทยของชาวเยอรมันได้ใน
ประเทศนี้ กับสิทธิของสามีเยอรมันของเราที่จะได้ในประเทศไทยเป็นอย่างไร
โห ห่างกันแบบไม่เห็นฝุ่นเลย

ที่บรรยายมาทั้งหมดนี้ก็อยากจะสรุปว่า ความเป็น"เยอรมัน" หรือ
ความเป็น"ชาติ"อะไร สักอย่างหนึ่งนั้น มีที่มาที่ไปจากไหน สำหรับ ความเป็น
"เยอรมัน" ที่กล่าวมาข้างต้น นั้นส่วนหนึ่งก็คือ จารีตประเพณีที่ถือปฏิบัติ
อันอาจได้รับอิทธิพลจากประวัติศาสตร์ สังคม ปรับผ่านกาลเวลา อีกส่วนหนึ่ง
ก็คือ ความรู้สึก ความเห็นของคนนอกที่สัมผัสกับสังคมและคนเยอรมัน สิ่ง
ที่เสริมตรงนี้ก็คือสื่อ ที่อาจเสริมจนทำให้ "สิ่ง"เหล่านั้นกลายเป็นภาพตายตัว
สำหรับ "เยอรมัน" การพิจารณาอย่างรอบด้านก่อนการตัดสินจึงเป็นเรื่อง

Sauerkraut und Schweinhaxe

Reibekuchen mit Apfelmus

สำคัญ

หลาย ๆ อย่างของความเป็น"เยอรมัน" นั้นได้ถูกบ่มเพาะ โดยสังคมเยอรมัน กระบวนการบ่มเพาะลักษณะทางนิสัยนั้นดำเนินอยู่ตลอดเวลา จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่จะพบว่าคนไทยที่พำนักอยู่ที่นี้นานปี ก็จะได้รับถ่ายทอดลักษณะ"เยอรมัน"บางอย่าง เช่น ความสะอาด เป็นต้น ดูตัวอย่างน้องคนไทยที่ล้างถังขยะนั้นก็แล้วกัน หรือ ความรู้สึกอึดอัดเรื่องการทิ้งขยะ เวลากลับไปเยี่ยมบ้านที่เมืองไทยที่ไม่รู้ว่าเอาขวดน้ำพลาสติกไปทิ้งที่ไหน แล้วยังขุดแก้ว กับกระดาษหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ การที่ต้องซื้อของใส่กล่องโฟม อีก โอ้ย โอ้ย ยุ่งจริง

การบ่มเพาะทางสังคม อาจจะว่า ว่าเป็นความเคยชินที่ได้ละมั่ง หรือการปรับสภาพให้เป็นไปตามวัฒนธรรมหลัก การปรับให้เป็น"เยอรมัน"อย่างที่ได้ศัพท์ภาษาเยอรมันเขาเรียกว่า eingedeutscht ซึ่งคงพบได้บ่อยกับรสชาติของอาหาร เวลาเรากินอาหารในภัตตาคารไทย ที่รสชาติไม่ค่อยจะจัดจ้านจัดจาด หรืออาหารจีนที่รสชาติเหมือนกันไปหมด คำอธิบายที่ง่าย ๆ ก็คือ เป็น"เยอรมัน"ไปแล้ว schon eingedeutscht นั่นคือต้องปรับรสชาติให้กลายเป็นรสชาติที่เจ้าของประเทศสามารถกินได้

นั่นคือ การบ่มเพาะทางสังคม อาจเกิดขึ้นได้กับการที่เราต้องอยู่กับสิ่งนั้น ๆ เป็นเวลานาน พอควร เหมือนการดูดซับ ซึมซาบ อย่างคนไทยที่จะซึมซับเอาข้อปฏิบัติบางอย่างของสังคมเยอรมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความสะอาด และคนเยอรมันเองเมื่ออยู่กับคนไทยนาน ๆ ก็อาจจะซึมซับอะไรบางอย่างของไทยได้ ตัวอย่างเรื่องนี้ที่เห็นได้ชัด ก็อย่างหนุ่มเยอรมันของสาวไทยหลายคนที่ไม่ค่อยจะตรงต่อเวลาเท่าไรนัก หรือบางทีก็แะมาโดยไม่ได้ออกกล่าว ทั้งนี้ก็อาจเป็นเพราะดูดซับเอาความรู้สึกเรื่องเวลาแบบไทย ๆ ก็เป็นไปได้

จริยธรรมของเรื่องนี้ (Moral der Geschichte) ก็คือ ความเป็น"เยอรมัน" อาจเป็นเพียงความรู้สึกที่สัมผัสเห็น อาจเป็นลักษณะส่วนบุคคล หรืออาจเป็นภาพที่ได้อิทธิพลจากสื่อ หรืออาจเป็นจารีตลักษณะที่บ่มเพาะมารุ่นต่อรุ่น คงต้องพิจารณากับอย่างเข้าใจถึงความเป็นมา

Bild: www.the-fashionist.de

กลุ่มอิสระอาสาสมัครพัฒนาสงเคราะห์ไทย NRW

กลุ่มอิสระอาสาสมัครพัฒนาสงเคราะห์ไทย NRW เป็นกลุ่มชาวไทยในเขตนอร์ทไรน์-เวสฟาเลิน(NRW) มีชื่อเดิมว่า “กลุ่มไทยพัฒนาสงเคราะห์ไทย” ตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1997

วัตถุประสงค์ของกลุ่ม

- ช่วยเหลือและให้คำแนะนำชาวไทยในเขต NRW โดยให้ข้อมูลเบื้องต้นที่พึงทราบเมื่อย้ายถิ่นฐานมาอยู่เยอรมนี อาทิเช่น กฎหมาย การศึกษา เป็นต้น

- แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตในต่างแดน

- แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานในต่างแดน

- สนับสนุนการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อาทิเช่น สอนงานฝีมือ แกะสลักผักและผลไม้ สอนคอมพิวเตอร์ ฯลฯ

- ร่วมมือและประสานงานกับสมาคมไทยและส่วนราชการไทยในเยอรมนี เช่น ร่วมจัดตั้งมูลนิธิอัญชลี เป็นต้น

ติดต่อกับกลุ่มได้ที่

Jongjit Käser
Dickswall 46
45468 Mülheim a.d.Ruhr
Tel. 0208-380285 หรือ 01578-8633448

ความเป็นมาของการก่อตั้งกลุ่มไทยช่วยเหลือตนเองเมืองวีร์ชบวร์ก

TSHG- Die Selbsthilfegruppe Thailaendischer Frauen

กลุ่มไทยช่วยเหลือตนเอง ริเริ่มก่อตั้งขึ้นจากการพบปะสังสรรค์กันอย่างต่อเนื่อง และ จัดตั้งกลุ่มอย่างเป็นทางการเมื่อปี ค.ศ.1996 โดยจะพบกันเดือนละ 2 ครั้ง ในอาทิตย์แรก และอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน ในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มจะมีอาสาสมัครอิสระที่เสนอตัวเข้าร่วมงานกับกลุ่มฯ โดยไม่หวัง ค่าตอบแทน แต่อย่างใด อาสาสมัครเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นวิทยากรสอนแม่บ้านหรือคนที่สนใจในด้านต่างๆ แล้วแต่ความสามารถของวิทยากรแต่ละคน เช่น สอนงานฝีมือ งานประดิษฐ์ของชำร่วย สอนรำไทยแก่เด็ก ๆ สอนเต้นรำลีลาศ สอนภาษาไทย แก่เยาวชนไทย-เยอรมันและคนเยอรมัน เป็นต้น นอกจากนั้นกลุ่มยังให้คำแนะนำและคำปรึกษาในด้านกฎหมาย ได้แก่ กฎหมายครอบครัว กฎหมายมรดก ข้อปฏิบัติเมื่อสามีชาวเยอรมันเสียชีวิต หรือช่วยติดต่อกับทางสถานกงสุลในด้านเกี่ยวกับเอกสารต่าง ๆ ช่วยติดต่อและงานที่เหมาะสมแก่หญิงไทย ช่วยเหลือคนไทยในกรณีที่มีปัญหาฉุกเฉิน ปัญหาชีวิตคู่ และปัญหาปลีกย่อยอื่น ๆ ที่ต้องหาทางคลี่คลายช่วยเหลือ

กิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มทำให้คนไทยได้มาพบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ ความสามารถ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้คนไทยได้แสดงความสามารถ และพัฒนาศักยภาพในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมเยอรมันดีขึ้น

จุดประสงค์ของการตั้งกลุ่ม

1. เพื่อรวมกลุ่มคนไทย ส่งเสริมให้เกิดความสามัคคี เอื้อเฟื้อและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. เพื่อส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการใช้ชีวิตในเยอรมนี
3. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้หญิงไทยในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมเยอรมัน
4. เพื่อเปิดโอกาสให้หญิงไทยได้มาพบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และปัญหาซึ่งกันและกัน
5. เพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะในด้านอาชีพ เพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสในการหารายได้

ติดต่อกับกลุ่ม

Bayan Weygandt (บาหยัน ไวกันด์)
Scheffelstr10a
97209 Veitshöchheim
Tel. 0173- 3069406 หรือ 0931-960771
โดยไม่หวัง ค่าตอบแทน แต่อย่างใด

งานวรรณกรรมแปลจากภาษาเยอรมันในประเทศไทย (ตอนที่ 1)

การที่นักเขียนที่ใช้ภาษาเยอรมันถึงสามคนคือ กึนเธอร์ กราส (Günter Grass) เอลฟ์ริเด เยลิเน็ค (Elfriede Jelinek) และแฮร์ธา มึลเลอร์ (Herta Müller) ได้รับรางวัลวรรณกรรมโนเบลภายในเวลาห่างกันแค่สิบกว่าปีเป็นเรื่องที่สร้างความประหลาดใจให้แก่ผู้คนจำนวนมาก เพราะอันที่จริงวรรณกรรมร่วมสมัยภาษาเยอรมันหาได้เป็นที่สนอกสนใจของคนอ่านในต่างประเทศมากเท่าใดนัก ทางด้านวรรณกรรมนั้นประเทศที่ใช้ภาษาเยอรมันหลัก ๆ คือ เยอรมนี ออสเตรีย และสวิตเซอร์แลนด์ ดูจะมีชื่อเสียงในฐานะผู้นำเข้าวรรณกรรมจากต่างประเทศมากกว่าจะเป็นผู้ส่งออก สถิติการซื้อขายลิขสิทธิ์การแปลจากปีพ.ศ. 2546 ระบุว่าในปีดังกล่าวนั้นเยอรมนีประเทศเดียวนำเข้าวรรณกรรมจากต่างประเทศจำนวนทั้งสิ้น 2,881 ปก ขณะที่ส่งออกเพียง 1,016 ปกเท่านั้น

โดยเฉพาะประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษด้วยแล้วความสนใจที่มีต่อวรรณกรรมภาษาเยอรมันดูจะเบาบางเต็มที อย่างไรก็ตามก็ยังคงต้องยอมรับว่าประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษตามปกติก็ไม่ให้ความสำคัญกับวรรณกรรมจากซีกโลกและภาษาอื่นอยู่แล้ว ยกตัวอย่างเช่นในปีพ.ศ. 2545 นั้นสำนักพิมพ์ในอเมริกาซื้อลิขสิทธิ์หนังสือวรรณกรรมจากต่างประเทศรวมทั้งสิ้นแค่ 330 ปก หากเทียบกับจำนวนปกวรรณกรรมที่ได้รับการตีพิมพ์ใหม่ทั่วทั้งโลกในปีนั้นแล้วก็คิดได้เป็นแค่ไม่ถึงร้อยละ 2 เท่านั้น

วรรณกรรมภาษาเยอรมันถูกมองว่าเป็นวรรณกรรมประเภทหนักห้วนอ่านไม่สนุกมาแต่ไหนแต่ไร นี่เป็นเหตุผลสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้มันไม่ค่อยแพร่หลายหรือได้รับการกล่าวขานถึงในระดับสากลมากเท่าที่ควรจะเป็น ในส่วนของวรรณกรรมร่วมสมัยนั้นงานเขียนของนักเขียนรุ่นหลังกลุ่ม 47 (Gruppe 47) ก็ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักในหมู่นักอ่านในซีกโลกอื่นมากเท่าใดนัก ในเมืองไทยเราก็เช่นเดียวกัน พ้นจากงานของแฮร์มันน์ เฮสเส (Hermann Hesse) แล้วก็มักเขียนภาษาเยอรมันเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ชื่อคุ้นหูนักอ่านในบ้านเรา นอกจากอคติเกี่ยวกับความยากแล้วการขาดแคลนบุคลากรทั้งในส่วนของนักแปลและบรรณาธิการต้นฉบับแปลก็เป็นสาเหตุที่สำคัญอีกอันหนึ่งที่ทำให้วรรณกรรมภาษาเยอรมันไม่ค่อยมีโอกาสดกถึงมือคนอ่านในต่างประเทศมากนัก สำนักพิมพ์ส่วนใหญ่ในต่างประเทศไม่มีบุคลากรที่มีความสามารถด้านภาษาเยอรมันเพียงพอที่จะตัดสินใจได้ด้วยตัวเองว่าวรรณกรรมชิ้นไหนน่าสนใจและควรค่าแก่การนำมาแปล ด้วยเหตุนี้สำนักพิมพ์เหล่านั้นจึงได้แต่รอว่านักแปลในสังกัดของตนจะเสนอหนังสือเรื่องไหนเข้ามา ส่วนใหญ่แล้วการตัดสินใจของสำนักพิมพ์ในการจัดทำวรรณกรรมภาษาเยอรมันเล่มใดจึงมักวางอยู่บนพื้นฐานการไว้น้ำใจเชื่อใจในวิจารณ์ญาณของนักแปลที่ตนเคยทำงานด้วยเสียมากกว่าจะเป็นการตัดสินใจอย่างมีระบบหรือมีวิสัยทัศน์ในทางวรรณกรรม และเนื่องจากนักแปลแต่ละคนมีแนวทางและความชอบส่วนตัว การที่งานวรรณกรรมชิ้นใดจะได้รับการหยิบมาแปลส่วนใหญ่แล้วจึงเป็นเรื่องของความบังเอิญเสียมากกว่า

อย่างไรก็ดี วรรณกรรมภาษาเยอรมันแขนงหนึ่งมีแนวโน้มที่จะขยายตัวไปในตลาดต่างประเทศ วรรณกรรมแขนงที่ว่านี้คือ วรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน ตลาดหนังสือในเมืองไทยเราดูจะเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องนี้ ขณะที่วรรณกรรมภาษาเยอรมันทั่วไปไม่ค่อยมีแปลออกมามากนัก แม้แต่งานของนักเขียนรางวัลโนเบลชื่อดังของโลกอย่างโทมัส มันน์ (Thomas Mann) เท่าที่ผมทราบก็ไม่เคยได้รับการแปลเป็นภาษาไทยสักชิ้นเดียว แต่กลับมีงานวรรณกรรมเยาวชนได้รับการแปลออกมามากมาย ไม่น้อยเป็นผลงานของนักเขียนที่แม้แต่ผู้อ่านที่ใช้ภาษาเยอรมันเองก็ไม่ใคร่รู้จักนัก ที่เป็นเช่นนี้ส่วนหนึ่งอาจเพราะวรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนนั้นในแง่ของการใช้ภาษามีความง่ายนักแปลจึงเลือกที่จะแปลงานประเภทนี้มากกว่า เพราะแปลได้เร็วกว่า อีกส่วนหนึ่งน่าจะเป็นเพราะวรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนนั้นมีความเป็นสากลมากกว่าและด้วยเหตุนี้จึงขายได้ง่ายกว่า วรรณกรรม(สำหรับผู้ใหญ่)ภาษาเยอรมันมักยากแก่การเผยแพร่เพราะผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และความเป็นไปในสังคมของเยอรมนีอยู่ไม่น้อย ใครที่ได้อ่านนิยายอย่าง

„กลองสังกะสี“ (Die Blechtrommel) ของกินเธอร์ กราส คงยืนยันเรื่องนี้ได้

ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่นักเขียนที่ใช้ภาษาเยอรมันที่คนไทยเรารู้จักค่อนข้างจะดีส่วนใหญ่จะเป็นนักเขียนวรรณกรรมเยาวชน อันดับแรกคงจะหนีไม่พ้น มิคาเอล เอ็นเด่ (Michael Ende เช่น „โมโม“ „จินตนาการไม่รู้จบ“ และ „จิม กระดุม“) แล้วก็คงตามมาด้วย คริสทีนา เนิสทลิงเงอร์ (Christine Nöstlinger เช่น „เด็กกระป๋อง“) เรนาเท เวลช (Renate Welsh เช่น „มงกุฎกระดาศ“) ที่เคยมีงานแปลออกมาจำนวนไม่น้อยแต่คนหลงลืมกันไปแล้วอีกคนก็คือ เอริคช เคสทเนอร์ (Erich Kästner เช่น เรื่อง „เอมิล ยอดนักสืบ“

มองจากแง่ของการตลาดแล้ว การแปลงานวรรณกรรมจากภาษาเยอรมันเป็นภาษาไทยเป็นธุรกิจที่บอกได้อย่างเต็มปากว่าไม่คุ้มทุนสักเท่าไรนัก หนังสือแปลส่วนใหญ่ที่แปลกันออกมา ขายได้น้อยหรือกระทั่งขายไม่ได้ สาเหตุหนึ่งก็อาจมาจากลักษณะเฉพาะตัวของวรรณกรรมภาษาเยอรมันเองอย่างที่ได้อธิบายไปแล้ว ขณะเดียวกันก็น่าจะเกี่ยวข้องกับจำนวนคนอ่านหนังสือในเมืองไทยด้วยที่ไม่ได้เพิ่มขึ้นมากมายอะไรนัก ในขณะที่จำนวนหนังสือใหม่ๆ ที่ออกวางตลาดนับวันจะมากขึ้นเรื่อยๆ นอกจากนี้แล้วกระบวนการจัดการวรรณกรรมในเมืองไทยเองก็ไม่ได้ช่วยให้การแปลวรรณกรรมจากภาษาต่างประเทศออกมาเป็นภาษาไทยง่ายขึ้น เพราะกระบวนการดังกล่าวนั้นขาดความต่อเนื่องและไร้ระบบเป็นอย่างยิ่ง ส่งผลให้การแปลงานวรรณกรรมจากภาษาอื่นแทบจะเป็นงานที่ต้องเริ่มนับหนึ่งกันใหม่ทุกครั้ง วรรณกรรมแปลที่ทรงคุณค่าจำนวนไม่น้อยแม้มีโอกาสได้ถือกำเนิดขึ้น แต่กลับดำรงอยู่เพียงไม่นาน และจากลาชั้นหนังสือในร้านหนังสือต่างๆ ไปอย่างรวดเร็วและส่วนใหญ่แล้วอย่างเงียบเงียบ ในบ้านเมืองที่ร้านหนังสือส่วนใหญ่ไม่แตกต่างจากร้านขายสินค้าอุปโภคบริโภคทั่วไป ในบ้านเมืองที่ไร้ห้องสมุด(หรือมีก็ไม่น่าใช้ หรือที่ร้ายกว่านั้นคือไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปใช้) อันเป็นที่เก็บรวมหนังสือ โดยเฉพาะหนังสือที่ไม่อาจนำมาค้าขายทำอะไรได้มากแล้ว สถานการณ์ที่วุ่นวายนั้นเป็นความสูญเสียต้นทุนทางภูมิปัญญาอย่างน่าใจหาย

ผมเองนับว่าโชคดีมากที่ได้ทำงานกับสำนักพิมพ์บางแห่งบางที่ที่ให้ออกโอกาสในการทำงานและเชื่อใจในเรื่องการคัดเลือกต้นฉบับของผม อย่างคอลเลกชันวรรณกรรมเยอรมันร่วมสมัยที่ผมทำให้กับสำนักพิมพ์วงกลม นั้นก็เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องนี้ คอลเลกชันที่ว่านี้ถือกำเนิดเมื่อ 5-6 ปีที่แล้ว โดยทางสำนักพิมพ์เปิดโอกาสให้ผมเข้ามาดูแลเรื่องเนื้อหาและรูปแบบโดยลำพังผู้เดียว ผมจัดวางให้คอลเลกชันวรรณกรรมแปลที่วุ่นวายวรรณกรรมภาษาเยอรมันสมัยใหม่หรือวรรณกรรมร่วมสมัยที่นักเขียนยังมีชีวิตอยู่ โดยมีจุดมุ่งหมายสะท้อนภาพสองภาพของวรรณกรรมภาษาเยอรมันในปัจจุบันไปพร้อมกัน นั่นคือวรรณกรรมที่มีลักษณะของความเป็นเยอรมันในแง่ของความคิดที่ลุ่มลึก ขณะเดียวกันก็เป็นวรรณกรรมที่ไม่ถึงกับต้องป็นบันไดอ่านกัน งานที่เลือกมาแปลนั้นเป็นเรื่องร่วมสมัย ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องมีความรู้ในแง่ของประวัติศาสตร์และภูมิหลังทางวัฒนธรรมเยอรมันแต่อย่างใด

ที่ผ่านมาคอลเลกชันดังกล่าวนี้ก็ทำงานออกมา 7 เล่มแล้ว คือ

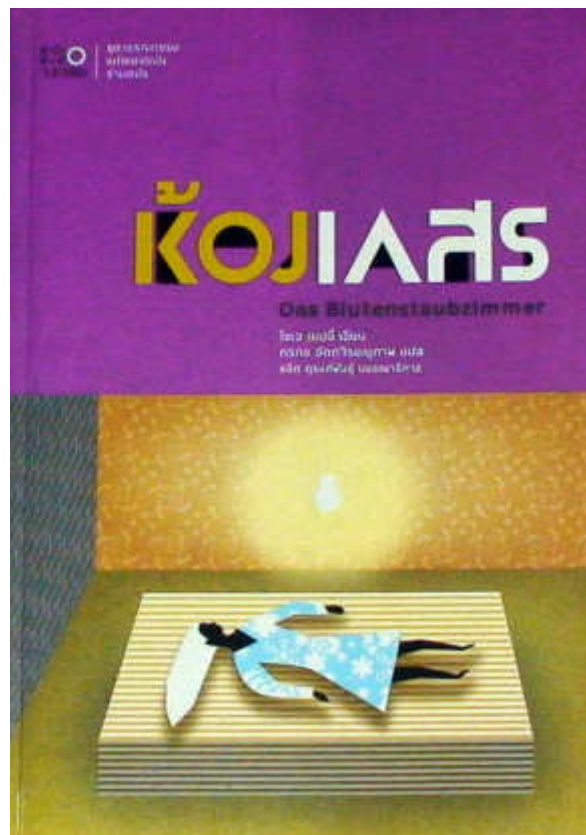

Bild: www.dearbooks.net

1. „พ่อ หมูของเขา และตัวฉัน“ (Mein Vater, sein Schwein und ich) ของยานา แชรเรอร์ (Jana Scheerer), 2. „พ่อไก่ในกำมือ“ (Der Hahn ist tot) ของอิงกริด โนลล์ (Ingrid Noll), 3. „ห้องเฮอร์“ (Das Blütenstaubzimmer) ของโซเอ เจนนี่ (Zoe Jenny), 4. „รวมเรื่องสั้นภาษาเยอรมัน“, 5. „ในสวนแปลกหน้า“ (In fremden Gärten) ของเพเตอร์ สตั้ม (Peter Stamm), 6. „คนวัดโลก“ (Die Vermessung der Welt) ของดานิเอล เคห์ลมันน์ (Daniel Kehlmann) และ 7. „ชายหนุ่มผู้ถอนตัวจากโลก“ (Herr Jensen steigt aus) ของยาโคบ ไฮน์ (Jakob Hein) ทว่าหนังสือแปลต่างๆ เหล่านี้ขายได้ไม่มากนัก บางครั้งก็ทำให้รู้สึกท้อ ถามตัวเองว่าจะทำไปทำไมในเมื่อทำแล้วไม่มีคนอ่านมากมายอะไรนัก อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาสำนักพิมพ์วงกลมไม่เคยเปรยว่าจะยุบคอลเลกชันดังกล่าว อาจเป็นเพราะว่าเรามีความตั้งใจที่จะเผยแพร่วรรณกรรมภาษาเยอรมันอย่างจริงจังและรู้มาตั้งแต่ต้นแล้วว่าการทำงานนี้คงหวังผลทางธุรกิจใดๆ ไม่ได้ ประกอบกับได้รับการสนับสนุนด้านการเงินบางส่วนจากสถาบันเกอเธ่ในด้านค่าลิขสิทธิ์

เมื่อตอนเริ่มอ่านวรรณกรรมอย่างจริงจังนั้น เกินกว่าครึ่งของหนังสือที่ตกมาถึงมือได้ผมได้อ่านเป็นวรรณกรรมที่แปลจากภาษาอื่นมาเป็นภาษาไทย แต่ผมไม่เคยได้คิดถึงคุณค่าของการแปลงานวรรณกรรม กระทั่งวันหนึ่งกลายมาเป็นคนที่เข้าไปคลุกคลีอยู่ในวงการดังกล่าว ผมถึงได้ตระหนักว่าการแปลงานวรรณกรรมนั้นไม่เพียงเป็นวรรณศิลป์สาขาหนึ่งที่ยากไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าศิลปะแขนงอื่น แต่ยังเป็นงานที่มีความจำเป็นอย่างมากทางด้านวัฒนธรรม แม้มองจากแง่ธุรกิจแล้วอาจไม่ใช่งานที่คุ้มค่ากับการลงทุนเสียเท่าใดนักก็ตาม

การดำเนินกิจกรรมทางสังคมบ่อยครั้งก็ติดขัดอยู่ที่ทุนรอน ทางออกหนึ่งในประเด็นนี้ก็คือ การขอทุนสนับสนุน หรือขอบริจาค แต่บ่อยครั้ง กลุ่มหรือชมรมชาวไทย ก็ไม่อาจที่จะขอรับการสนับสนุนด้านนี้ได้ ด้วยเหตุผลว่า กลุ่ม หรือ ชมรมดังกล่าวไม่มีสถานภาพเป็น นิติบุคคล ทางออกในเรื่องนี้ประการหนึ่งก็คือ การจัดตั้งกลุ่ม หรือชมรมนั้นให้เป็นสมาคม และทำเรื่องขอจดทะเบียนเป็นสมาคม ที่ในเยอรมนีเรียกกันว่า eingetragener Verein ขั้นตอนวิธีการก่อตั้ง และทำเรื่องขอจดทะเบียนเป็นอย่างไร รวมทั้งข้อดี และข้อเสียของการจัดตั้งสมาคม เรามาคุยกันค่ะ แต่ก่อนอื่นก็ต้องทำความรู้จักกันหนอยก่อนว่า Verein นั้นมีความหมายว่าอย่างไร

Verein ในเยอรมนี หมายถึง การรวมตัวกันอย่างถาวรของ “คน” หรือ “นิติบุคคล” (natürliche oder juristische Personen) ภายใต “ชื่อ” เดียวกัน โดยมีสมาชิกส่วนหนึ่งเป็นผู้แทนแสดงเจตนา ดูแลผลประโยชน์ และดำเนินการใด ๆ ในกรอบของกฎระเบียบ (Satzung) ที่กำหนดไว้

เคยมีผู้รู้หลายท่าน ถกเถียงกันว่าคำว่า Verein จะใช้เป็นภาษาไทยอย่างไรดี กลุ่ม ชมรม หรือ สมาคม ทางออกในเรื่องนี้ก็คงอยู่ที่ ความหมายรวมทั้งผลทางกฎหมายของ Verein ในเยอรมนี ซึ่งแบ่งอย่างกว้าง ๆ ได้ 3 ประเภท คือ

1. Eingetragener Verein ซึ่งย่อว่า e.V. มีความหมายเช่นเดียวกับ rechtsfähiger Verein นั่นคือ เป็น Verein ที่ได้ทำการจดทะเบียนขึ้นต่อศาลแขวงในเขตที่ Verein นั้นตั้งอยู่ แต่ Verein ประเภทนี้ส่วนมากจะเป็น Verein ที่ไม่มีผลประโยชน์ ไม่มุ่งหวังกำไร หรือประกอบธุรกิจ eingetragener Verein ถือว่าเป็น นิติบุคคล (juristische Personen) นั่นคือสามารถประกอบนิติกรรม มีภาระหน้าที่ที่กำหนดในกฎระเบียบที่ตั้งไว้ สามารถเป็นโจทก์ฟ้องร้องต่อศาลได้ และในขณะเดียวกันก็สามารถถูกฟ้องร้องได้เช่นกัน

2. Nicht rechtsfähiger Verein ก็คือ Verein ที่ไม่ได้จดทะเบียนขึ้นทะเบียนเป็น eingetragener Verein ซึ่งส่วนมากจะเป็นการรวมตัวกันดำเนินการ หรือ ทำกิจกรรม หรือรณรงค์อะไรสักอย่างหนึ่ง หรือแม้แต่เป็นการรวมตัวกันประกอบธุรกิจ ซึ่งอาจเป็นการรวมตัวกันเพียงระยะเวลาอันสั้น Verein ลักษณะนี้ไม่จำเป็นต้องมี กฎระเบียบ เมื่อไม่ได้จดทะเบียนจึงไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่ข้อผูกมัดตามกฎหมาย การก่อตั้งง่ายกว่า มีสมาชิกก่อตั้ง 2 คนก็ตั้งได้แล้ว และไม่มีการควบคุมมากนัก แต่ก็มีข้อจำกัดในการดำเนินการที่เกี่ยวกับด้านกฎหมาย Verein ประเภทนี้ไม่สามารถที่จะซื้อที่ดิน และเป็นโจทก์ฟ้องร้อง แต่สามารถถูกฟ้องร้องได้

3. Rechtsfähiger wirtschaftlicher Verein คือ การรวมตัวกันของบุคคลที่จะประกอบกิจกรรม หรือกิจการที่มีผลประโยชน์ หรือประกอบธุรกิจ ซึ่งกฎหมายกำหนดอนุญาตไว้ เช่น ห้างหุ้นส่วนจำกัด (GmbH) สหกรณ์ที่มีนามสกุลต่อท้ายว่า e.G. (eingetragene Genossenschaft) Verein ลักษณะนี้จึงมีสถานภาพเป็นนิติบุคคล

กลับมาที่คำถามเรื่องการใช้คำภาษาไทยเรียก Verein ว่าอย่างไร โดยเฉพาะในส่วนที่ คนไทยรวมตัวกันจัดตั้ง ก็ตั้งที่ใดกล่าวไว้แล้วว่า คงต้องดูที่ คำภาษาเยอรมันที่ใช้เรียก ความหมาย ข้อผูกมัดและสถานภาพทางกฎหมาย เพราะ Verein เป็นคำรวม (Oberbegriff) ที่มีความหมายกว้าง เปรียบเทียบกับศัพท์ภาษาไทยของคำว่า “นิติบุคคล” ที่หมายถึง กลุ่มบุคคลหลายคนร่วมกันตั้งกลุ่มขึ้นโดยอาศัยอำนาจในทางกฎหมาย กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น คณะบุคคล หน่วยงาน บริษัทจำกัด กอง

ทรัพย์สิน ฯลฯ ซึ่ง กฎหมายยินยอมให้กระทำการได้ นิติบุคคล ไม่ใช่บุคคลธรรมดาไม่มีชีวิตจิตใจ จึงต้องมีผู้แทนนิติบุคคลแสดงเจตนา หรือกระทำการแทน เช่น มีกรรมการ ผู้จัดการ เจ้าอาวาสวัด ฯลฯ ทำหน้าที่แทนประเภทของนิติบุคคลตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เช่น กระทรวง ทบวง กรม วัด ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนแล้ว บริษัทจำกัด สมาคม มูลนิธิ และนิติบุคคลตามกฎหมายอื่น เช่น พรรคการเมือง รัฐวิสาหกิจ เป็นต้น (<http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php/นิติบุคคล>)

ดังนั้น หากดูที่ เป้าหมาย สถานภาพทางกฎหมาย คำว่า Verein ก็อาจจะใช้ศัพท์ภาษาไทยได้ดังนี้

- eingetragener Verein ใช้ว่า สมาคม
- nicht rechtsfähiger Verein ใช้ว่า กลุ่ม ชมรม หรือ ชุมชม แล้วแต่ผู้ก่อตั้งจะใช้ คือจะไม่นับเป็นนิติบุคคล
- ส่วน rechtsfähiger wirtschaftlicher Verein อาจเป็น สหกรณ์ บริษัทจำกัด หรือ อื่น ๆ ก็แล้วแต่ เป้าหมาย วัตถุประสงค์

ที่นี้มาดูข้อดีข้อเสียของการจดทะเบียนเป็นสมาคมกัน
ข้อดี

- ได้รับการยอมรับจากสาธารณะมากกว่า เนื่องจากมีสถานภาพที่เป็นนิติบุคคล เพราะมีความโปร่งใส ด้วยมีกฎระเบียบ (Satzung) ที่ตั้ง คณะทำงานที่ชัดเจน
- สามารถที่จะขอทุนสนับสนุน หรือสมัครเข้าร่วมกิจกรรม โครงการการอบรม หรือ อื่น ๆ จากหน่วยงานราชการในท้องถิ่น ของรัฐ หรือของสหพันธ์ รวมทั้งจากหน่วยงานราชการไทย เพื่อนำมาดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ
- และหากว่าได้รับการอนุมัติให้เป็นสมาคมที่ทำงานโดยไม่หวังผลกำไร (Gemeinnützigkeit) ก็สามารถที่จะขอรับบริจาคโดยสามารถออกใบเสร็จรับเงิน ซึ่งทางผู้บริจาคสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้
- อาจได้รับส่วนลด เช่น จาก GEMA หรือในกรณีที่ต้องเช่าสถานที่ หรือได้รับการอนุเคราะห์ให้ใช้สถานที่ฟรี
- มันใจได้ว่า การดำเนินงาน หรือกิจกรรมต่าง ๆ จะเป็นไปตามตัวบทกฎหมาย เพราะสมาคมต้องมีกฎระเบียบ ตามที่กฎหมายอนุญาต
- เนื่องจากสมาคมจะต้องมีโครงสร้างที่ชัดเจน เช่น มีกรรมการบริหาร ผู้รับผิดชอบในหน้าที่ต่าง ๆ จะทำให้มีการทำงานที่เป็นระบบ มีการแบ่งงานที่ชัดเจน อันหมายถึงประสิทธิภาพของกิจกรรม
- และจากการที่คณะกรรมการต้องเกิดจากการเลือกตั้ง ดังนั้นจึงมีโครงสร้างที่เป็นประชาธิปไตย อันนำไปสู่ความโปร่งใสของการทำงาน

ข้อเสีย

- จริงๆ แล้วโดยตัวของสมาคมเองก็คงจะไม่ได้ก่อปัญหา จนจะเรียกว่าข้อเสียได้ แต่สิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นข้อเสีย ก็คงเป็นข้อเสียที่อาจจะเกิดแก่สมาชิก หรือคณะทำงานในสมาคมมากกว่า นั่นคือ ในการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ก็ต้องมีทั้งภาระและหน้าที่ ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบ และต้องดำเนินการให้เป็นไปอย่างถูกต้อง เช่น
- ต้องดูแลบัญชีการใช้จ่ายรวมทั้งการปิดงบประมาณแต่ละปีให้ถูกต้อง
- ต้องยื่นเรื่องแสดงรายได้ (Steuererklärung) แก่ทางสรรพากร (Finanzamt) เป็นระยะ ซึ่งส่วนมากจะเป็นทุก ๆ สองปี

- ต้องจัดทำรายงานการทำงานของสมาคมทุกปี
- ต้องดูแลให้การดำเนินงานต่าง ๆ อยู่ในขอบเขตที่กำหนดไว้ในกฎระเบียบ
- ต้องดูแลไม่ให้การใช้ชื่อสมาคมไปดำเนินกิจกรรมที่กฎหมายไม่อนุญาต

- ต้องจัดประชุมสมาชิกสมาคมประจำปี เพื่อหารือ รายงานเกี่ยวกับการทำงาน การเงิน ฯลฯ

ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ก็คือภาระหน้าที่ ที่อาจสร้างงานให้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะสำหรับคณะกรรมการบริหาร และก็อาจมองได้ว่าเป็นข้อเสีย เพราะหากว่าจัดตั้งเป็นเพียง กลุ่ม ชมรม ก็สามารถทำงานกันได้อย่างสบาย ๆ ไม่ต้องกังวลมากมายกับกฎหมายและกฎระเบียบ

ขั้นตอนการจัดตั้งและจดทะเบียนเป็นสมาคม

ขั้นที่ 1. รวบรวมผู้ที่มีความสนใจร่วมกัน ในการจะจัดตั้งสมาคม ซึ่งตามกฎหมายแล้ว ในการก่อตั้งจะต้องมีสมาชิกก่อตั้งอย่างน้อย 7 คน และหากว่าทำการจดทะเบียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว สมาชิกของสมาคมจะต้องมีจำนวนอย่างน้อยที่สุด 3 คน หากน้อยกว่านี้ก็จะถือว่าสมาคมสิ้นสุดลง

ขั้นที่ 2. ร่างกฎระเบียบของสมาคม (Satzung) อันเป็นหลักการในการทำงานร่วมกัน ในการร่างอาจจะให้ทนายความช่วยร่างก็ได้ หากไม่แน่ใจในภาษาที่จะใช้ แต่ไม่ได้บังคับว่าต้องให้ทนายเท่านั้นเป็นคนร่าง ปัจจุบันมีตัวอย่าง Satzung ที่สามารถนำมาปรับ หรือเพิ่มเติม ตามเป้าหมายที่ต้องการได้ อาจหาได้ในเว็บไซต์ต่าง ๆ หรืออาจนำ Satzung ของสมาคมอื่น ๆ ที่มีเป้าหมายคล้ายกันมาปรับ เพิ่มเติม ก็จะช่วยลดภาระการร่างได้ทีเดียว

ขั้นที่ 3. หากว่าต้องการให้สมาคมเป็นสมาคมที่ทำงานโดยไม่แสวงหากำไร คือเป็น gemeinnütziger Verein เมื่อร่าง Satzung แล้วเสร็จควรที่จะนำ Satzung ไปหารือ หรือให้สรรพากร ตรวจสอบก่อน ที่จะทำกรณียื่นเรื่องขอจดทะเบียน เพื่อที่ว่าจะได้ไม่ต้องมาทำเรื่องนี้ทีหลัง

ขั้นที่ 4. เรียกประชุมเพื่อก่อตั้งสมาคม (Einberufung der Gründungsversammlung) อย่างน้อยต้องมีองค์ประชุม 7 คน การประชุมนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- ลงมติก่อตั้งสมาคม
- ลงมติรับกฎระเบียบ Satzung ที่ร่างไว้ หรืออาจจะมีการเพิ่มเติมขึ้นอีกก็ได้
- เลือกกรรมการบริหาร Vorstand

ในการประชุมนี้ เมื่อมีมติรับกฎระเบียบแล้ว สมาชิกก่อตั้งทั้ง 7 คนต้องลงนามทำ Satzung และต้องจัดทำบันทึกการประชุมก่อตั้งสมาคม (Protokolls der Gründungsversammlung หรือบางที่เรียกว่า Gründungsprotokoll) โดยต้องมีการลงนามในบันทึกอย่างถูกต้องตามที่ Satzung ระบุไว้

ขั้นที่ 5. เติบเรื่องขอจดทะเบียน Eintragung des Vereins จะต้องยื่นเรื่องต่อ ศาลแขวง Amtsgericht ในเขตที่สมาคมตั้งอยู่ โดยผ่านทนายความที่มีสิทธิรับรองเอกสาร หรือ Notar นั่นคือ ทนายความฯ จะเป็นผู้ยื่นเรื่องให้กรรมการบริหาร (Vorstand) จะต้องมาลงลายมือชื่อ (เซ็นชื่อ) ต่อหน้าทนายความฯ ในการยื่นเรื่องครั้งแรกกรรมการบริหารทุกคนต้องมาลงลายมือชื่อพร้อมกันทุกคน แต่ในครั้งต่อไป เช่น เมื่อเปลี่ยนกรรมการบริหารใหม่ เป็นต้น กรรมการบริหารไม่จำเป็นต้องมาลงนามทุกคน แต่อาจเพียงคนเดียวคนหนึ่งก็ได้ เอกสารสำคัญที่ต้องใช้ประกอบในการยื่นเรื่องได้แก่ กฎระเบียบที่ได้รับมติเห็นชอบในที่ประชุมก่อตั้ง Gründungssatzung และบันทึกการประชุมการก่อตั้ง Gründungsprotokoll

เมื่อศาลอนุมัติให้จดทะเบียน ก็จะทำการขึ้นทะเบียนในทะเบียนสมาคมของศาล หลังจากนั้นสมาคมก็จะได้รับสำเนาการขึ้นทะเบียนที่จะมี

การระบุการขึ้นทะเบียน วันที่จดทะเบียน ชื่อกรรมการบริหาร พร้อมทั้งได้รับเลขทะเบียนที่จะขึ้นต้นด้วย V- แล้วตามด้วยตัวเลข เลขทะเบียนนี้เป็นหลักฐานการจดทะเบียนซึ่งจะต้องใช้ในการเปิดบัญชีธนาคาร รวมทั้งในการติดต่อกับสรรพากร

ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นขั้นตอนการก่อตั้งและขอจดทะเบียนเป็นสมาคมตามกฎหมายเยอรมัน แต่หัวใจสำคัญของการจดทะเบียนก็คือ Satzung เพราะศาลจะอนุมัติหรือไม่ ก็อยู่ที่ Satzung นี้แหละ ในการร่าง Satzung จึงต้องพึงกระทำอย่างรอบคอบ และ สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมียู่ใน Satzung ได้แก่

- ชื่อสมาคม Vereinsname ที่จะใช้จดทะเบียน ซึ่งจะต้องไม่ซ้ำกับชื่อของสมาคมอื่นที่ทำการจดทะเบียนไปแล้ว หรือไปซ้ำกับ ชื่อสินค้า หรืออื่น ๆ ที่มีลิขสิทธิ์ อันอาจจะมีผลให้ต้องทำการเปลี่ยนชื่อ หรือถูกฟ้องร้องได้
- ที่ตั้งของสมาคม Vereinssitz ซึ่งระบุเพียงชื่อเมืองที่สมาคมตั้งอยู่ ไม่ต้องใส่บ้านเลขที่ หรือถนน

- เป้าหมาย วัตถุประสงค์ของสมาคม Vereinszweck คือสมาคมต้องการที่จะดำเนินงาน หรือทำกิจกรรมอะไรบ้าง และหากว่าสมาคมเป็นสมาคมที่ไม่หวังผลกำไรก็ต้องระบุไว้ด้วย

- สมาชิก คุณสมบัติของสมาชิก การเข้ามาเป็นสมาชิก และการสิ้นสุดสภาพการเป็นสมาชิก รวมทั้งภาระหน้าที่ของสมาชิก

- ค่าสมาชิก Mitgliedsbeiträge ต้องกำหนดไว้ด้วยว่าเป็นจำนวนเท่าไร

- การทำบันทึกเกี่ยวกับการพิจารณา หรือลงมติเรื่องต่าง ๆ Protokollierung der Beschlüssen

- โครงสร้างของสมาคม Die Organe des Vereins ซึ่งจะต้องประกอบด้วย

- ที่(การ)ประชุมสมาชิก Mitgliederversammlung ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักของสมาคม เพราะที่ประชุมสมาชิกสามารถที่จะลงมติสั่งการให้คณะกรรมการบริหาร (Vorstand) ดำเนินการใด ๆ หรือสามารถที่จะพิจารณาลงมติเกี่ยวกับการใด ๆ ที่ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าเป็นหน้าที่ของกรรมการบริหารโดยตรง ได้แก่ การเลือกตั้งกรรมการบริหาร การยอมรับให้กรรมการจบวาระ (Entlastung des Vorstandes) รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่ตั้งของสมาคม และกฎระเบียบ การเรียกประชุมแต่ละครั้งจะต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน Satzung ที่สำคัญก็คือ ในจดหมายเชิญประชุมจะต้องกำหนดหัวข้อการหารือไว้อย่างชัดเจน เพราะหัวข้อที่ไม่ได้ระบุไว้ไม่สามารถที่จะลงมติให้มีผลบังคับใช้ได้

- กรรมการบริหาร Vorstand ก็คือผู้ที่ดำเนินงาน และบริหารจัดการสมาคม จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนแสดงเจตนาของสมาคม กรรมการบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบอะไร จะประกอบด้วยใครบ้างจะต้องระบุไว้ใน Satzung โดยทั่วไปกรรมการบริหารอาจจะมีได้ตั้งแต่ 1-5 คน เช่น ประธานคนที่ 1 คนที่ 2 (หรือรอง) เหนรัญญิก เลขฯ

นอกจาก กรรมการบริหาร และ ที่ประชุมสมาชิกแล้ว โครงสร้างสมาคม อาจจะเพิ่ม ผู้จัดการ Geschäftsführer หรือ กรรมการที่ปรึกษา Beirat ด้วยก็ได้ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับเป้าหมาย ความจำเป็น

- การเรียกประชุมสมาชิก Einberufung der Mitgliederversammlung ซึ่งต้องกำหนดไว้ว่าจะสามารถเรียกประชุมได้เมื่อไร และด้วยวิธีใด

- การสิ้นสุดของสมาคม

Satzung ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ศาลจะใช้พิจารณาให้จดทะเบียนหรือไม่ ปัญหาที่พบบ่อย ๆ ที่เกิดจากตัว Satzung ที่เป็นเหตุให้ศาลพิจารณาไม่อนุมัติการจดทะเบียนได้แก่

กฎหมาย

โดย พัทยา เรือนแก้ว

- เนื้อหาใน Satzung มีประเด็นไม่ครบตามที่กล่าวมาข้างต้น คือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไป

- เป้าหมาย วัตถุประสงค์ของสมาคม มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจ ทำกำไร

- เนื้อหาใน Satzung ไม่สามารถแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงว่าจะเป็นสมาคมที่ไม่แสวงหากำไร ซึ่งทั้งนี้มักจะเป็นปัญหาด้านการใช้คำศัพท์ ดังนั้นควรที่จะยึดข้อความตามตัวอย่าง Mustersatzung จะดีที่สุด

- มีตำแหน่งกรรมการบริหารมากเกินไป ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาในการเลือกตั้งครั้งต่อไปว่าจะสามารถหากรรมการบริหารให้ได้ครบจำนวนได้หรือไม่

อีกประเด็นหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งสมาคม หรือมักจะได้ยินเสมอ ๆ เมื่อเอ่ยถึง สมาคม หรือ Verein ก็คือ Gemeinnützigkeit ซึ่งอาจแปลได้ว่าเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ หรือองค์กรที่ไม่มุ่งหวังผลกำไร ที่นี้ เจ้า Gemeinnützigkeit นี้คืออะไร สำคัญหรือมีประโยชน์อย่างไร

Gemeinnützigkeit เป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับภาษี อาจจะมีมองว่าเป็น สถานภาพหนึ่งของผู้ที่ต้องมีหน้าที่จ่ายภาษีก็ได้ การที่มีสถานภาพ Gemeinnützigkeit หรือหากเป็น gemeinnütziger Verein จะมีข้อดีด้านภาษีคือ

- สมาคมที่เป็นองค์กรที่ไม่หวังผลกำไร จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีองค์กร และวิชาชีพ Körperschaft- und Gewerbesteuer

- สำหรับค่าใช้จ่าย หรือรายได้บางอย่างจะได้รับการลดหย่อนภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น จะจ่าย Umsatzsteuersatz เพียง 7 %

- สมาคมสามารถออกไปเสร็จ หรือหนังสือรับรองการบริจาค หรือใบเสร็จอื่น ๆ เช่นค่าสมาชิก ค่าธรรมเนียมร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้บริจาค หรือผู้ที่จ่ายเงินต่าง ๆ ให้สมาคม สามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้ ซึ่งสามารถขอแบบฟอร์มได้ที่ สรรพากร

- องค์กร หรือหน่วยงานที่ให้ทุนสนับสนุนต่าง ๆ มักจะตั้งเงื่อนไข หรือคุณสมบัติ ขององค์กรที่จะขอความสนับสนุนว่าต้องเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ดังนั้นหากสมาคมที่ตั้งมีสถานภาพดังกล่าวก็จะสามารถขอรับการสนับสนุนได้

ทำอย่างไรจึงจะได้สถานภาพ Gemeinnützigkeit การที่จะให้ได้สถานภาพนี้ จะต้องยื่นเรื่องต่อสรรพากรในเขตที่สมาคมตั้งอยู่ ส่วนมากจะยื่นเรื่องเมื่อได้รับการจดทะเบียนแล้ว โดยมักจะต้องทำทันที ในการยื่นเรื่อง สมาคมจะต้องยื่นกฎระเบียบ Satzung ต่อสรรพากรให้สรรพากรพิจารณาว่า มีคุณสมบัติถูกต้องตามที่สรรพากรกำหนดไว้หรือไม่ เมื่อสรรพากรพิจารณาอนุมัติ ก็จะออกหนังสือรับรอง(ว่าได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี)ชั่วคราว ซึ่งจะมีอายุ 18 เดือน และหลังจากนั้นเมื่อสมาคมยื่นเรื่องแสดงรายได้(เพื่อเสียภาษี) แต่ละครั้งก็จะได้รับหนังสือการยกเว้นภาษีต่อไปอีกสามปี

ปัญหาที่พบบ่อย ๆ ที่ทำให้สรรพากรปฏิเสธไม่อนุมัติให้เป็น Gemeinnützigkeit ก็คือ

- เป้าหมาย วัตถุประสงค์ ของสมาคมที่ระบุใน Satzung นั้นไม่ชัดเจนเพียงพอ ที่จะยืนยันว่าเป็นองค์กรที่ไม่หวังผลกำไร และเปิดช่องให้ตีความได้ว่าทำธุรกรรม

ดังนั้นในการร่าง Satzung จึงต้องกระทำอย่างรอบคอบ อย่างไรก็ตาม แม้จะ Gemeinnützigkeit จะมีประโยชน์ แต่ก็ผูกพันด้วยเงื่อนไขกฎระเบียบหลายอย่างที่สมาคมต้องปฏิบัติตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง

การใช้จ่ายรายได้ เอกสารหลักฐานประกอบ ซึ่งก็คือภาระหน้าที่ของสมาคมที่จะต้องดำเนินการนั่นเอง ซึ่งในประเด็นนี้สามารถหาข้อมูลได้ที่สรรพากรโดยตรง หรือจะหารือกับ ผู้ให้คำปรึกษาด้านภาษี หรือ Steuerberater ก็ได้ อ่านมาถึงตรงนี้แล้วก็ต้องพิจารณากันเองละนะคะว่าจะก่อตั้ง และจดทะเบียนเป็นสมาคมหรือไม่

ข้อมูลจาก

Wikipedia offline

Zusammen erreichen wir mehr. Vielfalt leben –Chancengleichheit fördern- Verein gründen. BMFSFJ 2012

<http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php/นิติบุคคล>

อ่านเพิ่มเติม

Herbert Kempfler 1993

Wie gründe und leite ich einen Verein? München.

Sieghart Ott 2000

Vereine gründen und erfolgreich führen. Satzung, Versammlung, Haftung, Gemeinnützigkeit, München.

Fachverlag für Vereine (Hrsg.) 2007

Handbuch für den Vereinsvorsitzenden. Der umfassende Management- und Organisationsberater für eine erfolgreiche Vereinsarbeit, Bonn.

Justizministerium Baden-Württemberg (Hrsg.) 2009

Rechtswegweiser zum Vereinsrecht, Stuttgart.

Finanzministerium Baden-Württemberg (Hrsg.) 2009

Steuertipps für gemeinnützige Vereine, Stuttgart.

ดร.พัทยา เรือนแก้ว

(Dr. Pataya Ruenkaew)

นักแปลและนักวิจัยอิสระ ผลงานวิจัยพิมพ์เป็นภาษาไทย อังกฤษ และเยอรมัน และ สิทธิหญิงไทยกรณีเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติ ฯลฯ ปัจจุบันผู้ประสานงานเครือข่ายคนไทยในต่างแดน ประเทศเยอรมนี

DTAN – เครือข่ายข้อมูลความรู้ด้านวิชาการไทย-เยอรมัน

DTAN คือช่องทางการเชื่อมโยงถึงข้อมูลความร่วมมือทางด้านวิชาการระหว่างประเทศไทย และประเทศเยอรมัน ซึ่งท่านสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายเกี่ยวกับการเรียนไทยศึกษาใน ประเทศเยอรมัน เยอรมันศึกษาในประเทศไทย รวมทั้งการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยของทั้งสองประเทศ เครือข่าย DTAN มีจุดประสงค์เพื่อเสนอภาพรวมของโครงการความร่วมมือที่มีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ และความสัมพันธ์อันดีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและเยอรมัน

เครือข่ายของ DTAN เป็นเครือข่ายสำหรับนักศึกษา คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยสอนในมหาวิทยาลัย และทุกท่านที่สนใจการแลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านวิชาการระหว่างประเทศไทยและ เยอรมัน

ติดต่อกับ DTAN ทางอีเมลล์ dtan@thaiembassy.de ข้อมูลเพิ่มเติม <http://dtan.thaiembassy.de/>

DTAN ist Ihr Portal zu Informationen über Deutsch-Thailändische Akademische Zusammenarbeit. Hier finden Sie umfangreiche Informationen über Thai-Studien in Deutschland, Deutsch-Studien in Thailand, sowie über deutsche und thailändische Hochschulen. Dieses Netzwerk möchte einen Überblick über die steigende Anzahl der Kooperationsprojekte und –übereinkünfte zwischen thailändischen und deutschen Hochschulen schaffen und eine aktuelle Liste von Ansprechpartnern bieten. DTAN ist ein Netzwerk von Studenten, Professoren, Mitarbeitern des Mittelbaus und allen Menschen, die am akademischen Austausch zwischen Deutschland und Thailand interessiert sind.

Kontakt per E-Mail: dtan@thaiembassy.de und weitere Informationen unter <http://dtan.thaiembassy.de/>

แหล่งข้อมูล/ Text und Bildquellen: <http://dtan.thaiembassy.de/>

กงสุลสัญจร เดือนกรกฎาคม-ตุลาคม 2555 (Mobiler Konsular-Service, Juli-Oktober 2012)

Hausach: วันเสาร์ที่ 7 กรกฎาคม 2555 ระหว่างเวลา 9.00-15.00 น. ที่เมือง Hausach, สถานที่ Sitzungssaal im Hausacher Rathaus, Hauptstr. 40, 77756 Hausach

Stuttgart: วันเสาร์ที่ 14 กรกฎาคม 2555 ระหว่างเวลา 09.00 – 15.00 น. ที่เมืองชตุทการ์ท, สถานที่ Bürgerräume Stuttgart West, Trägervereinsbüro, (ห้อง Otto Herbert Hajek-Saal), Bebelstr.22, 70193 Stuttgart

Bielefeld: วันเสาร์ที่ 18 สิงหาคม 2555 ระหว่างเวลา 09.00 – 15.00 น. ที่เมืองบิเลเฟลด์, สถานที่ Bürgerinitiative Bürgerwache e.V., Rolandstr. 16, 33615 Bielefeld

Frankfurt: วันเสาร์ที่ 25 สิงหาคม 2555 ระหว่างเวลา 9.00-15.00 น. ที่เมือง Losheim am See, สถานที่ Wat Somdej Germany Waldhölzbacher. Str. 19, 66679 Losheim-Waldhölzbach

Bodensee: วันเสาร์ที่ 15 กันยายน 2555 von 9.00-15.00 Uhr สถานที่ Rossberghalle Wahlwies, Am Maisenbühl 3, 78333 Stockach-Wahlwies

Bremen: วันเสาร์ที่ 22 กันยายน 2555 ที่เมืองเบรเมน ระหว่างเวลา 09.00 – 17.00 น. สถานที่: Nachbarschaftshaus Bremen e.V., Beim Ohlenhof 10, 28239 Bremen

แม่บ้านไทยเล่าเรื่อง “ฝึกและเรียนการโรงแรม”

“ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”

ดิฉันย้ายถิ่นฐานมาอยู่ที่เยอรมนีเมื่อปี 1994 และได้เข้าเรียนภาษาเยอรมันขั้นพื้นฐานทันที แต่เรียนไม่นานก็ต้องหยุดเรียน เพราะต้องอยู่บ้านเลี้ยงลูกน้อย ต่อมาเมื่อลูก ๆ เข้าโรงเรียนอนุบาล ดิฉันก็เริ่มมีเวลาว่างบ้าง และคิดอยากจะทำงาน เพื่อให้มีรายได้เป็นของตัวเอง จึงไปสมัครงานเป็นคนทำความสะอาดห้องพักในโรงแรมแห่งหนึ่ง เป็นเพราะว่าดิฉันเคยทำงานด้านโรงแรมในเมืองไทยมาก่อน จึงสามารถเรียนรู้และเข้าใจระบบงานในโรงแรมได้เร็ว สามีของดิฉันเคยบอกว่า “ถ้าอยากจะเรียนต่อที่นี่ เธอก็ทำได้”

จากคำพูดนี้เอง ทำให้ดิฉันเริ่มสนใจที่จะเรียนต่อทันที ดิฉันเริ่มค้นหาข้อมูลด้านการศึกษาก่อน ต้องทำอะไร ต้องไปติดต่อกับหน่วยงานไหน ถึงจะสามารถเข้าศึกษาในด้านสายอาชีพที่เยอรมนีได้

จุดแรกที่ดิฉันไปติดต่อก็คือ การแรงงาน (Arbeitsamt) เพื่อสอบถามรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาก็อธิบายมาคร่าว ๆ ว่า ในกรณีนี้ต้องเรียนแบบเข้าฝึกเรียนสาขาอาชีพใหม่ (Umschulung) อย่างน้อย ๆ ต้องมีวุฒิการศึกษาเทียบเท่ากับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือชั้นที่ 10 (Mittlere Reife) หรือชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือชั้นปีที่ 13 (Abitur) ต้องนำไปประเมินผลการเรียนจากเมืองไทยไปแปลเป็นภาษาเยอรมัน และได้รับการรับรองจากส่วนราชการไทยในเยอรมนีด้วย อีกทั้งยังต้องมีความรู้ภาษาเยอรมันทั้งอ่าน เขียนและพูด ในระดับที่ดีพอที่จะเข้าเรียนได้

การแรงงาน (Arbeitsamt) ได้ขอทดสอบความรู้และภาษาเยอรมันของดิฉัน โดยส่งตัวดิฉันไปสอบเทียบวิชาที่สอบสอบเท่าที่จำได้ ก็จะมี คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ตรรกวิทยา และที่สำคัญที่สุดคือ ภาษาเยอรมันที่ต้องเขียนตามที่ได้นิ (Diktat) ดิฉันสอบหนักแรก ก็สอบตก เขาให้โอกาสไปสอบอีกสองหน ดิฉันก็ทำสถิติคือ สอบตกทั้งสามหนเลย ตกซ้ำ ๆ อยู่ชั่วเดียวคือวิชาภาษาเยอรมัน เลยรู้สึกท้อใจ และคิดว่าจะไม่สอบอีกแล้ว จะไม่เรียนแล้ว อะไรมันจะยากขนาดนี้ ทางเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาได้แนะนำให้ดิฉันไปเรียนภาษาเยอรมันเพิ่มเติม แล้วค่อยกลับมาติดต่อขอเรียนใหม่

เนื่องจากว่า ดิฉันมีความตั้งใจที่จะเรียนให้ได้ จึงยังไม่หมดความหวัง และเริ่มไปนับหนึ่งใหม่ด้วยการไปสมัครเรียนภาษาอีกที่โรงเรียนผู้ใหญ่ (Volkshochschule) ขยันเรียนภาษาเยอรมันอย่างต่อเนื่อง จนเรียนจบสอบได้ประกาศนียบัตร และก็กลับไปพบเจ้าหน้าที่คนเดิมที่การแรงงาน ดิฉันก็ตอบบอกว่า ดิฉันเรียนจบแล้วนะ ภาษาดีขึ้นแล้วนะ ตกลงให้เรียนได้หรือยังเอ่ย เจ้าหน้าที่บอก

แกคิดว่า สายอาชีพด้านการโรงแรม ทางเขาไม่มีสถานที่ฝึกงานให้ในเมืองที่ดิฉันอาศัยอยู่ มีแต่โรงเรียนที่ต้องไปเรียนแบบเป็นช่วง ๆ (Block-Unterricht) คือไปเรียน 3 เดือน และต้องฝึกงาน 3 เดือน มีสถานที่ฝึกงานให้ซึ่งขึ้นอยู่กับทาง Arbeitsamt ที่ใกล้ที่สุดอยู่ที่เมือง Stuttgart โอ... แม่เจ้า ดิฉันอยู่เมือง Essen จะต้องเรียนที่ Essen 3 เดือนและไปฝึกงานที่ Stuttgart 3 เดือน กลับมาเรียนอีก 3 เดือนไปฝึกงานที่โน่นอีก 3 เดือนสลับกันไปมาแบบนี้จนกว่าจะจบ หรือไม่ก็ต้องย้ายไปอยู่ที่โน่นเลยเพื่อไปเรียนและฝึกงานเพียงแค่นี้ก็รู้แล้วว่า เป็นไปได้ยากมาก ๆ ใครจะบ้าจี้ทำแบบนั้นได้ ดิฉันล้มเลิกความตั้งใจว่า จะไม่ขอเรียนแล้ว แต่เพราะความอยากรู้ว่า ทำไมการขอเรียนหนังสือนี้มันยากเย็นแสนเข็ญปานนี้ ก็เลยไปถามทางหัวหน้าแผนกแม่บ้านของโรงแรมที่ทำงานอยู่ว่า นักศึกษาฝึกงานที่เรียนด้านสายอาชีพการโรงแรมนี้ต้องติดต่อกับใครและอย่างไรถึงจะได้เรียน เมื่อได้รับข้อมูลแล้ว ดิฉันก็ถึงบางอ้อเลยคะ พวกเด็ก ๆ ที่เรียนกันนี้เค้าเรียนจบระดับ Mittlere Reife หรือ Abitur แล้วก็มาสมัครกับทางโรงแรมโดยตรง ซึ่งต่างจากตัวดิฉัน ซึ่งไม่เคยเรียนที่เยอรมนีมาก่อน และเป็นคนต่างชาติที่เข้ามาทำงานอาศัยในเยอรมนีด้วยการแต่งงานตามสามีมา ดิฉันได้เล่าเรื่องของตนให้หัวหน้าแผนกฟังว่า ดิฉันอยากเรียนนะ แต่มันมีปัญหาแบบนี้ ๆ ทางหัวหน้าแผนกใจดีและเห็นความตั้งใจจริงของดิฉัน เขาเลยบอกว่า “ฉันจะไปคุยกับทางฝ่ายบุคคลให้ว่า รับเธอเข้าเรียนและฝึกงานที่นี่แต่ให้ทาง Arbeitsamt จ่ายเงินเดือนให้” ผลปรากฏว่า ทางโรงแรมยอมรับดิฉันให้เข้าเรียนและฝึกงานเป็นกรณีพิเศษ (ดิฉันคิดเอาเองว่า อาจจะเป็นเพราะทางโรงแรมได้คนทำงานฟรีเต็มเวลาสัปดาห์ และอีกหนึ่งวันเราไปโรงเรียน ได้หยุดสองวัน)

ดิฉันย้อนกลับไปพบเจ้าหน้าที่การแรงงานคนเดิมอีกและแจ้งให้เขาทราบว่า ดิฉัน หาที่เรียนและที่ฝึกงานเองได้แล้วนะ ตกลงจะอนุญาตให้ดิฉันเรียนได้หรือยัง แต่... มีปัญหาอีกจนได้คะ เนื่องจากทาง Arbeitsamt ต้องการให้ดิฉันทำงานเต็มเวลาแบบเสียภาษีให้ทางรัฐมาก่อน 12 เดือน แล้วดิฉันถึงจะมีสิทธิเข้าเรียนได้ ตอนนั้นดิฉันได้ฟัง ก็ยิ่งฮึดอยากสู้ให้เห็นดำเห็นแดงกันไปเลย แอบคิดเอาเองว่า อ้อ... คุณชอบสร้างปัญหาให้กับคนที่ตั้งใจอยากเรียนอย่างดิฉันนักใช่ไหม ...ได้เลย ๆ...จะหางานทำ แล้วปีหน้าเจอกันอีกที

ดิฉันทำงานในโรงแรมจนครบปีตามกำหนดที่ทาง การแรงงานแจ้งไว้ แล้วก็กลับไปทวงสัญญาเรื่องเรียนกับกรมแรงงานในปีต่อมา ในตอนนั้นแอบคิดเอาเองคะว่า หนนี้เขาคงไม่สามารถหาเรื่องบ่ายเบี่ยงได้อีกแล้วละ เพราะดิฉันได้ทำตามกฎกติกาครบทุกอย่างแล้ว และในที่สุดทางการแรงงานก็อนุมัติให้ดิฉันเรียนการโรงแรมได้ แต่มีข้อแม้ว่า

อนุญาติให้เรียนแค่สองปีนะ โดยจ่ายเงินค่าเล่าเรียนให้ในรูปแบบเงินเดือน แต่กำหนดให้แค่สองปี จบไม่จบก็เรื่องของเธอมีงบให้แค่นั้นโห....เด็ก ๆ คนอื่นที่เขาเรียนกันใช้เวลา 3 ปี อย่างเก่งเลย 2 ปีครึ่ง เขาถึงจะเรียนจบกัน แล้วดิฉันนี่นะมีเวลาแค่ 2 ปี จะรอดหรือไม่แน่ใจในตัว เองนิด ๆ ะ แต่ด้วยความที่ดิฉันอยากเอาชนะเจ้าหน้าทีคนนี้ คนที่ชอบส่ง ปัญหาให้ดิฉัน และอยากพิสูจน์ตัวเองให้เขาเห็นว่า **“เราก็คทำได้ คนไทย เลือดนักสู้อยู่แล้ว”**

เอาละสิดิฉันมีเวลาแค่ 2 ปีต้องทำอะไรถึงจะเรียนให้จบ นับเวลา ย้อนไปตั้งแต่เริ่มติดต่อเพื่อขอเข้าเรียนในปี ค.ศ. 2000 กว่าจะได้เรียนก็ ปี 2003 ลูกคนโตออกโรงเรียนอนุบาลและเข้าเรียน ป.หนึ่งพอดี ตอนนั้นคิดว่า อืมม...ก็ดีเหมือนกัน เรียนไปพร้อมลูกเลย ดิฉันเป็นนักเรียนในโรงเรียน Berufsskolleg ที่มีอายุมากที่สุดที่สุดในชั้นเรียนและเป็นนักเรียนที่ครูประจำชั้น เ็นดูมากที่สุดเพราะตั้งใจเรียนมากกว่าใคร ไม่ว่าจะได้เรียนวิชาไหน ๆ ดิฉัน ก็ตั้งใจเรียนมากด้วยการจดเกือบทุกคำพูดของครูที่สอน เพราะกลัวเรียน ไม่รู้เรื่อง แต่ใครอย่าได้มาขอคู่มือหรือของดิฉันนะ เพราะไม่มีใครอ่านรู้เรื่องสักคน ดิฉันจัดเป็นภาษาไทยปนเยอรมันสลัดกันไปตามที่สมองจะสั่งการ ช่วงที่เรียนลำบากมาก เพราะมีลูกเล็ก ๆ สองคนที่ต้องดูแล เป็นแม่บ้านที่ต้องทำงานในบ้าน ทำอาหาร ดูแลสามี ดูแลลูก ๆ ซักผ้า รีดผ้า ฯลฯ อีกทั้งต้องทำงานเต็มเวลาที่โรงแรมอีกสี่วันโดยเปลี่ยนแผนกไปเรื่อย ๆ ชีวิต ช่วงนั้นช่างยุ่งเหยิงจนงงไปหมด คนที่มีส่วนช่วยมากที่สุดให้ได้เรียนจนจบ คือลูกสาวคนโต เพราะตื่นเช้ามาพอกับแม่ออกไปทำงานแล้ว ลูกสาวคนโต ก็จะเป็นคนปลุกน้องลูกนอกออกจากเตียง บังคับให้เข้านอนให้ใส่เสื้อผ้า เอาอาหารเข้าที่พ่อกำไว้ให้ใส่แปะและพาน้องไปส่งที่โรงเรียนอนุบาลก่อน แล้วตัว เขาเองก็เดินไปโรงเรียน พอเลิกเรียนเขาก็จะเดินกลับมาที่โรงเรียนอนุบาล อยู่ ที่นั่นทำการบ้าน และกิจกรรมต่าง ๆ และพาน้องกลับบ้านตอนห้าโมงเย็น ซึ่งตอนนั้นพ่อก็อยู่ที่บ้านแล้ว ส่วนดิฉันเมื่อกลับถึงบ้านก็ทำหน้าที่ แม่บ้าน ดูแลอะไรเรื่อยร้อย แล้วก็นั่งเรียนย้อนหลังของปีแรกที่ไม่เคยได้ เข้าเรียนกะเค้าเลยแม้แต่คนเดียวเพราะตอนเข้าไปก็ได้พาสขึ้นไปอยู่ปีสอง

เลย (เก่งมาก ๆ นะนี่) สาเหตุมาจากว่า มีเวลาเรียนแค่ 2 ปีอย่างที่ยกไป ตอนแรก เครียดมากเรียนทั้งของปัจจุบันและย้อนหลังแฟ้มเรียนเป็นปี ๆ อ่านไปก็รู้เรื่องมั่งไม่รู้มั่ง พอไปถามสามีเขาก็ไม่ค่อยจะช่วยเหลืออะไร ตอน นั้นก็เริ่มระหองระแหงกันแล้ว เพราะเขารู้สึกเหมือนไม่มีความหมาย ที่เห็น ดิฉันช่วยเหลือตัวเองได้ คนที่ช่วยได้คือลูกสาวคนโตของดิฉัน ที่ตอนนั้นอายุ 7 ขวบเป็นลูกที่น่ารักและเก่งมาก ช่วยแม่ทุกอย่าง ช่วยแม่กระทั่งเรื่องเรียน ถ้าแม่เขียนภาษาเยอรมันผิดหรือเวลาแม่ไม่เข้าใจคำไหน ลูกสาวก็อธิบาย แบบภาษาเด็ก ๆ แต่แม่ก็เข้าใจได้เกือบทุกอย่าง พอมาย้อนคิดถึงตอนนั้น ขณะที่ยืนเล่าเรื่องตัวเองอยู่นี้ยังแปลกใจเลยว่าเป็นเรื่องที่มหัศจรรย์มาก เลย ที่ลูกสาวสามารถช่วยเหลือได้ขนาดนั้น

ดิฉันเรียนไปได้ 3 เดือนก็สอบย่อยครั้งแรกในชั้นเรียนปรากฏว่า คะแนนต่ำแบบน่าใจหาย กลับถึงบ้าน ก็ไม่พูดจาอะไรเลย ร้องไห้อย่าง เดียว พอได้ร้องไห้แล้ว ก็สบายใจ ฮึตฮึ...ปลดปล่อยตัวเองว่า น้า...นี่เพิ่งแค่ สามเดือนแรกให้เวลาตัวเองสักครึ่งปีก็แล้วกันยังเหลืออีกสามเดือน ถ้าสอบ ย่อย แบบทดสอบคราวหน้าได้คะแนนต่ำสุดอีก ก็ทะเลาะออกกะ จะไม่เรียน ละ เพราะถือว่าได้พยายามจนสุดความสามารถแล้วนี่

ดิฉันหาเทคนิคในการเรียนที่เหมาะสมกับตัวเอง นั่นคือต้องเรียนแบบ ท่องจำและเขียน คือพอรู้ว่าสอบก็จะอ่านหนังสือตรงช่วงประเด็นที่ครูบอก ว่าจะสอบ อ่านแล้วท่อง ๆ ๆ ๆ และจำ ๆ ๆ ๆ จำแล้วก็มาเขียน ทำอยู่อย่าง นั้นจำได้ขึ้นใจแล้วก็ไปสอบ ได้ผลจริง ๆ เพราะผลสอบออกมานั้นดิฉันได้ เกรด 2 ไม่เหมือนหนแรกที่ได้เกรด 6 แล้วดิฉันก็ทำแบบนี้อยู่ทุก ๆ ครั้งตลอด ระยะเวลาที่เรียนอยู่จนเรียนจบได้เกรดเฉลี่ยจากที่โรงเรียน 2.6 (ภูมิใจในตัว เองมาก) วันที่ไปงานเลี้ยงฉลองที่ทางโรงเรียนจัดเพื่อรับใบประกาศนียบัตร และวุฒิการศึกษานั้น ก่อนไป ดิฉันเดินไปหาลูกสาว ดิฉันกอดลูกสาวและ บอกกับลูกว่า “แม่ขอใจลูกมาก ที่เป็นกำลังใจช่วยให้แม่เรียนจนจบได้”

ดิฉันเรียนจบภายใน 1 ปีกับอีก 10 เดือน เร็วกว่าที่เจ้าหน้าที่การ แรงงานกำหนดไว้ด้วยซ้ำ ...ดิฉันเรียนจบ Hotelfachfrau สมดังที่ตั้งใจแล้ว ค่ะ

ในประเทศเยอรมนีนั้น หากใครเรียนวิชาชีพสายหนึ่ง แล้วต้องการเปลี่ยนสายอาชีพ ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากเหตุผลทางสุขภาพ ซึ่งทำให้ไม่สามารถ ทำงานที่ตนเองเล่าเรียนมาได้ หรือแม่บ้านที่หยุดทำงานในสายอาชีพที่ตนเล่าเรียนมา เพราะต้องดูแลลูกและครอบครัว ก็สามารถทำได้ โดยขอเรียนต่อ เพื่อเปลี่ยนสายอาชีพ (Umschulung) ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะใช้เวลาเรียนตั้งแต่สามปีจนถึงสามปีครึ่ง

หากคุณต้องการเรียนต่อเพื่อเปลี่ยนสายอาชีพ คุณต้องมั่นใจว่า คุณมีความรู้ภาษาเยอรมันถึงระดับที่สามารถเขียน อ่านและพูดได้ดี ซึ่งคุณ สามารถติดต่อขอเรียนภาษาเยอรมันในคอร์สบูรณาการ (Integrationskurs) ในระดับต่าง ๆ ได้ที่ Volkshochschule ของทุกเมือง หัวใจของการเรียนการ สอนแบบบูรณาการอยู่ที่ทั้งการเรียนและการสอนที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับการใช้ชีวิตจริงในเยอรมนี เรียนแล้วได้ใช้ ใช้ได้ ทำได้ ความรู้ไม่ได้อยู่ที่ตำรา แต่ อยู่กับการปฏิบัติ

หลังจากนั้นคุณก็ติดต่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกเรียนสายอาชีพจากหน่วยงานที่สนับสนุนและช่วยเหลือคนต่างชาติ เช่น Caritas หรือ AWO เป็นต้น หน่วยงานดังกล่าวสามารถจะให้คุณแนะนำแก่คุณต่อไปได้ หรือคุณสามารถหาข้อมูลดังกล่าวด้วยตัวเองได้ที่

http://www.esf.de/portal/generator/1472/was_ist_der_esf.html

http://www.esf.de/portal/generator/6610/sonderprogramm_bleibeberechtigte.html

นอกจากนี้นิตยสารดี ก็ยังได้รวบรวมหัวข้อสำคัญในหน่วยงานต่างๆของ BAMF ที่น่าสนใจสำหรับผู้อ่าน พลิกดูหน้าที่ 2 ค่ะ

Die deutsche Nationalhymne เพลงชาติเยอรมัน

(ดี ดอยท์เช นาสิโอนาล ฮึมเน)

หลายวันก่อนเจอบทความหนึ่ง ชื่อ "Die ungeliebte Hymne der Deutschen" (ดี อุนเกลิบ เทะ ฮึมเน แดร์ ดอยท์เช่น) "บทเพลงสรรเสริญของคนเยอรมันที่ไม่มีใครรัก" (ungeliebt ไม่มีใครรัก (unbeliebt ไม่มีใครชอบ), die Hymne บทเพลงสรรเสริญ, die ungeliebte Hymne บทเพลงที่ไม่มีใครรัก, die Hymne der Deutschen บทเพลงของคนเยอรมัน)

สละชุดใจว่า คนเยอรมันไม่รักเพลงชาติของตนหรืออย่างไร? Lieben die Deutschen ihre Hymne etwa nicht? เลยนึกสนุกอยากเขียน ประวัติเพลงชาติเยอรมันสั้นๆ ให้อ่านแล้วพอเข้าใจว่า ทำไมคนเยอรมันเองจึงไม่"สนิทใจ" กับเพลงชาติของตน จุดประสงค์ให้เป็นการฝึกอ่านให้เข้าใจ ให้ชอบอ่าน เรียนภาษาจากการร้องเพลง(ชาติเยอรมัน) ฯลฯ และได้ความรู้เล็กๆ น้อยๆ เกี่ยวกับคนเยอรมันและปัญหาของเขาไปพร้อมกันด้วย

โดยย่อ

1. am 26. August 1841 August Heinrich Hoffmann von Fallersleben (1798-1874) schrieb das Lied der Deutschen, auch Deutschlandlied genannt, ein Lied über die Liebe zu seinem Vaterland. Das Deutschlandlied hat insgesamt drei Strophen.

เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 1841 กวีชาวเยอรมันชื่อ เอากุสท์ ฮายน์ ริช ฮ็อฟมันน์ ฟอน ฟัลเลอร์สเลเบน ผู้มีชีวิตอยู่ระหว่างปี 1798 ถึงปี 1874 ได้ประพันธ์ "บทเพลงของคนเยอรมัน" เรียกว่า ดาส ดอยท์ลันด์ลีด "บทเพลงเยอรมนี" ก็มีบทเพลงที่แสดงความรักต่อบิดุมาของเขา das Deutschlandlied มีทั้งหมด สามบท

2. Die Melodie stammt ursprünglich aus dem 1797 entstandenen Kaiserlied von Joseph Haydn (1732-1809)

ทำนองเพลงมาจากทำนองเพลงสรรเสริญพระบารมีจักรพรรดิ Kaiserlied/ Kaiserhymne (ราชวงศ์ฮาพส์บวร์ก Habsburg แห่ง ออสเตรีย-ผู้เขียน)โดย โยเซฟ ฮายเดน (1732-1809) แต่งขึ้นเมื่อปี 1797

3. am 5. Oktober 1841 wurde das Lied auf dem Jungfernstieg in Hamburg erstmals

öffentlich gesungen.

เพลงนี้ถูกนำมาร้องในที่สาธารณะครั้งแรก เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 1841 ที่ ยุงแฟร์น ชตีก เมืองฮัมบวร์ก

4. Am 11. August 1922 wurde das Deutschlandlied vom ersten Reichspräsidenten Friedrich Ebert (SPD) zur Nationalhymne bestimmt.

เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 1922 ดาส ดอยท์ลันด์ลีด ได้ถูกกำหนดให้เป็นเพลงชาติ โดยประธานาธิบดีคนแรกแห่งอาณาจักร(เยอรมัน) ฟรีดริช เอแบร์ท (หรือเขียนตามสำนวนไทยได้ว่า เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 1922 ประธานาธิบดีคนแรกแห่งอาณาจักร(เยอรมัน) ฟรีดริช เอแบร์ท ได้กำหนดให้ ดาส ดอยท์ลันด์ลีด ให้เป็นเพลงชาติ)

5. Zur Zeit des Nationalsozialismus (1933-1945) wurde nur die erste Strophe gesungen, gefolgt in der Regel von dem Horst-Wessel-Lied.. (<http://de.wikipedia.org/wiki/Horst-Wessel-Lied>)

ในสมัยสังคมนิยม (ลัทธินาซี) (1933-1945) ร้องเฉพาะบทแรกบทเดียว และปกติจะต่อยด้วยเพลงปลุกใจของนาซี เรียกกันว่า Horst-Wessel-Lied ฮอร์สท์-เวสเซล-ลีด (ตามชื่อผู้แต่ง Horst Wessel ร้องแล้วยกมือขวาชี้ขึ้นแบบทักทายกันในสมัยนั้น พร้อมพูดว่า ฮายล์ ฮิตเลอร์ Heil Hitler! --ผู้เขียน)

6. Nach 1945 kam es zu Diskussionen über die weitere Verwendung des Liedes,

หลังปี 1945 (หลังสงครามโลกครั้งที่สอง --ผู้เขียน) ได้มีการอภิปรายกันถึงการนำบทเพลงนี้ไปใช้

7. bis 1952 ein offizieller Briefwechsel zwischen Bundespräsident Theodor Heuss und Bundeskanzler Konrad Adenauer dahingehend entschied, dass das Deutschlandlied jedoch nur die dritte Strophe gesungen werden sollte.

จนกระทั่งถึงปี 1952 ในจดหมายโต้ตอบกันอย่างเป็นทางการระหว่างประธานาธิบดี เทอ

ดอร์ ฮอยส์ และนายกรัฐมนตรี คอนราด อาเดนเนาเออร์ ได้ตัดสินใจให้ das Deutschlandlied คงเป็นเพลงชาติต่อไป ในพิธีเป็นทางการให้ร้องเนื้อเพลงบทที่สามเท่านั้น

8. 1989: Beim Eintreffen der Nachricht vom Fall der Berliner Mauer wurde es spontan im Deutschen Bundestag gesungen.

ปี 1989 เมื่อข่าว กำแพงเบอร์ลิน "ล้ม" ไปถึงสภาผู้แทนราษฎรเยอรมัน ได้มีการร้องเพลงชาติขึ้นพร้อมกัน โดยมีได้นัดหมาย

9. 1991 Nach der Wiedervereinigung wurde in einem weiteren Briefwechsel zwischen Bundespräsident Richard von Weizsäcker und Bundeskanzler Helmut Kohl die dritte Strophe des Deutschlandliedes zur Nationalhymne Deutschlands erklärt.

ปี 1991 หลังการรวมชาติเยอรมัน (ตะวันออก + ตะวันตก--ผู้เขียน) ในจดหมายโต้ตอบกันระหว่างประธานาธิบดี ริชาร์ด ฟอน ไวเซ็กเคอร์ และนายกรัฐมนตรี เฮลมุท โคล ประกาศให้ เนื้อร้องบทที่สามของ Deutschlandlied เป็นเพลงชาติ

Nationalhymne für die Bundes Republik Deutschland im Anhang des Grundgesetzes
Bild: www.deutschland-lese.de

บทความ “Die ungeliebte Hymne der Deutschen” ที่กล่าวถึงข้างต้นนี้ เป็นบทความเชิงชักชวนให้คนร้องเพลงชาติของตน ด้วยความรู้สึกมั่นใจ เขียนโดย Mirra Banchón/2006 สำหรับการเรียนภาษาเยอรมัน ของ DW (www.dw.de) คุณ Banchón ให้เหตุผลว่า ทำไมคนเยอรมันจะต้อง “กระอักกระอ่วนใจ” เวลาจะร้องเพลงชาติของตนเอง ในเมื่อ:

In den meisten Nationalhymnen geht es um Stolz, um nationale Helden und darum, wie Schurken verbluten. In der deutschen Hymne kommt kein Blut vor und es fehlen die Bösewichte. Trotzdem ruft sie Unbehagen hervor. Warum?

เนื้อเพลงของบรรดาเพลงชาติส่วนใหญ่(จะ) เป็นเรื่องของ ความภาคภูมิใจ วีรบุรุษของชาติ และเรื่องที่ว่าคนชั่วช้า/หวังร้าย(ต่อชาติ) จะต้องเลือดตกยางออก อย่างไร ในเนื้อเพลงชาติเยอรมันไม่ปรากฏ(คำว่า) เลือด และทั้งชาติตัวผู้หวังร้าย(ต่อแผ่นดิน) กระนั้น(เพลงชาติเยอรมัน)ก็ยังทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดี ทำไม(จึง/ต้องเป็นเช่นนั้น)

Wenn man sieht, mit welcher Innigkeit die Fußballspieler vor jedem Spiel ihr Lied singen, dann scheint die Nationalhymne niemandem Probleme zu bereiten. Außer den Deutschen.- wohl aufgrund der Rolle Deutschlands in der Geschichte des 20. Jahrhunderts, welches doch ansonsten für fast alle Sterblichen dieser Erde bereits der Vergangenheit angehört.

ถ้าคนดู นักฟุตบอลร้องเพลงของพวกเขา(เพลงชาติเยอรมัน) ด้วยความรู้สึกซึ้งก่อนการแข่งขัน จะดูเหมือนว่าเพลงชาติ(เยอรมัน) ไม่ได้สร้างปัญหาให้ใครเลย นอกจากกับคนเยอรมัน(เอง)..... – คงจะเป็นเพราะบทบาทของประเทศเยอรมนีในศตวรรษที่ 20 (สงครามโลกครั้งที่ ๑และ๒--ผู้เขียน) ซึ่งว่าไปแล้วสำหรับคน(มนุษย์ที่ต้องตาย)ทั้งหลายเกือบทั่วโลก เป็นอดีตไป(เรียบร้อยแล้ว)แล้ว

และท้ายสุดเธอรว่า

..... Sie fordert zu „Einigkeit und Recht und Freiheit“ auf weder aggressiv noch blutig, Warum sollten die Deutschen sie also nicht singen, ihre Nationalhymne, und warum nicht sogar mit viel Gefühl - wenn sie denn möchten?

..... (Sie= die Hymne) บทเพลงเรียกร้องให้เกิด “ความสามัคคี และความยุติธรรม และเสรีภาพ” ขึ้น ไม่มีความรุนแรงไม่เลือดกระดุด(ในเนื้อร้อง) แล้วทำไมคนเยอรมันจึงไม่สมควรจะร้องเพลงชาติของพวกเขา และทำไมจะร้องด้วยอารมณ์ความรู้สึกเต็มที่ไม่ได้ เมื่อพวกเขาต้องการ

Bild: www.bluenews.org

Joseph Haydn und Hoffmann von Fallersleben

Bild: <http://www.dw.de>

ผู้สนใจบทความ “Die ungeliebte Hymne der Deutschen” ลองเปิดไปอ่านที่

ฉบับสั้นพร้อมคำศัพท์

<http://www.dw.de/dw/article/0,,2073932,00.html>

ฉบับยาว

<http://www.dw.de/dw/article/0,,2067570,00.html>

และเกี่ยวกับเพลงชาติ เยอรมัน/ไทย ที่

http://de.wikipedia.org/wiki/Deutsche_Nationalhymne

<http://www.bangkok.diplo.de/contentblob/1474004/Daten/32370/geschichte>.

เพลงชาติ เยอรมัน สามารถเข้าฟังได้ แต่ต้องมี Windows Media Player หรือ Quick Time

ดาสลีดแดร์ดอยท์เชน [วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี](http://www.thailnationalhymne.com)

Thailnationalhymne [วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี](http://www.thailnationalhymne.com)

Der Text: die Deutsche Nationalhymne

เนื้อร้อง **เพลงชาติเยอรมัน** (บทที่สาม ของ Deutschlandlied หรือ das Lied der Deutschen--ผู้เขียน)

Einigkeit und Recht und Freiheit
 आय निक कोट् ओन्द रेकท์ ओन् फ्रायไฮท์
 Für das deutsche Vaterland!
 เฟือร์ ดาส ดอยเชะ ฟาเทอร์ลันด์
 Danach lasst uns alle streben

สามัคคี และ ยุติธรรม และ เสรีภาพ

เพื่อปิตุภูมิเยอรมนี

พวกเราทุกคนจงมุ่งมั่นไปในทิศทางนั้น
 (ให้ถึงเป้าหมายนั้น)

दानिक् लस्त् ओन्स् अल्ले ชเตรเบन
 Brüderlich mit Herz und Hand!

เช่นพี่เช่นน้อง ด้วยใจและมือ (จิตใจ
 และการกระทำ)!

บรือเดอลิช มิท แฮร์ซ อุนด์ ฮันด์
 Einigkeit und Recht und Freiheit
 आय निक कोट् ओन्द रेकท์ ओन् फ्रायไฮท์
 Sind des Glückes Unterpand –
 ซินด์ เดส กลึคเคส อุนเทอร์ (พ)ฟันด์
 Blüh im Glanze dieses Glückes,
 บรือ อิม กลันเซ ดีสเชส กลึคเคส
 Blühe, deutsches Vaterland!
 บรือเฮ, ดอยเชส ฟาเทอร์ลันด์

สามัคคี และ ยุติธรรม และ เสรีภาพ

(นั่น) คือสิ่งประกันความสุข

ขอให้เจริญรุ่งเรืองในแสงแห่งความสุขนี้

ขอให้รุ่งเรืองเกิด ปิตุภูมิเยอรมนี

หวังว่าเวลาดูฟุตบอลครั้งต่อ ๆ ไป จะฮัม/ ร้องเพลงชาติไปพร้อมนักฟุตบอลเยอรมัน
 ได้ณะคะ

เออ เป็นคนไทยนี้โชคดีที่ร้องเพลงชาติไทยของเราได้อย่างเต็มภาคภูมิ แต่ทราบไหมว่าคน
 เยอรมันก็มีส่วนในเพลงชาติของเรา ผู้ประพันธ์ทำนองเพลงชาติไทย เป็น “ลูกครึ่ง” เยอรมัน-
 ไทย(เชื้อสายมอญ) ชื่อ ปีเตอร์ไฟท์ Peter Feit หรือ พระเจนดุริยางค์ (ปิติ วาทยะกร) นั่นเอง

สัมภาษณ์

โดย อัญชัญ เสิร์วลิ่ง

Schoenes Bild hat ein gutes Vorbild.

Dariga Kordic geb. Siri wattanamongkol. Sie ist in Bangkok geboren und hat ihre Jugend bis zum 16. Lebensjahr in Thailand verbracht. Sie studiert zur Zeit Elektronik und Informationstechnik an der Hochschule Heilbronn. Im Mai 2012 wurde Dariga Kordic beste Studentin der Fakultät für Mechanik und Elektronik-Technik 1 gewählt. Sie erhält den Preis der B&W Engineering und Datensysteme GmbH.

D-Mag: Bitte erzählen Sie von Ihrer Schulzeit in Deutschland.

Dariga: Ich studiere zur Zeit Elektronik und Informationstechnik an der Hochschule Heilbronn. Bis ich das heutige Studium begonnen habe, hatte ich eine lange Schulhistorie hinter mir. Meine erste Schule in Deutschland war die 9. Klasse in der Hauptschule. Wegen meines Alters und weil ich so gut wie keine Deutschkenntnisse hat mein damaliger Schulrektor sich entschieden, mich dieser Klasse zuzuteilen. Es war leider nicht möglich, den Wunsch meiner Mutter und ebenso meinen zu realisieren, dass ich in einer tieferen Klassenstufe beginnen durfte und somit Zeit gehabt hätte, mich bis zur Oberstufe hochzuarbeiten. Nach einem Jahr habe ich trotz sehr geringer Deutschkenntnisse meinen Abschluss mit einem Durchschnitt von 2,4 gemacht. Danach besuchte ich das Berufsvorbereitungsjahr, um mein Deutsch zu verbessern. Mein nächstes Ziel war der Realschulabschluss.

Ich habe ein Jahr an der Berufsfachschule verbracht und eine tolle Chance zur Berufsausbildung bekommen. Daraufhin habe ich mich bei der AUDI AG mit Erfolg um eine Ausbildung zur Kfz-Elektrikerin beworben. Die Ausbildung wurde durch meine besondere Leistung verkürzt. Nach drei Jahren hatte ich meinen Gesellenbrief mit der Abschlussnote von 1,7, von der ich bis heute profitieren. Bis 2010 war ich bei der AUDI AG als Entwicklungsfachkraft tätig. Im Jahr 2006 hatte ich beschlossen eine Hochschulzugangsberechtigung zu erwerben. Deshalb besuchte ich berufsbegleitend drei Jahre lang ein Abendgymnasium. Und schließlich habe ich 2010 mit dem jetzigen Studium angefangen. Dank der finanziellen Unterstützungen meiner Eltern, der AUDI AG (Studienförderung) und des Bundesministeriums für Bildung und Forschung („Aufstiegsstipendium“) konnte

ich studieren. Das Studium finde ich sehr anstrengend und ich freue mich sehr, dass ich den Preis für die „Beste Note im Grundstudium der Fakultät Technik“ von der Hochschule verliehen bekommen habe.

D-Mag: Wie kommen Sie zu dem Preis?

Dariga: Der Preis wurde mir aufgrund meiner herausragenden Leistung, der besten Noten der gesamten Fakultät, von der Hochschule Heilbronn verliehen. Gestiftet wird der Preis von der Firma B&W. Durch Engagement und Durchhaltevermögen ist es mir gelungen diese Ergebnisse zu erzielen.

D-Mag: Welchen Stellenwert hat die berufliche Fortbildung für Sie?

Dariga: Aus meiner persönlichen Erfahrung kann ich sagen, dass die Fortbildung sehr wichtig ist. Als ich noch gearbeitet habe, suchte ich irgendwann eine neue Herausforderung im Job und habe versucht eine neue Stelle zu bekommen. Ohne Erfolg. Mittlerweile ist Qualifikation mehr gefragt denn je. Früher hatten Berufserfahrung und das tatsächliche Können mehr Gewicht, heute jedoch zählen sie nur als Nebenkategorie bei einer Einstellung. Die meisten Stellen, an denen ich Interesse hatte, sind nur für Akademiker bestimmt. Somit war mir klar, dass ich studieren muß, damit ich mehr Chancen auf dem heutigen Arbeitsmarkt habe.

D-Mag: Wie denken Sie über das deutsche Ausbildungssystem?

Dariga: Ich finde das System hervorragend. Es ist die Chance sich auf den Arbeitsalltag vorzubereiten. Sozusagen die Brücke zwischen Kind- und Erwachsensein. Man lernt dabei Verantwortung zu übernehmen, Disziplin, den Umgang mit Leistungsdruck und, ganz wichtig, sich in ein Team zu integrieren. Außerdem beherrscht man das Wissen nicht nur in der Theorie, sondern gleichzeitig in der Praxis, das heißt nach der Ausbildung kann das Wissen sofort bei der Arbeit angewendet werden ohne vorher noch angelernt werden zu müssen. Und nebenbei ein Gehalt zu bekommen, das gefällt jedem, denke ich.

D-Mag: Was sind Ihre persönlichen Stärken und Schwächen?

สัมภาษณ์

โดย อัญชัญ เสิร์วลิ่ง

Dariga: Meine Stärken sind Zielstrebigkeit, Durchhaltevermögen, Wissensdrang, Hilfsbereitschaft und Warmherzigkeit. Leider neige ich oft dazu ungeduldig zuwerden, wenn ich zu viel Zeit brauche um an mein Ziel zugelangen. Oder wenn ich manchmal gar mein Ziel verfehle, bin ich unzufrieden mit mir selbst. Auch bin ich oft nicht ganz zufrieden mit meinen Ergebnissen, obwohl sie keineswegs schlecht sind.

D-Mag: Der Begriff **Kulturschock** bezeichnet den schockartigen Gefühlszustand, in den Menschen verfallen können, wenn sie mit einer fremden Kultur zusammentreffen. Können Sie sich dazu äußern?

Dariga: Ich glaube, jeder empfindet es unterschiedlich. Für mich war der Schock recht groß, da ich gewohnt an die große Stadt in Thailand war. Nicht nur wegen der Kultur, sondern auch wegen des Wetters, der Umwelt usw. Als ich hergekommen bin, war es bereits Winter. Die lange Dunkelheit und die Kälte machten mir zu schaffen. Hinzu kommen die kurzen Öffnungszeiten der Läden und menschenleere Straßen, obwohl es meiner Meinung nach noch früh war. Ich habe leider auch ein paar schlechte Erfahrungen mit Einheimischen gehabt. Manche hatten wenig Geduld mit denen, die wenig Deutschkenntnisse besitzen. Mit dem Essen habe ich zwar wenig Problem gehabt, trotzdem merkte ich, dass es einen großen Unterschied zwischen leichteren thailändischen und deftigen deutschen Gerichten gibt. Es war einfach ein riesiger Kontrast zu Thailand. Aber nach ein paar Jahren gewöhnt man sich auch daran.

D-Mag: Sie sind so zu sagen, in zwei Kulturen – der deutschen und der thailändischen aufgewachsen. Wie denken sie über das Thema “Multi-Kultur”?

Dariga: Ich freue ich, dass ich das Glück habe an beiden Kulturen teilhaben zu dürfen. Es ist natürlich schön, wenn in einem Land andere Kulturen geduldet werden. Es zeigt eben, dass die Menschen Toleranz und Offenheit besitzen. Jede Kultur hat ihre Stärken und Schwächen, von daher denke ich, dass man aus anderen Kulturen sehr viel lernen kann. Wichtige Fakten sind, dass eine multikulturelle Struktur Vorurteilen gegen Ausländer vorbeugt, den Rassismus vermindert und hilft die Integration der Immigranten zu erleichtern. Das Leben ist einfach viel bunter und schöner dadurch. Kurz gesagt: „Multi-Kultur“ ist das Fundament für eine friedliche Welt.

D-Mag: Üben Sie Ehrenämter aus?

Dariga: Als ich noch berufstätig war, war ich Fördermitglied von UNICEF. Mittlerweile arbeite ich gelegentlich ehrenamtlich für UNICEF und spende einen kleinen Beitrag an den Malteser Hilfsdienst e. V. Aus zeitlichen Gründen ist es leider nicht möglich, mich aktiv für weitere ehrenamtliche Arbeiten einzusetzen.

D-Mag: Was machen Sie in Ihrer Freizeit?

Dariga: Wenn es mir gelingt freie Zeit zu finden, lasse ich meiner Kreativität und meiner künstlerische Seite freien Lauf. Ich liebe es aufwendig zu kochen, Bilder zu malen und schöne Sachen zu basteln. Die Fotografie ist übrigens meine neueste Leidenschaft.

D-Mag dankt Dariga Kordic für ein kurzes Gespräch und wünscht ihr viel Erfolg für die Zukunft.

ดารีกา คอร์ดิด สกูลเดิม ศิริวัฒนมงคล เกิดที่กรุงเทพฯ เดินทางติดตามแม่เข้ามาพำนักอยู่ในเยอรมนีเมื่ออายุ 16 ปี ปัจจุบันกำลังศึกษาด้านเทคนิคอิเล็กทรอนิกส์และข้อมูล ในมหาวิทยาลัยไฮลด์บอร์น เดือนพฤษภาคม 2555 นี้ ดารีกา ได้รับเลือกให้เป็นนักศึกษาดีเด่น ของคณะเทคนิคเครื่องกลและอิเล็กทรอนิกส์ I โดยได้รับรางวัลจากบริษัท B&W Engineering und Datensysteme GmbH

ดารีกาเล่าว่า ก่อนที่จะได้มาเรียนในสาขาวิชาเทคนิคอิเล็กทรอนิกส์และข้อมูลในมหาวิทยาลัยไฮลด์บอร์นอย่างทุกวันนี้ เธอผ่านประสบการณ์การเรียนมาค่อนข้างยาวนาน การศึกษาของเธอในเยอรมนีเริ่มในชั้น 9 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นคนตัดสินใจในเรื่องนี้ เพียงเพราะเหตุผลด้านอายุของเธอ รวมทั้งความรู้ภาษาเยอรมันอันน้อยนิด ทั้ง ๆ ที่เธอและแม่ต้องการที่จะให้เธอเริ่มเรียนในชั้นที่ต่ำกว่านี้ เพื่อที่จะได้มีเวลาเตรียมตัวสำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ถึงกระนั้นเธอก็สามารถสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาต้นได้ด้วยเกรดเฉลี่ย 2.4 จากนั้นจึงเข้าคอร์ส การเตรียมตัวสำหรับการประกอบอาชีพเป็นเวลาหนึ่งปี เพื่อเรียนภาษาเยอรมันเพิ่มเติม แล้วจึงเข้าศึกษาในโรงเรียนสายอาชีพอีกหนึ่งปี และได้เข้ารับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นช่างไฟฟ้ารถยนต์กับบริษัท AUDI AG ด้วยความสามารถพิเศษ ดารีกา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาต้นด้วยคะแนนเฉลี่ย 1.7 และได้ทำงานในบริษัท AUDI AG ในตำแหน่งพนักงานด้านพัฒนาผลิตภัณฑ์จนถึงปี 2553

ในปี 2549 ดารีกา ตัดสินใจที่จะเรียนต่อเพื่อให้ได้สิทธิที่จะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา จึงเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมปลายภาคค่ำ ซึ่งเป็นการศึกษาสำหรับผู้ทำงานไปด้วย ไซเวลาทั้งสิ้น 3 ปีจึงจบ จากนั้นจึงเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในปี 2553 ทั้งนี้ ดารีกา รู้สึกขอบคุณต่อการสนับสนุนที่ได้จากหลายบุคคล โดยเฉพาะด้านเงินทุน จากคุณแม่และคุณพ่อ จากบริษัท AUDI AG (ทุนสนับสนุนการศึกษา) รวมทั้ง กระทรวงเพื่อการศึกษาและวิจัยแห่งสหพันธ์ที่ให้อุปสรรคสำหรับการเริ่มต้นศึกษา เธอกล่าวว่า เธอต้องศึกษาอย่างหนัก แต่ก็ดีใจอย่างยิ่งที่ได้รับรางวัลจากมหาวิทยาลัย ในฐานะนักศึกษาที่ได้เกรดเฉลี่ยดีที่สุดในการศึกษาระดับพื้นฐานของคณะเทคนิครางวัลนี้เป็นรางวัลที่ B&W Engineering und Datensysteme GmbH เป็นผู้มอบให้แก่มหาวิทยาลัยเพื่อเป็นรางวัลแก่นักศึกษาที่มีผลการเรียนยอดเยี่ยม ดารีกา กล่าวว่านี่คือผลของความพยายาม มุ่งมั่น และอดทน ต่อการศึกษาเล่าเรียนของเธอ

จากประสบการณ์การทำงาน ดารีกา พบว่าการศึกษาคือ หรือศึกษาเพิ่มเติม เป็นสิ่งสำคัญกว่าต้องการที่จะได้ตำแหน่งงานที่ดีและท้าทาย ปัจจุบันวุฒิการศึกษาเป็นเรื่องจำเป็น ซึ่งต่างจากเมื่อก่อนที่พิจารณาจากประสบการณ์การทำงานและความสามารถ สิ่งเหล่านี้ปัจจุบันถือเป็นเรื่องรอง

ตำแหน่งงานที่น่าสนใจมักจะมีไว้สำหรับผู้ที่จะจบการศึกษาระดับอุดมศึกษา และนี่ก็คือแรงจูงใจอีกประการหนึ่งที่ทำให้ ดารีกา ตัดสินใจศึกษาต่อ ทั้งนี้เพื่อโอกาสที่ดีกว่าในตลาดแรงงาน

ในความเห็นของ ดารีกา ระบบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของเยอรมันเป็นระบบที่ยืดหยุ่น เพราะเป็นเสมือนการเตรียมคนให้เข้าสู่ระบบการทำงาน เป็นเหมือนสะพานเชื่อมระหว่างการก้าวข้ามจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ในการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ถึง ความรับผิดชอบ รู้จักวินัย การทำงานให้สำเร็จในภาวะเร่งรัด และที่สำคัญที่สุดคือ การทำงานเป็นทีม การทำตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมงาน นอกจากนี้ การเรียนไม่ใช่เรียนเฉพาะด้านทฤษฎีเท่านั้น แต่ว่าเรียนรู้และลงมือปฏิบัติงานไปด้วย นั่นคือเมื่อเรียนจบก็สามารถที่จะนำความรู้ทางทฤษฎีมาใช้งานได้เลย ไม่ต้องมานั่งเรียนรู้งานใหม่ ที่สำคัญการศึกษาระดับมัธยมศึกษาโดยได้รับเงินเดือนไปด้วยเป็นสิ่งที่ดีใคร ๆ ก็คงไม่รังเกียจ

ความรู้สึกผิดที่ ตกใจแปลกใจกับวัฒนธรรมอื่น (Kulturschock) ดารีกา มองว่าแต่ละคนคงจะรู้สึกแตกต่างกันไป สำหรับตัวเธอเองนั้นรู้สึกได้ค่อนข้างมากกับเรื่องนี้ เพราะเคยชินกับการอยู่เมืองใหญ่ในประเทศไทย และก็ไม่ใช่เฉพาะเรื่องวัฒนธรรมเท่านั้นที่แปลก แต่ทั้งอาหารการกินที่ต่างกัน ภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะเมื่อมาถึงใหม่ ๆ ซึ่งเป็นช่วงฤดูหนาวที่กลางวันสั้น และความหนาวเหน็บ ร้อนวอร์ที่ปิดแต่หัววัน ทำให้นอนหลับไม่ค่อยสบาย นอกจากนี้ ดารีกา ยังไม่ประสบการณ์ที่ไม่ดีจากคนเยอรมันในท้องถิ่นที่มักจะมีอคติต่อคนต่างชาติที่ยังพูดภาษาเยอรมันไม่ได้ดี แต่เมื่ออยู่ไป อยู่ไปก็เคยชิน

วัฒนธรรมไหน ๆ ก็มีทั้งด้านดีและด้อย ดารีกา คิดว่าโชคดีที่ได้มีโอกาสเติบโตในสองวัฒนธรรม และคิดว่าเป็นเรื่องดีหากว่าในแต่ละประเทศจะมีชนิตธรรมเนียมต่อวัฒนธรรมที่แตกต่าง คนเราสามารถที่จะเรียนรู้ได้มากมายจากวัฒนธรรมอื่น ข้อเท็จจริงที่สำคัญก็คือ โครงสร้างสังคมที่มีการยอมรับวัฒนธรรมที่หลากหลายเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยลดอคติเกี่ยวกับคนต่างชาติ อาจจะหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดการเหยียดหยามทางเชื้อชาติ และสนับสนุนให้คนต่างชาติสามารถปรับตัวให้กลมกลืนกับสังคมเยอรมันได้ วัฒนธรรมที่หลากหลายจึงเป็นฐานรากของโลกที่สันติ

พัทยา เรือนแก้ว แปลสรุปเป็นภาษาไทย

อิสราภาพบนเส้นบรรทัด ๑๓ นักโทษประหาร

หนังสือเล่มใหม่เพิ่งได้รับจากเมืองไทย ชื่อชวนให้ขลุ่ย เป็นเรื่องราวจากสิบสามนักโทษประหารเรือนจำบางขวาง ศูนย์รวมนักโทษรอประหารของไทย อ่านชื่อหน้าปกแล้วเกิดมีคำถามในใจว่าทำไมนักโทษประหารจึงลุกขึ้นมาเขียนหนังสือ และแล้วเราก็เจอตัวหนังสือตัวเล็กยิบย่อยบนหัวปกที่เขียนไว้ว่า “โครงการเรื่องเล่าจากแดนประหาร ดำเนินการโดย โครงการกำลังใจในพระดำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ร่วมกับเครือข่ายพุทธิกา เรือนจำบางขวาง และกระทรวงยุติธรรม” นี่เองเป็นโครงการยิ่งใหญ่จากสี่หน่วยงานที่จะให้คุณได้มีอิสราภาพทางจิตวิญญาณจากตัวหนังสือที่พวกเขาเขียนนั่นเอง

ยังถึงบางอ้อว่า พระองค์ภาทรงเข้ามาทำประโยชน์แก่นักโทษอีกแล้ว น่าชื่นชมจริงๆ จากคำนำมีนักเขียนสารคดีระดับแนวหน้าสามคนคือ อรสม สุทธิสาคร (นักเขียนรางวัลศิลปาธร) วิวัฒน์ พันธุถึมิยานนท์ (นักเขียนรางวัลลูกโลกสีเขียว) วีระศักดิ์ จันทระสังแสง (นักเขียนรางวัลเชเว่นบุคควอร์ด) ได้เข้าไปคัดสรรนักโทษได้จำนวนสามสิบคนที่ดูว่ามีแววในการเขียนหนังสือ แล้วนำเข้ารับการอบรมการเขียนเรื่องสั้นแนวสารคดีเป็นเวลาครึ่งปี รวมทั้งเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้เป็นระยะๆ แต่หนังสือเล่มนี้ไม่ได้เพียงสิบสามเรื่อง จึงต้องกลั่นกรองและคัดสรรเรื่องยอดเยี่ยมที่สุดมาให้เราได้เพียงเท่านั้น จัดพิมพ์เป็นหนังสือโดยสำนักพิมพ์สารคดีสด ๆ ร้อน ๆ เมื่อปลายปีที่ผ่านมานี้ เมื่อหนังสือเล่มนี้ออกสู่สายตาผู้อ่าน ก็มีเสียงฮือฮา กลายเป็นเรื่องจุดฉนวนความสนใจ มีทีวีหลายช่องมาทำรายการเกี่ยวกับเรื่องนี้ เช่นไปสัมภาษณ์นักโทษในโครงการ อย่างดีสิบของวิทวัส สุนทรวิเนตร์ หรือมีรายการสัมภาษณ์ครูในโครงการเป็นต้น (หาชมได้ในยูทูบ)

อ่านเรื่องสั้นเหล่านี้แล้ว เกิดแสงสว่างส่องในใจกระตุ้นให้ครุ่นคิดต่อถึงสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่เรื่องใหญ่ยังย่อยระบบกระบวนการยุติธรรมของไทย เช่นว่า การตัดสินประหารชีวิตควรเลิกหรือไม่ เพราะถึงอย่างไรแพะรับบาปก็ยังคงมีอยู่ และต้องตายไปอย่างผู้บริสุทธิ์ หรือเรื่องเล็กที่ลงมาน้อย ก็คือการดูแลนักโทษของไทย ควรจะพัฒนาไปกว่าเดิม หรือจะปล่อยให้เรือนจำและนักโทษมีสภาพเหมือนในยุคกลางของยุโรปต่อไป สภาพเรือนจำล้นครวจะท้ออย่างไรต่อไป นักโทษควรขึ้น

แดนนอนตอนบ่ายสองโมง แล้วอยู่ถึงเช้าในสภาพแออัดอย่างนั้นไหม

นักเขียนเรื่องสั้นสิบสามคนนี้สามารถเขียนได้อย่างสวยงามประณีตในการใช้ภาษาและวิธีคิดดำเนินเรื่องราว พวกเขาสามารถแสดงความสะเทือนใจได้เป็นอย่างดีทีเดียว เนื้อเรื่องส่วนใหญ่ออกแนวคล้าย ๆ กันในด้านการเล่าเรื่องช่วงอยู่ในศาล ซึ่งตัดสินประหารชีวิต การเคลื่อนย้ายมาอยู่ที่เรือนจำ สภาพการเป็นอยู่โดยทั่วไป และสุดท้ายคือการรอคอย ไม่ว่าจะรอคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือฎีกา ให้ได้รับลดหย่อนโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือถ้าจะให้ดีที่สุดก็คงจะเป็นการที่ศาลสั่งยกฟ้อง เพราะเจอผู้ร้ายตัวจริง อย่างเลวร้ายที่สุดย่อมจะเป็นการรอการมารับ(ลาก)ตัวไปประหารชีวิต

ครูที่สอนจะเน้นแนวทางการเขียน ซึ่งก็คือการเขียนเรื่องที่เป็นเรื่องจริงเท่านั้น และยังได้รับการบอกว่า ต้องไม่ให้กระทบกระเทือนต่อบุคคลที่สาม หรือคู่กรณี ในกรณีนี้ที่ศาลลงโทษศาลยังไม่จบสิ้นลง นักโทษเหล่านี้หลายคนสามารถถ่ายทอดประสบการณ์เล็ก ๆ น้อย ๆ (ที่ชวนให้คิดไปถึงเรื่องใหญ่ ๆ) ที่คนอ่านนอกคอกอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ ไม่อาจคิดไปถึงได้ เป็นต้นว่า เรื่องสังคมในคุก ด้านต่าง ๆ เรื่องหลายมุมของตรวน เริ่มตั้งแต่การตีตรวน รายละเอียดการส่งส่วยคนตีตรวน การมีชีวิตที่ต้องลากตรวนไปด้วยตลอดเวลา ขนาดของตรวนตามจำนวนความผิด การนั่งขัดตรวนไม่ให้เป็นสนิม หรือการเรียนรู้ และฝึกการถอดกางเกง ขาสั้นลอดผ่านตรวนก่อนจะอาบน้ำ เรื่องเหล่านี้เอามาเขียนได้อย่างออกรส และทำให้เราได้รับรู้รสชาติของพันธนาการ (และอิสราภาพที่เรามีอยู่) ที่ฉีกแฉบางก็มิอยู่ในเรื่องสั้นเรื่องหนึ่งที่เล่าเรื่องการฝังมุกอันเจ็บปวดและติดเชือกได้อย่างน่าติดตามภายใต้ชื่อเรื่องว่า “อยู่คุก (ก็ได้) ชีเบนซ์” โดย พิมเสน อีกสองเรื่องเล่าถึงเรื่องนักโทษแพะผู้โดนประหารชีวิตไปก่อนการจับผู้ร้ายตัวจริงได้อีกหลาย ๆ เรื่องเล่าประสบการณ์เมื่อผู้คุมเดินเข้ามา แล้วนักโทษเด็ดขาด (หมายถึงนักโทษที่ไม่ผ่านศาลอุทธรณ์และฎีกา รอเวลาไปประหารอย่างเดียว) วิ่งพล่านคล้ายสัตว์กำลังจะถูกจับไปเชือด เป็นภาพความทรมานพลุ่งพล่าน เป็นทุกข์ถึงที่สุดของทุกข์ทั้งมวล เรื่องมิตรภาพของคนคุกหลายเรื่อง ๆ เล่าถึงความผิดพลาดก่อนเข้ามาอยู่

ในคุกให้เป็นอุทราหรณ์สอนใจ ถ้าเป็นกรณีเกี่ยวกับยาเสพติดจะโดนโทษสูงสุด เรื่องที่น่าประทับใจ (ของคนเกาะ) และฉีกแฉแนวว่าเพื่อน เห็นจะเป็นเรื่อง “นก” ในเรือนจำ “นกกร” ในเรือนใจ โดยปลาช่อน นำเสนอได้ดี ปิดท้ายได้อย่างหมั่นคิด

ภาพความรักที่แท้จริงของครอบครัวมีสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจน นักโทษไม่ว่าจะได้รับโทษหนักหนาสาหัสเพียงใด พ่อแม่พี่น้องจะดูแลกันตลอดจนถึงจุดสุดท้ายของชีวิต ในขณะที่คนซึ่งเป็นภรรยาหรือไม่เกี่ยวข้องทางสายเลือดมักจะตีจากทิ้งร้างไปแต่งงานใหม่ เป็นทุกข์ทรมานเจ็บปวดลึก ๆ ของทุกคน และน่าเวทนาแก่คนที่พบเห็นเป็นอย่างยิ่ง ภาพความหดหู่ หมดหวัง ความโหดร้าย การรอความตาย ก็แจ่มกระจ่างพร้อมไปกับภาพความหวัง ความฝัน ความรัก ความห่วงใย มิตรภาพ ทุกเหล่าอาชีพ ตั้งแต่ชาวสวน ชาวนา ตำรวจ นายแพทย์ นักศึกษา มหาเปรียญ นักข่าว มาอยู่รวมกันที่บางขวางในฐานะ น.ช. คือนักโทษชาย ซึ่งถ้าโชคร้ายจนถึงที่สุด คงได้เห็นเพื่อนร่วมแดน หรือถึงคราวตัวเองถูกลากตัวออกไปประหาร

อิสราภาพของพวกเขากลายเป็นหนังสือหนึ่งเล่ม ในใจก็ขอภาวนาว่า อย่าให้ใครโดนลากไปประหารเลย

แคทเทอริง (Catering) คืออะไร

โดย กล้วยน้ำว่า

คำว่า “แคทเทอริง” มาจากภาษาอังกฤษว่า catering หมายถึง การบริหารจัดการเรื่องบริการอาหารการกินและเครื่องดื่ม ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 4 หมวดใหญ่คือ

แคทเทอริงเพื่อการดูแลพิเศษ (Care-Catering) เป็นการรับจัดบริการอาหารและเครื่องดื่มเพื่อการดูแลและสุขภาพ เช่น สำหรับบ้านพักคนชรา โรงพยาบาล สถานพักฟื้น เป็นต้น

แคทเทอริงสำหรับงานธุรกิจ (Business-Catering) เป็นการรับจัดบริการอาหารและเครื่องดื่มโอกาสต่าง ๆ ของบริษัท สถานประกอบการ เช่น การจัดประชุมใหญ่ จัดงานเลี้ยงต่าง ๆ ของบริษัท เป็นต้น

แคทเทอริงสำหรับงานฉลองต่าง ๆ (Event-Catering) เป็นการรับจัดบริการอาหารและเครื่องดื่มสำหรับโอกาสวันฉลองพิเศษ เช่น งานสมรส งานวันเกิด งานครบรอบโอกาสพิเศษ ๆ เป็นต้น

แคทเทอริงสำหรับผู้เดินทาง (Verkehrs-Catering) เป็นการรับจัดบริการอาหารและเครื่องดื่มสำหรับผู้เดินทาง เป็นกลุ่ม เป็นคณะโดยรถไฟ เครื่องบิน เรือ ฯลฯ

ผู้ประกอบการแคทเทอริงจำเป็นต้องไปร่วมสัมมนาไปเรียนเพิ่มเติม หรือต้องตระเตรียมสิ่งใดเพิ่มเติมหรือไม่

ส่วนใหญ่แล้วผู้รับทำแคทเทอริงที่มีร้านอาหาร (Restaurant) หรือร้านจำหน่ายอาหารจานด่วน (Imbiss) อยู่แล้ว ก็สามารถทำได้เลย แต่กระนั้นก็ตามจะต้องแจ้งให้ทางสำนักงานควบคุมการค้าและกิจการทราฟ (Ordnungsamt) เพราะผู้ประกอบการจำเป็นต้องแจ้งรายละเอียดในการทำแคทเทอริงให้ทางสำนักงานทราฟ อาทิเช่น ห้องเก็บอาหารที่จะส่งให้ลูกค้า วิธีการล้างอาหารและเครื่องดื่ม ภาชนะที่ใช้ใส่อาหาร เป็นต้น

ส่วนผู้ที่ไม่มีร้านอาหารและร้านขายอาหารจานด่วน และประสงค์จะทำแคทเทอริง ก็ต้องไปติดต่อสำนักงานควบคุมการค้าและกิจการทราฟเช่นกัน (Ordnungsamt) เพื่อขอใบอนุญาตดำเนินการ และต้องแจ้งในทางเจ้าหน้าที่ทราฟถึงสถานที่ดำเนินการ และวิธีการดำเนินการ เรื่องสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ต้องไปติดต่อกับสำนักงานอนามัย (Gesundheitsamt) เพื่อขอเข้ารับการอบรมในเรื่องการรักษาความสะอาดในการทำครัว เรื่องการป้องกันไม่ให้ติดเชื้อจากอาหาร เพราะความสะอาดสำหรับอาหารการกินนั้น ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ

กีฬา

โดย หลิวลู่ม

Wandern

Wandern (วันเดิร์น) ตาม คำอธิบายของ วิกิพีเดีย เป็นรูปแบบหนึ่งของการ “เดิน” อาจเป็นกีฬาชนิดหนึ่ง หรือ เป็นกิจกรรมในเวลาว่าง ที่มักจะ ดำเนินกันในพื้นที่ธรรมชาติ ภาษาชาวบ้านก็หมายถึง การไปเดินป่า ขึ้นเขา ลงห้วย ปีนป่าย คนเดินก็มักจะเป็นผู้ที่สนใจธรรมชาติ ไม่กลัวแดดกลัวฝน กำลังขา กำลังแขน กำลังใจต้องพร้อมด้วย

การเดินป่าเดินเขามิให้เลือกหลากหลาย แล้วแต่ความชอบและสุขภาพร่างกาย จะเดินชั่วโมงสองชั่วโมง สี่หรือห้าชั่วโมง หรือทั้งวันหรือหลาย ๆ วัน เป็นอาทิตย์ เป็นเดือน ๆ ก็สามารถกำหนดกันได้ สำหรับที่พักจะไปพักกลางป่า ทุ่งราบ ทางเดินที่ กระโจม บ้านพักกลางป่าเขา ก็มีให้เลือกมากมาย หา ดูได้จากหนังสือประเภท Wandern Touren Karten ที่มีแผนที่เพื่อการ “เดิน” ให้เลือกแทบทุกมุมเมือง ทั่วโลก แต่ละพื้นที่ก็จะมีลักษณะที่แตกต่างกัน เลือก กันได้ตามความนิยมส่วนตัว

การ “เดิน” ที่คนเยอรมันเรียกกันติดปากว่า วันเดิร์น นั้นมีหลายอย่าง ตั้งแต่

- Sportwandern ที่เดินเป็นกีฬาที่มีการชิงรางวัล เป็นการเดินมาราธอน ระยะทางตั้งแต่ 5 กิโลเมตรไปจนถึง 50 กิโลเมตร ผู้ที่จะเดินได้แบบนี้ต้องผ่านการฝึกฝนอย่างดี
- Volkswandern อาจจัดเป็นกิจกรรมยามว่าง ผู้จัดมักเป็นสมาคมรักเดิน ที่มักจัดเป็นประจำ เปิดให้ผู้สนใจทุกเพศทุกวัยร่วมเดินได้ตามเส้นทางและ ระยะทางที่กำหนด ตามเส้นทางก็จะมีบริการแจกน้ำและเสบียงกรังเป็นจุด ๆ ใครถึงก่อนมีรางวัลให้ด้วย
- Pilgern und Wallfahren เมื่อก่อนจะมีความหมายว่า การเดินเพื่อการแสวงบุญ ปัจจุบันก็เป็นการเดินทางไกลตามเส้นทางเดินแสวงบุญไปสักการะ นักบุญของศาสนาคริสต์ ที่นิยมกันอย่างมากก็คือ เส้นทางไปสักการะนักบุญยาคอบที่เรียกกันว่า Jakobsweg

นอกจากนี้ก็ยังมีการ “เดิน” ที่จัดเป็นกีฬา อันได้แก่ Nordic Wandern ที่ผู้เขียนเคยเล่าไปแล้วใน นิตยสารดี ฉบับก่อน Winterwandern การ “เดิน” ใน ฤดูหนาว เป็นกีฬาอย่างหนึ่งของที่คนชอบหิมะ ซึ่งต่อมาวิวัฒนาการมาเป็น Speed Heiking คือเดินอย่างรวดเร็ว ๆ ตามเส้นทางที่ยากลำบาก และที่ เป็นการ “เดิน” แบบภัยตามล่าหาความลับตามเส้นทางที่ได้กำหนดไว้ ก็คือ Geocaching

สำหรับพวกอิสระเสรี ก็คือ Nacktwandern ซึ่งผู้เดินจะไม่สวมใส่เสื้อผ้า เดินกันไปเป็นกลุ่ม ๆ แต่อย่าสับสนกับ Nachwanderrung ซึ่ง คือการ เดินในตอนกลางคืน ที่จะมีการถือคบไฟเดินในกลุ่มลูกเสือ

การเดินที่ผู้เขียนถนัดที่สุด และไปเดินกันทุก ๆ ครั้งปี บางทีเป็นเวลาหลาย ๆ วันติดต่อกัน จากภูเขาหนึ่งไปอีกภูเขาหนึ่ง ก็คือ Bergwandern Trekking การเดินจะขึ้นลงภูเขาผ่านหมู่บ้านผ่านป่า การเดินชนิดนี้คือแบบ Hütte zu Hütte นาย Josef Moriggl เลขาธิการของ Deutschen und Österreichischen Alpenverein (DuÖAV สมาคมนักปีนเขาเทือกเขาแอลป์แห่งเยอรมนีและออสเตรีย) เป็นผู้คิดค้นการเดินทางในแบบนี้ เมื่อประมาณปี 1912 เพื่ออำนวยความสะดวก ให้ผู้รักการเดินและปีนเขาในแถบเทือกเขาแอลป์ อิตาลี สวิตเซอร์แลนด์ ออสเตรีย เยอรมนี และทั่วยุโรป ในปี 1960 เริ่มมีการติดตั้งป้ายและ หมายเลขเส้นทางกำกับไว้บ้าง บ้านชาวบาบิวาบางแห่งมีโรงนาให้อนอนพัก มีอาหารเครื่องดื่มบริการ ต่อมาจึงเกิดชมรมสมาคมเดินป่าเดินเขาขึ้นหลากหลาย ประเทศต่าง ๆ ในยุโรปเริ่มต้นตัวในเรื่องนี้ ต่างค้นคว้าหาเส้นทางเพื่อการ “เดิน”

ในปี 1969 ได้มีการทำแผนที่เส้นทางเดินที่เชื่อมติดต่อกัน จากเยอรมนี ออสเตรีย สวิตเซอร์ อิตาลี พร้อมจัดทำแผนที่ และแผนการเดินทาง ตาม ความถนัดและความต้องการของแต่ละคน จะเดินวันละกี่ชั่วโมงพักรับประทานอาหารกลางวันที่ไหน ระยะทางกี่กิโลเมตรใช้เวลาเดินเท่าไร อีกทั้งชั่วโมงจะ ถึงที่พักในตอนเย็น มีบริการบ้านพักบนเขาสำหรับคนเดินทาง แล้วแต่จะเลือกเส้นทางเดิน ทาง กะเวลาให้เสร็จสรรพ

สิ่งที่ “สำคัญมาก” ในการ “เดิน” เขาก็คือ ควรที่จะศึกษาเส้นทางจากแผนที่ให้ถี่ถ้วนทั้งนี้เพื่อเตรียมตัว รวมทั้งในการเตรียมอุปกรณ์สำหรับ การ “เดิน” ได้ถูกต้อง ในแผนที่จะมีเส้นเน้นบอกความยากง่ายของทางเดิน เวลาศึกษาเส้นทาง ต้องดูเส้นหมายเลขที่ขีดไว้โดยละเอียด ซึ่งจะมีทั้งเส้นทางที่ อ้อมเขาแบบสบาย ๆ มีเส้นทางที่ทำสี เน้น ให้เห็นเลยว่าเป็นทางชันแคบต้องปีนป่าย รวมทั้งเส้นทางที่ยาก คือต้องไต่ปีนเขาขึ้นไป ซึ่งการปีนป่ายนี้จำเป็นต้องเตรียมเข็มขัดคล้องเอวและตะขอเกี่ยวไปด้วย บางคนชอบ “เดิน” แบบสบายหน่อย ก็สามารถขับรถขึ้นไปจอดไว้ที่หมู่บ้านข้างบนเขา แล้วเริ่มเดินทิวร จากตรงนั้น บางคนก็เริ่มเดินจากข้างล่างขึ้นไป

ปัจจุบันนี้ ผู้ที่สนใจการ “เดิน” สามารถหาซื้อหนังสือเส้นทางเดิน ทาง ที่บอกชื่อของภูเขา หุบเขา ลำธาร หมู่บ้าน ตลอดจน ถ้าเล็ก ๆ ด้วย แผนที่ หนังสือบางเล่มยังเล่าประสบการณ์ มีรายละเอียดปลีกย่อยของการเดินไปด้วยอย่างอรรถ

สำหรับระยะเวลาของการเดิน ก็คงต้องแล้วแต่ความอดทนและความเคยชินในการเดินของแต่ละคนเดิน ว่าจะเดินวันละกี่ชั่วโมง เดินสองสามวัน เดินเป็นอาทิตย์สองอาทิตย์ เดินเป็นเดือน ที่สำคัญการเดินขึ้นเขา ผู้เดินต้องทนต่อแรงกดดันของอากาศข้างบนเขาได้ สุขภาพอดและหัวใจต้องดี ไม่เป็นคนกลัวความสูง เวลาเดินต้องมีสมาธิ ไม่ใช่เดินใจลอยตามองเขาคือลูกหนึ่ง ขณะที่เท้ายังเดินอยู่ นี่คือนิสัยที่ **ห้ามเด็ดขาด** เวลาจะมองดูวิวบนเขา ต้องหยุดเดิน เพราะไม่เช่นนั้นอาจจะทำให้สะดุดตกเขาได้

การวางแผนขึ้นไปเดินเขาควรดูพยากรณ์อากาศของแต่ละวันด้วย ควรเลี่ยงวันที่ฝนตกหนัก มีพายุหิมะ เพราะต้องปีนป่ายในบางช่วง ก้อนหินอาจจะลื่นเป็นอันตรายได้ ที่สำคัญที่สุดก่อนจะออกเดินทาง ควรเตรียมความพร้อมของจิตใจ ร่างกาย ว่าพร้อมหรือยังที่จะไปแบกเป้ เดินทั่วภูเขา ตามแดด ตามลม มีความอดทนได้แค่ไหน

มีคนถามผู้เขียนว่า “ไปทำไมลำบากจะตายไม่ห็นมีอะไรเลยมีแต่เดิน ๆ ๆ” คำตอบ “มันอยู่ตรงนั้น บนนั้น” การเดินป่าขึ้นเขาเห็นตั้งแต่เดินผ่านป่า แล้วหะ เห็นดอกไม้ป่าหลากหลาย ลำธาร นกชนิดต่าง ๆ ส่งเสียงบินผ่านไป เห็นวิวเขาธิ ๆ ภูเขาบเทือกเขาแอลป์ ออกดอกสีชมพูสดใสมุมใหญ่ กวางภูเขาวิ่งตัดหน้าไปเป็นฝูง โชด ไตรกหินผาที่เราเห็นลับ ๆ โกลเข้ามาเรื่อย ๆ หินกรวดตามรอยทางหินแดง หินดำ แร่ หินรูปร่างประหลาด ดอกผืนภูเขาขนาดจิ๋วสีเหลืองส้มแซมไปทั่วตามหินผา วิวที่ช้วนาล้างบนภูเขาได้ยินเสียงกระดิ่งกุ่มกุ่ม ม้าป่าวิ่งควมผ่านไป ยอดเขาที่เห็นอยู่ลิบตระหง่านอยู่ตรงหน้าโกลเข้ามาเรื่อย ๆ แค่อ้อมมือจับ จากความรู้สึกที่เคยแหงนคอมองภูเขากลับเป็นมองลงไปข้างล่าง เห็นยอดเขาเป็นหยักเหลี่ยมสลัดลั่นกันไป **ความภูมิใจ** วูบขึ้นมาสุด ๆ ดีใจกับสองขาที่พาขึ้นมา ปลื้มกับใจที่ไม่ท้อ ผิดความอดทน มีสติสมาธิ ใช่ว่าตาในการเดินเหยียบหินแต่ละก้อนละก้อนว่าจะไม่อันตราย สะดุดหลุมได้ในการเดินผ่านทางแคบเขาชัน ปีนป่ายโดยไม่ตกเขาลงไปเสียก่อน ว้าว..เหมือนสโลแกนโฆษณาฮอลสตั้มก่อน “สดชื่นเหมือนยืนอยู่บนเขา” เลาคความรู้สึกมาเสียยาว อยากชวนกันมาเดินคณะ อยู่กับธรรมชาติสนุกนา

ที่นี่เราลองมาดูเรื่องการเตรียมอุปกรณ์ ความพร้อมในการเดินป่าเขากัน สิ่งที่ต้องเตรียม

- รองเท้าเดินป่า เดินเขา Wandern Schuhe มีให้เลือกหลายยี่ห้อหลายชนิด แบบที่เป็นหนังแท้ แบบที่เป็นหนังแท้ผสมกับผ้าใบบุรองเท้าอย่างหนา และนิ่ม แบบผ้าใบหนานุ่มทนทานกันน้ำกันละก็เห็นได้ว่าไปนั้น แต่จริงนา คนชอบเดินเจอรองเท้าดีใจ เหมือนขึ้นสวรรค์นุ่มสบายบาทาจริง ๆ รองเท้าคู่ใจใส่เดินวันละ 6-7 ชั่วโมงทุกวัน เป็นอาทิตย์ โดยไม่กัดเท้าด้านซ้ายขวาหน้าหลังนี้หาไม่ย่นะ เวลาซื้อรองเท้าเดินเขา ลองเดินวนสองสามรอบ ดูหลาย ๆ แบบใช้เวลานิดกับการเลือกรองเท้า คนที่เท้ายาว เท้าแบน เลือกให้ถูกต้อง ร้านขายรองเท้าเดินเขาที่ดีจะมีที่ให้ทดลองเดินด้วย เป็นโชดหินผาจำลองให้ทดลองยืนเฉียดบนก้อนหินดูว่าดอกยางใต้รองเท้าเกาะยึดกับหินได้ดีขนาดไหน รองเท้าที่ดีนี้ไม่ได้หมายความว่าต้องแพงเสมอไป ผู้เขียนเลือกยี่ห้อที่เก่าแก่ของออสเตรียเพราะเป็นคนเท้าแบน รองเท้าเดินเขามีแบบที่หุ้มข้อสำหรับเดินเขาทางไต่หิน คือจะกันข้อเท้าไม่ให้เท้าพลิกได้ดี แบบที่มีหุ้มข้อครึ่งหนึ่งมีคุณสมบัติคล้ายกันแต่เบากว่า ก็แล้วแต่ความชอบ แบบไม่มีหุ้มข้อใช้เดินป่าเส้นทางที่ไม่มีหินลูกรัง เดินป่าลักษณะนี้ควรใช้รองเท้าที่มีดอกยางหนา กันน้ำได้ และมีความทนทาน พร้อมกับมีความยืดหยุ่น การเลือกรองเท้าควรให้ใหญ่กว่ารองเท้าเบอร์ที่ใส่ ครึ่งเบอร์ เพราะเวลาเดินทั้งวันเท้าจะขยาย จะได้ไม่เจ็บเท้า
- เป้ การซื้อเป้ที่จะบรรจุของใช้ที่จำเป็น เสื้อผ้า ฯลฯ แนะนำให้ดูให้ถูกกับลักษณะแผ่นหลังของเรา เป้สมัยก่อนหนักและมีพองน้ำหนักนหลังกระแทกเป้รุ่นใหม่นี้ใช้วัสดุที่เบา มีให้เลือกแบบของผู้หญิงและผู้ชาย ตามความโค้งเว้าของร่างกาย เป้ที่แบกขึ้นเขาลาย ๆ วัน ควรเลือกที่มีน้ำหนักเบา มีถุงกันฝนเก็บได้ เป้บางยี่ห้อที่มีช่องนั่งด้วย การเลือกเป้ควรดูความทนทาน วัสดุที่ไม่ใช่ตาข่าย มีกระเป๋าลึก ๆ อกเนกประสงค์ติดข้างเป้เพื่อหิยของใช้ และเสียบขวดน้ำดื่มโดยไม่ต้องเปิดเป้ทุกครั้ง มีซิปและหูรูดข้างบนแบบเปิดปิดได้ เป้บางยี่ห้อจะมีห่วงยางสองห่วงไว้เสียบไม้เท้าเดินด้วย เป้ที่ดีควรมีช่องว่างไม่ให้แบกติดแผ่นหลังจนเกินไป เพราะเวลาเหวี่ยงออกจะได้ไม่เป๊ยกขุมไปทั้งแผ่นหลัง
- เสื้อผ้าควรเป็นเสื้อผ้าโยสังเคราะห์ที่ใส่สบาย แห้งง่าย ยืดหยุ่น และทนทานกับการขูดเกี้ยว ถูไถได้ดี ภูเขาเดินป่าเดินเขาระยะทางไกลควรเลือกที่ไม่มีตะเข็บเย็บรอบถุงเท้า ท่อนาไต่ผ้าเท้า ทนการเสียดสีในการเดินทางระยะยาว ควรมีถุงนอนแบบบางเบาติดตัว เพราะบ้านพักตามภูเขาเขาจะไม่ซักผ้าปูทุกวัน ถุงนอนเอาไว้นอน การเดินเขาถ้าคิดถึงความสะดวกสบายก็อย่าไป นี่คือนิสัยความดิบของธรรมชาติที่เราไปค้นหา ข้างในธรรมชาติที่ไม่จำเจ
- วางแผนการเดินทาง แผนที่ ที่พัก ซึ่งสมัยนี้แผนที่การเดินทางสามารถหาซื้อได้จากร้านขายหนังสือใหญ่ ๆ ในแทบทุกเมือง ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบ้านพักบนเขาสามารถหาได้ในแผนที่หรือจากอินเทอร์เน็ต ควรจองล่วงหน้า และจดเบอร์โทรศัพท์ติดตัวไว้ เวลาเดินทางขอแนะนำให้มีแผนที่ไปด้วยและศึกษาก่อนไป ถ้าเกิดหลงทางพลาดจากที่พักที่วางแผนเอาไว้แล้ว จะได้วางแผนการเดินทางได้ใหม่ ถ้าชอบนอกเต็นท์ อาจเตรียมเต็นท์เตี้ยกันพายุและกันฝน พร้อมถุงนอนไปด้วย

สำหรับผู้เดินทางขึ้นไปพักบนเขาบ่อย ๆ ถ้าต้องการประหยัดแนะนำให้สมัครเป็นสมาชิกของ DAV Deutscher Alpenverein ทางสมาคมผู้เดินเทือกเขาแอลป์ของเยอรมัน จะทำงานประสานงานกับบ้านพักบนเขาที่เป็นสมาชิกเครือข่าย หลายแห่งในยุโรป การพักที่บ้านพักของ DAV สมาชิกจะได้ส่วนลดครึ่งราคา และหากเกิดอุบัติเหตุบนภูเขาสูง ทางสมาคมจะจ่ายค่าใช้จ่ายในการลำเลียงผู้ป่วยโดยเฮลิคอปเตอร์

ป่าเขาในเยอรมนีมีที่ให้เดินค้นคว้ามามากมาย เช่น Schwarzwald, Rund um Bodensee, Bayerischen Waldes, Erzgebirge Fränkische Schweiz และมีอีกมากมายที่สวยงามน่าไปเดิน ไม่ว่าจะไปเดินทั่วรูปราสาทเก่าแก่ เดินขึ้นลงบนเขาสูงบางแห่งมีที่พักซึ่งเป็นป้อมหอคอย เช่น แดบโคบเลนซ์ และแม่น้ำโมเชิล หรืออาจเดินดูหินผา ปีนป่ายดูถ้ำ น้ำตก ทะเลสาบ ดูนสนด้าทะเลมีน ดูโรงงานพิกาคูกัก Kuck Kuch Uhr หมู่บ้านแถบป่าดำ หรือจะเดินลัดป่าทั่วรูปบ้านต่าง ๆ ที่ทำโรงเบียร์เล็ก ๆ ชิมเบียร์สด ๆ กับอาหารท้องถิ่นแถบบาวาเรียหลายแห่ง หรือเดินชมไวน์ทั้งภูเขาพร้อมชิมโรงกลั่นไวน์เป็นสิบ ๆ โรงแถบไคเซอร์ชตุล-ฟรายบวร์กแก่ลมขนมปังกับแฮมท้องถิ่น หรือจะเข้านอกกลางหุบเขาที่สวิตซ์ แล้วเดินไปต่อชายแดนอิตาลี ไปชิมชีสและโยเกิร์ต ที่สดอร่อยของชาวบนเขา หรือจะไปแถบเทือกเขาแอลป์ทั่วยุโรป โดโลมิตเทิน และ ๆ ๆ อย..ยิ่งเล่า ต่อมาการเดินทางยิ่งเข้มข้น อยากจะชวนผู้อ่านทุกท่านให้พากันเดินเข้าป่าขึ้นเขา เดินไปหาธรรมชาติ Wandern หน้าร้อนนี้ “ไปวันเดิร์น กันเถอะ”...

จากประสบการณ์ และ <http://de.wikipedia.org/wandern>

บันเทิง
โดย ชูใจ

เมื่อมีเวลารว่าง คุณผู้อ่านชาวดี-มากชอบทำอะไรคะ? หลายท่านคงจะเปิดชมทีวี คลิ๊กเปลี่ยนช่องไปเรื่อย ๆ เป็นการใช้เวลาว่างเพื่อการผ่อนคลาย อย่างหนึ่งใช่ไหมคะ?

ส่วนตัวดิฉันเองไม่ใช่คนชอบดูทีวี ไม่ชอบดูละคร เพราะไม่ชอบการต้องรอดู “ตอนต่อไป” ชอบดูหนังมากกว่า เพราะจบได้ภายใน 2 ชั่วโมง รู้ตัวรู้แฉกกันไปเลยภายในเวลาเท่านี้ ไม่ต้องมาลุ้นต่อว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป

แม้ไม่ชอบดูทีวี แต่อยู่ที่เยอรมนี ก็มีโอกาสดูทีวีได้กับเขาบ้าง และก็พบว่าทีวีเยอรมัน มีอะไรหลายสิ่งหลายอย่างที่ไม่เหมือนของไทย

ที่เห็นได้ชัดมากที่สุดก็คือ โทรทัศน์ของเยอรมนี มีรายการที่ให้ความรู้ คิดเป็นอัตราส่วนที่ “เยอะมาก” โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเทียบกับทีวีไทย

ยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างเช่น รายการ Mieten, Kaufen, Wohnen ของช่อง Vox ที่ตอนแรกดิฉันได้ชม ไม่เข้าใจเลยจริงๆ ว่าดูอะไรกัน คนเขาจะซื้อบ้าน เช่าบ้าน เราจะไปสนใจดูทำไม?

อยู่ๆ ไปก็พบว่า เอ๊ะ มันเป็นรายการที่ดิฉัน เยอรมนีเป็นประเทศที่มีการกระจายอำนาจสูง มีเมืองเด่นๆ หลายเมืองอยู่ทั่วประเทศ ประชากรย้ายถิ่นที่อยู่เพื่องานที่ดีกว่าอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น การได้ดูว่าคนอื่นเขาเลือกซื้อ เลือกหาห้องพักกันอย่างไร จะต้องดูอะไรบ้าง ราคาที่พักในเมืองต่างๆ ทั่วประเทศเป็นอย่างไร เป็นการรู้ไว้ไม่เสียหลายจริงๆ ใครจะรู้ วันหนึ่งอาจจะถึงคราวที่เราต้องย้ายบ้านบ้างก็ได้?

หรืออีกรายการที่ดีได้ใจ ให้ความรู้มากมายทุกวัน ก็คือ กาลิเลโอ (Galileo) ทางช่อง Pro Sieben ที่ออกอากาศทุกวันในช่วงเวลาเย็นๆ เกือบไพรม์ไทม์เสียด้วย รายการนี้ช่างสรรหาเรื่องราวน่ารู้ น่าสนใจมาให้เราได้ไม่รู้เบื่อ ดิฉันได้รับความรู้ที่น่าสนใจมากมายนับไม่ถ้วนจากรายการนี้ เช่น รู้ว่าเขาทำซ็อกเก็ตแลตรูปตัวกระต่ายในวันอีสเตอร์อย่างไร การผลิตพลูที่เวียนจุดกันสนั่นเมืองในชนบทปีใหม่นั้นทำอย่างไร อีกทั้งได้รู้ว่า นักสูกโปะชนิดแบบที่มีในหนังเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์นั้น จะสามารถบรรจุของหนักขนาดไม้กวาดได้จริงหรือไม่ ก็จากรายการนี้ นอกจากนั้น บ่อยครั้งกาลิเลโอก็จะพาเราข้ามแดนไปดูเรื่องราวน่ารู้ในประเทศต่างๆ ตัวดิฉันเองก็ไม่เคยทราบมาก่อนว่า ตลาดนัดสวนจตุจักรของบ้านเราเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดในโลก นั่งดูทีวีอยู่ที่เยอรมนีแท้ๆ ก็กลับได้ภูมิใจในความเป็นไทยเฉยเลย

บันทึก โดย ชูใจ

ถ้าเทียบกับเมืองไทย ดิฉันรู้สึกว่าการลักษณะนี้นั้นน้อย ส่วนมากจะเป็นเกมส์โชว์ที่อาจจะแทรกความรู้ไว้บ้าง เช่น เกมทศกัณฐ์ คุณพระช่วย ฯลฯ แต่ให้ตายเถอะ เกมส์โชว์ที่ได้รับความนิยม ส่วนมากจะเป็นรายการตลก ตีหัวกันด้วยเถา และมีการรับเชิญมาเล่น การเล่นเกมก็มักจะเป็นการเปิดป้ายชิงรางวัล โดยเราคนดูต้องฟังโฆษณายาวมากๆ หลายนาที เพราะต้องอ่านทุกแผ่นป้าย และถ้า “โชคดี” เปิดป้ายถูก ผู้ชนะก็จะได้เงินเยอะๆ กลับบ้าน... จะว่าไปก็เหมือนการประโลมโลก คนดูอยู่แต่ในความฝัน... ฝันว่าเราจะโชคดียังนั้นบ้าง และการจะให้ไปถึงโชคนั้น อันดับแรก เราต้องสวดยต้องหล่อ เพราะจะได้เป็นดารา และจะได้ไปออกรายการทีวี รายการเกมส์โชว์ ได้เงินง่าย ๆ

ในขณะที่เกมส์โชว์เยอรมัน ใ้ประเภทเปิดป้ายได้เงินไปง่าย ๆ ไม่มีให้เห็น กว่ท่านจะได้เงินรางวัลกลับบ้าน ก็ต้องพิสูจน์กันว่า เก่งจริง รู้จริง หรืออย่างน้อยก็ต้องมีความสามารถ แข่งกันหัวทกกันชีวิต ลุ้นระทึกหวาดเสียว อย่างเช่นรายการยอดฮิต Wetten Dass? หรือ Schlag den Raab ที่ผู้แข่งขันทางบ้านจะต้องมาแข่งกับคุณสเตฟาน ราบ ในสารพัดเกม ทั้งกีฬา ตอบคำถามความรู้ต่างๆ เพื่อชิงเงินรางวัลกลับบ้าน เทียบกับประเทศไทย ก็คงจะเหมือนได้เห็นคุณวิทวัส หรือคุณไตรภพ ซึ่งเป็นผู้ดำเนินรายการ ลงมาเล่นเกมแข่งกับผู้เข้าชมทางบ้าน และก็น่าแปลกใจเหลือเกินว่าคุณราบคนนั้นเก่งหาตัวจับได้ยากเหลือเกินจริงๆ ทำไม่ถึงชนะอยู่เรื่อยๆ เลยเชียว? และที่สำคัญ คนดูเขาไม่เบื่อคุณราบบ้างหรืออย่างไร? แกมาแข่งอยู่เรื่อยๆ อย่างนี้ คนดูก็ไม่เบื่อหน้า แกมตามดูแกจนถึงตีหนึ่งตีสอง รายการถ่ายทอดสดเสียด้วย แสดงว่าเป็นที่นิยมจริงๆ

หากเป็นละครที่เป็นตอนๆ ดิฉันพบว่า ละครที่เยอรมนีส่วนมากเป็นเรื่องของอาชญากรรม ตำรวจนักสืบต้องมาตามหาคนร้าย โดยใช้หลักฐานจากสถานที่เกิดเหตุ การดูละครลักษณะนี้ เป็นการสอนให้คิดเป็นเหตุเป็นผลโดยไม่รู้ตัว ทำอะไรต้องมีพยาน หลักฐาน ทุกอย่างมีที่มาที่ไป มีเหตุมีผล รวมทั้งสอนให้ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก ฯลฯ

ในขณะที่ละครบ้านเรา... โอ้ คุณพระ... 20 ปีที่แล้วเป็นอย่างไ่ ปัจจุบันนี้ก็ยังเป็นเช่นนั้นอยู่ ละครที่ได้รับความนิยมแทบทุกเรื่อง จะมีนางร้ายที่วันๆ ไม่ต้องทำงานอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน การกิจอย่างเดียวของเธอคือการทำอะไรก็ได้ให้จับพระเอกให้ได้ด้วยการทอ โดยมีแม่ของเธอนับสนุนทุกวิถีทาง เธอจะกรีดร้อง ตบตีนางเอก ส่วนพระเอกก็จะโง่และเชื่อง จนกระทั่งตอนสุดท้ายของเรื่อง ที่ดูจะมีพัฒนาการดีขึ้นมาบ้าง ก็คือตัวนางเอก จากที่เป็นแม่พระแสนดี ยอมถูกตบตีไม่กล้าพูดอะไรในอดีต ก็เริ่มจะกล้าต่อปากต่อคำขึ้น มาบ้าง และก็ไม่ทราบเพราะอะไร นางเอกจะต้องมีผู้ชายสามคนมาแอบชอบ และแย่งกัน เช่นเดียวกับพระเอก ที่จะต้องมีผู้หญิงสามคนมาแย่งกัน (ประเทศนี้ยังมีคนอีกหลายสิบล้านคนมากนะ ให้ตายเถอะ!) อีกอย่างที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงเลยก็คือ คนใช้ในบ้าน รู้ไปหมดทุกเรื่อง สารแนไปหมดทุกสิ่งอย่าง หากไม่มีคนใช้ ละครไทย

คงจะเดินไปไม่ถึงตอนจบเป็นแน่แท้

ดิฉันเคยถามเพื่อนที่เป็นนักเขียนบทละครโทรทัศน์ว่า ทำไมต้องเป็นแบบนี้ เรามีละครแบบอื่นบ้างไม่ได้หรือ? คำตอบที่ได้รับคือว่า ก็คนดูชอบแบบนี้ ถ้าไม่ทำแบบนี้ ก็ไม่มีคนดู

เช่นเดียวกัน ในรายการทีวีช่องของเอกชนของเยอรมัน ที่มีรายการให้ความรู้ สารและบรรเทิงแบบที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ก็คงจะอยู่ไม่ได้ ถ้าไม่มีคนดู... ดังนั้น การที่ทีวีของเยอรมันเป็นอย่างที่เป็นอยู่นี้ ก็สะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะของประชากรชาวเยอรมันเช่นกัน ว่าเขาสนใจอะไร อยากรู้อะไร

สุภาษิตฝรั่งมีบอกว่า You are what you eat – คุณกินอะไร คุณก็เป็นอย่างนั้นแหละ

ดิฉันว่าเราสามารถเพิ่มสุภาษิตได้อีกข้อ You are what you watch – คุณดูทีวีเรื่องอะไร คุณก็เป็นอย่างนั้นแหละคะ

สุขภาพ

ผู้สัมภาษณ์ พชมลวรรณ เกริกสุวรรณชัย

ข้อเข่าเสื่อม

สมัยก่อนโรคข้อเข่าเสื่อมมักพบในคนชราเป็นส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบันคนที่เป็โรคข้อเข่าเสื่อมมีอายุน้อยลง ดังนั้น ด้วยความห่วงใยสุขภาพข้อเข่า นพ.สาธิต เทียงวิทยาพร อาจารย์แพทย์ หน่วยข้อเทียม ภาควิชาออร์โธปิดิกส์ คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช จึงให้ข้อมูลในการพิชิตข้อเสื่อม เพื่อที่จะได้มีข้อเข่าไว้ใช้งานนานๆ โดยไม่ต้องผ่าตัดเปลี่ยนข้อเข่าให้เจ็บตัวและสิ้นเปลืองเงินทองโดยใช้เหตุ

ทำความเข้าใจข้อเข่าเสื่อม เครื่องยนต์กลไกที่มีการใช้งานนานๆ ย่อมมีการสึกหรอและเสื่อมสภาพไปตามวันเวลา ข้อเข่าของเราก็เช่นกัน มันย่อมเสื่อมไปตามวัยและการใช้งานหักโหม ทั้งนี้โรคข้อเสื่อมเกิดจากการสึกกร่อนของผิวกระดูกอ่อนผิวข้อบริเวณเข่าอันเนื่องมาจากการขัดสีและถลอกของผิวกระดูกอ่อนที่หุ้มอยู่รอบเข่าจนถึงเนื้อกระดูก ฉะนั้นเมื่อไม่มีผิวกระดูกอ่อนมาห่อหุ้มเนื้อกระดูกที่มาชนกันขณะรับน้ำหนัก จึงทำให้เกิดอาการเจ็บปวด ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วกระดูกอ่อนจะถูกสร้างขึ้นมาแทนส่วนที่สึกกร่อนไป เมื่อมีการทำลายมากกว่าการสร้างก็ย่อมทำให้เกิดภาวะของโรคข้อเสื่อม

ใครบ้างที่มีความเสี่ยงกับโรคข้อเข่าเสื่อม

- อายุที่มากขึ้น เนื่องจากการสร้างและการทำลายผิวกระดูกอ่อนของเข่าเสียสมดุล รวมทั้งการใช้เข่ามานานตามอายุก็ย่อมทำให้สูญเสียผิวกระดูกอ่อนไปเรื่อยๆ
- คนที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป โดยในระยะแรกจะยังไม่แสดงอาการให้เห็น แต่จะแสดงอาการให้เห็นมากขึ้นเมื่อมีวัย 50 ปีขึ้นไป
- พันธุกรรม หากมีคนในครอบครัว เช่น พ่อแม่ เป็นโรคข้อเข่าเสื่อม คุณเองก็อาจได้รับมรดกนี้มาด้วย
- ความอ้วน เพราะเมื่อคนเรามีน้ำหนักตัวมาก ย่อมทำให้ข้อเข่าต้องรับน้ำหนักหรือแรงที่มากดทับมากขึ้น ทำให้เกิดการสึกกร่อนของผิวกระดูกอ่อนมากตามไปด้วย และยังเป็นคนที่มีกล้ามเนื้อต้นขาที่ไม่แข็งแรงก็จะทำให้ข้อเข่าเสื่อมเร็วขึ้น
- เพศหญิง ทั้งนี้พบว่าคนไข้ในเมืองไทยที่มีอาการมากถึงขนาดต้องผ่าตัดเปลี่ยนผิวข้อเข่าเทียม ร้อยละ 90 เป็นผู้หญิง เนื่องจากปัจจัยความแตกต่างหลายๆ อย่าง เช่น ฮอรโมน ความแข็งแรงของเอ็นและกล้ามเนื้อมีความแข็งแรงน้อยกว่าผู้ชาย

อาการของข้อเข่าเสื่อม

- ในระยะแรกจะมีอาการปวดบวมบริเวณข้อเข่า โดยเฉพาะเวลาเดินหรือขึ้นลงบันได เริ่มจากปวดน้อยๆ แล้วค่อยปวดมากขึ้น บ่อยขึ้น และจะรุนแรงมากขึ้น จนเดินได้ในระยะทางที่น้อยลง เนื่องจากปวดจนทนไม่ไหว ไม่สามารถลงน้ำหนักบนข้อเข่าได้และอาจเดินไม่ได้เลย
- อาการเคลื่อนไหวสะดุด หรือที่เรียกว่า อาการข้อยึด มักเป็นมากในตอนเช้าๆ หรือตอนเริ่มต้นเดินใหม่ๆ เมื่อเป็นมากขึ้นจะทำให้เหยียดเข่าได้น้อยลง ทำให้ลุก นั่ง ขึ้นลงบันได หรือก้าวข้ามสิ่งกีดขวางทำได้ลำบาก
- มีเสียงดังในเข่าขณะเคลื่อนไหว และอาจเป็นมากขึ้นหลังจากเดินมากๆ หรือเดินขึ้นลงบันได หากไม่ได้รับการรักษาจนกระทั่งข้อเข่าเสื่อมมากขึ้น จะทำให้ข้อเข่าโก่งผิดรูปมากขึ้นเรื่อยๆ จนเห็นได้ชัด และมีการงอกของกระดูกที่ผิดปกติ จนกระทั่งปวดมากแม้ขณะอยู่เฉยๆ

การดูแลตนเอง ในระยะต้นของโรคข้อเข่าเสื่อม คุณสามารถดูแลตนเองได้ดังนี้

- ควบคุมน้ำหนัก อย่าปล่อยให้อ้วน
- หลีกเลี่ยงการเคลื่อนไหวหรือทำน้่งบางท่า เช่น การนั่งยองๆ นั่งคุกเข่า นั่งพับเพียบ หรือ

- นั่งขัดสมาธิ ซึ่งเป็นลักษณะการนั่งที่ต้องมีการงอพับ ถ้าหลังเลี้ยวไม่ได้ก็อยู่ท่า
ดังกล่าวนานๆ ให้อยู่สลับเปลี่ยนท่า เขี่ยขาเป็นระยะ
- ใช้ไม้เท้าช่วยเดินเวลาที่มีอาการปวดมาก และเวลาเดินไกลๆ เพื่อช่วยพยุงน้ำหนักไม่ให้ลงที่เข่ามาก
 - ถ้ามีอาการปวด สามารถรับประทานยาแก้ปวดพาราเซตามอล หรือยาที่แพทย์จ่ายให้เป็น
ครั้งคราวเพื่อบรรเทาอาการ ที่สำคัญคือ ไม่ควรรับประทานยาดังกล่าวต่อเนื่องเป็นเว
ลานานกว่า 1-2 สัปดาห์ โดยเฉพาะถ้าซื้อมารับประทานเองโดยไม่ได้อยู่ในความดูแลของ
แพทย์ เพราะอาจมีผลข้างเคียงบางอย่าง และควรรับประทานเวลาที่มีอาการปวดเท่านั้น
 - หมั่นออกกำลังกายบริหารกล้ามเนื้อรอบข้อเข่า และกล้ามเนื้อต้นขาอย่างถูกวิธี

การรักษาโรคข้อเข่าเสื่อม ปัจจุบันยังไม่มียาชนิดใดที่สามารถรักษาโรคข้อเข่า
เสื่อมได้หายขาด ส่วนมากเป็นเพียงยาที่ใช้บรรเทาอาการปวดเท่านั้น ซึ่งเป็นการรักษาที่
ปลายเหตุ ยาที่แพทย์มักแนะนำเมื่อคนไข้มีอาการปวดไม่มากและไม่มีการอักเสบก็คือ ยา
พาราเซตามอล และยาอีกกลุ่มที่ใช้ในการบรรเทาอาการปวดและลดการอักเสบคือ ยาในกลุ่ม
บรรเทาอาการปวดและลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (Non-Steroidal Anti-Inflammatory
Drugs) หรือ NSAIDs การรับประทานยาเพื่อบรรเทาอาการปวดดังกล่าว ควรรับประทานเป็น
ครั้งคราวเมื่อมีอาการปวดเท่านั้น ถ้ารับประทานอย่างต่อเนื่อง อาจมีผลเสียต่อระบบอื่นๆ ของ
ร่างกายได้ โดยเฉพาะยาในกลุ่ม NSAIDs ซึ่งก่อให้เกิดผลข้างเคียงต่อระบบทางเดินอาหาร
และอาจส่งผลเสียต่อไตด้วย ถึงแม้จะมีการพัฒนายาในกลุ่มนี้ให้มีผลข้างเคียงต่อระบบทาง
เดินอาหารน้อยลง โดยเรียกยาที่พัฒนาขึ้นมาใหม่นี้ว่ายากลุ่ม COX-2 Inhibitor แต่ก็พบ
ผลข้างเคียงต่อระบบหลอดเลือดและหัวใจเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ก็ยังมียาอีกกลุ่มที่มีผลข้างเคียง
น้อยกว่า คือยารักษาโรคข้อเข่าเสื่อม โดยมีข้อมูลการศึกษาเพิ่มมากขึ้นว่าน่าจะช่วยชะลอความเสื่อม
ของกระดูกผิวข้อได้

ยาฉีดข้อเข่า เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการรักษาโรคข้อเข่าเสื่อม โดยมียาฉีดข้อเข่า
2 ชนิด ชนิดแรกเป็นสารจำพวกสเตียรอยด์ ซึ่งมีข้อดีคือ ออกฤทธิ์ลดอาการปวดได้รวดเร็ว
แต่มีข้อเสียคือ หมดฤทธิ์เร็วและมีผลเสียต่อร่างกายและข้อเข่าในระยะยาว จึงไม่แนะนำให้
ใช้ ชนิดที่สองเป็นสารจำพวกไฮยาลูโรนิก (Hyaluronic acid) มีคุณสมบัติคล้ายกับน้ำเลี้ยง
ข้อเข่าตามธรรมชาติ

การผ่าตัด มี 4 วิธี ซึ่งแพทย์จะเลือกวิธีที่เหมาะสมกับคนไข้แต่ละราย

1. การผ่าตัดด้วยวิธีส่องกล้องเพื่อล้างข้อ เหมาะกับคนไข้ข้อเข่าเสื่อมที่ยังไม่รุนแรงมาก
ขนาดที่ต้องทำการเปลี่ยนผิวข้อเข่าเทียม
2. การผ่าตัดด้วยวิธีเปลี่ยนแนวแกนขา เหมาะกับคนไข้ที่มีการโก่งออกของเข่า ทำให้แนว
การรับน้ำหนักผิดปกติวิธีนี้มีข้อดีคือ เสียค่าใช้จ่ายน้อยเมื่อเทียบกับการผ่าตัดเปลี่ยน
ผิวข้อเข่าเทียม แต่มีข้อเสียคือ ต้องทนเจ็บปวดอยู่นานในช่วงหลังผ่าตัดก่อนที่จะหายดี
ปัจจุบันนิยมผ่าตัดในกลุ่มคนอายุน้อยที่เป็นโรคข้อเข่าเสื่อมขั้นรุนแรง
3. การผ่าตัดด้วยวิธีเปลี่ยนผิวข้อเข่าเทียม-หรือที่เรียกกันว่าเปลี่ยนสะบ้าเทียม เป็นการ
ผ่าตัดเพื่อรักษาคอนไข้อข้อเข่าเสื่อมที่ผิวข้อสึกหรอไปมาก และไม่สามารถรักษาด้วยวิธีอื่น
4. การผ่าตัดเปลี่ยนผิวข้อเข่าเทียมแนวใหม่แบบแผลเล็กโดยใช้คอมพิวเตอร์นำร่อง
(Computer Assisted-Minimally Invasive Total Knee Arthroplasty) ข้อดีคือ สามารถ
ช่วยให้แพทย์วางตำแหน่งของข้อเทียมได้อย่างแม่นยำ และช่วยลดการเสียเลือดจาก
การผ่าตัดได้มาก คนไข้สามารถลุกขึ้นและเดินได้ตั้งแต่วันแรกหลังผ่าตัด ทำให้ช่วย
ลดระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการนอนโรงพยาบาลลง แต่มีข้อเสียคือ มีค่าใช้จ่ายสูง
และอาจทำให้ระยะเวลาในการผ่าตัดนานขึ้นประมาณ 15-20 นาที

Tip: การนวดยาไม่สามารถหยุดการเสื่อมของข้อเข่าได้ เนื่องจากเป็นเพียงการรักษาเพื่อ
บรรเทาอาการปวดเท่านั้น

นพ.สาธิต เทียงวิทยาพร

- แพทย์ศาสตร์บัณฑิต ม. ศรีนครินทรวิโรฒ (เกียรตินิยม
อันดับ 2)
- Certificate in Adult Reconstructive Surgery ภาควิ
ชาออร์โธปิดิกส์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- วุฒิบัตรศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์ ราชวิทยาลัยออร์โ
ปิดิกส์แห่งประเทศไทย
- Certificate in Adult Reconstructive Surgery ภาควิ
ชาออร์โธปิดิกส์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
- Annastift Hospital, Medizinischen Hochschule
Hannover (MHH), Hannover Medical University
- Hospital for Special Surgery, the #1 hospital of
Orthopedics Surgery in US, affiliated with Cornell
University Medical College, New York City, USA

Bild: www.100ydesign.com

บุจจา วิสัชชา กับพระไพศาล วิสาโล ว่าด้วยความสัมพันธ์

“ระแวงเพราะแฟนมีกิ๊ก”

ธรรมะ สบายใจ - กราบนมัสการคะพระอาจารย์ พระไพศาล วิสาโล อยากสอบถามพระอาจารย์ เรื่องที่ในสังคมปัจจุบัน มีคนประสบกันเยอะมากเลยคะ มีเพื่อนๆ หลายท่านก็ได้สอบถามมา เกี่ยวกับปัญหาเรื่อง “คู่” คือ แฟนของเขาแอบมีกิ๊ก แล้วเขาจับได้ แต่แฟนเขาก็ขอให้เพื่อนให้อภัย แล้วลืมเรื่องเก่าๆ เสีย แต่เพื่อนดิฉัน ก็ทำใจในเรื่องนี้ไม่ได้ คอยค้น คอยสืบ ตลอดเวลาว่า เขายังแอบคบกันอยู่หรือไม่คะ ทั้ง ๆ ที่อีกฝ่ายก็บอกว่าเลิกติดต่อกันแล้วคะ จึงทำให้ชีวิตคู่เขาไม่มีความสุขเลยคะ

จึงอยากรบกวนถามพระอาจารย์ด้วยคะว่า เราจะมีวิธีอย่างไรในการรับมือกับปัญหาในเรื่องนี้ดีเจ้าคะขอบพระคุณมากเจ้าคะ สาธุคะ

พระไพศาล วิสาโล - อาตมาไม่ชัดเจนว่า “เรา” ในคำถามข้างบนนั้น หมายถึงใคร หมายถึง เพื่อนของคุณที่กำลังมีปัญหาดูตอนนี้ หรือหมายถึงตัวคุณเอง หากหมายถึงเพื่อนของคุณ อาตมาคิดว่าหากยังคิดที่จะมีชีวิตคู่ด้วยกัน หรือเป็นแฟนกัน ก็ต้องให้โอกาสแก่คู่รักของตนในการแก้ตัว เพราะคนเรานั้นย่อมผิดพลาดกันได้ หากเขาสำนึกผิดและอยากแก้ตัว ก็ควรให้โอกาสเขา ระหว่างนั้นก็ควรลดความระแวงลงบ้าง เพราะตราบดีที่ยังมีความระแวงอยู่ย่อมมีการจ้องจับผิด ซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ทั้งแก่เขาและแก่ตนเอง เพราะเป็นธรรมดาว่าเมื่อจ้องจับผิดแล้วก็ย่อมเห็นแต่เรื่องที่ไม่สบายใจหรือเพิ่มความระแวงสงสัยให้หนักขึ้น (ส่วนเขาจะทำจริงหรือไม่ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง) เพราะอคติเมื่อเกิดขึ้นแล้ว ย่อมยากที่จะเห็นสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริงได้ แม้แต่สิ่งที่อยู่ข้างหน้าก็ตาม

คนเรานั้นหากไม่มีความไว้วางใจกันแล้ว ย่อมอยู่ร่อนนอนทุกข์ ถ้าเป็นอย่างนั้น ต่างคนต่างอยู่ หรือเป็นแค่เพื่อนกันไม่ดีกว่าหรือ ความทุกข์จะได้ลดลง ถ้าอยู่แล้วทุกข์ทั้งสองฝ่าย จะมีประโยชน์อะไร ดังนั้นถ้ารักจะเป็นแฟนกัน ก็ควรมีความไว้วางใจกันตามสมควร แม้อดีตจะมีเรื่องที่เจ็บปวด ก็ไม่ควรฝังใจอยู่กับอดีต หรือปล่อยให้อดีตครอบงำจิตใจ จนไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าได้

หากคุณให้โอกาสเขาแก้ตัวแล้ว เขายังนอกใจอยู่ ถึงตอนนั้นจึงค่อยตำหนิหรือว่ากล่าวเขา หรือจะตัดความสัมพันธ์ไปเลย ก็เป็นเรื่องที่สมควรอยู่ แต่ถ้า “เรา” นั้นหมายถึงคุณซึ่งเป็นเพื่อนเขา อาตมาคิดว่าคุณควรแนะนำเขาให้ลดความระแวงลง และให้โอกาสแก่คู่รักของเขาในการพิสูจน์ตนเองอย่างน้อยก็สักระยะหนึ่ง

“วอน...แต่สามีไม่ว่”

ปฐจา - นมัสการคะหลวงพ่ ดิฉันมีปัญหาทุกข์ใจนอนไม่หลับ คิดไม่ตก คือ เพิ่งแต่งงานคะ ได้ประมาณ หนึ่งเดือนแล้วต้องไปทำงานที่ต่างประเทศ คะ ตอนคบเป็นแฟนกับสามี ดิฉันจะเป็นคนซึ่งนอน แต่สามีก็โหมมาจอบ่อยๆ จนให้ความสำคัญกับตัวเองว่าเขารักเรามาก

พอแต่งงาน ก็นอนบ่อยอีก แต่เขากลับไม่จอบเหมือนเมื่อก่อน คือเพิ่งอยู่กันได้เดือนเดียวคะ และยังบอกอีกว่าถ้าเราไม่โทรหาเขา เขาก็อยู่ได้ ดิฉันจึงไม่โทรหา เขาก็ไม่เคยโทรหาดิฉันด้วยคะ แต่ก็คิดถึงพอโทรไปหาเหมือนเขาก็ไม่ได้สนใจ คือดิฉันกลัวว่าถ้าปล่อยนานไป ชีวิตครอบครัวอาจให้ล้มเหลวคะ ทำให้เสียใจมากคะ คือเราอยากให้เป็นคนดี เขาเป็นคนชอบตีไก่ และอารมณ์หงุดหงิดง่าย ชอบตะโกนใส่พ่อ แม่ บางครั้งเรื่องเล็กน้อยก็โมโหง่าย

ดิฉันพยายามนั่งสมาธิ ดูแลหายใจแต่ก็ยังไม่ได้ขึ้น รู้สึกมันทึบในสมองไม่ปลอดโปร่ง นอนก็หายใจไม่สะดวก รู้สึกว่าหัวใจมันหดหู่ไม่สดใสคะ จึงขอความกรุณา ช่วยชี้ทางพ้นทุกข์ในครั้งนี้ด้วยคะ

พระไพศาล วิสาโล - ความรักระหว่างสามีกับภรรยา (ที่จริงรวมถึงความรักทุกชนิดด้วย) หากเป็นไปเพื่อมุ่งตอบสนองปรารถนาของตัวเอง ก็จะก่อให้เกิดความทุกข์ใจแก่ทั้งสองฝ่าย แต่หากความรักนั้นเปี่ยมด้วยความปรารถนาดีต่ออีกฝ่ายแล้ว ย่อมก่อให้เกิดความสุขใจได้มากกว่า อย่างน้อยก็มีเรื่องกระทบใจหรือผิดใจกันน้อยลง

การนอนนั้นเกิดขึ้นก็เพราะอยากให้อีกฝ่ายนอนหลับตามใจเรา เป็นการพะเนาะติดต่อกับอีกแบบหนึ่ง ซึ่งทำให้เรามีความสุขที่ได้รับความสะดวกใจ แต่เมื่อใดที่เขาไม่จอบ ไม่นอนหลับเข้าหาเรา เช่น ไม่โทรศัพท์มาหา เราจะเป็นทุกข์ทันที เพราะรู้สึกว่าไม่ได้รับความสำคัญจากเขา อึดอัดจึงรู้สึกถูกกระทบอย่างแรง ความทุกข์ที่กำลังเกิดขึ้นกับคุณขณะนี้ ส่วนหนึ่งเกิดจากเหตุดังกล่าว แทนที่จะเอาอึดอัดของตนเองเป็นใหญ่ ลองเปลี่ยนความรักของคุณเป็นความปรารถนาดีต่อเขา ความทุกข์ของคุณก็จะลดลง

ในส่วนลึกคุณอาจกลัวว่าจะสูญเสียสามีไป จึงเป็นทุกข์มาก แต่นั่นอาจเป็นความวิตกไปเองก็ได้ สามีของคุณอาจจะไม่ได้เป็นอย่างที่คิดก็ได้ อย่าเพิ่งคิดไปเอง ลองพูดคุยกับเขาดูก่อน หากมีปัญหาเกิดขึ้น ก็พูดจาปรับความเข้าใจกัน ความรักที่แท้จริงย่อมช่วยสมานใจ แม้กายจะห่างไกลกันอย่างไรก็ตาม หากความจริงเป็นอย่างที่คุณวิตก ก็ต้องตั้งสติให้ได้ อย่าไปคิดว่าคุณไร้คุณค่า เพราะคุณค่าของคุณนั้น อยู่ที่ตัวคุณ อยู่ที่มุมมองและการกระทำของคุณ ไม่ได้อยู่ที่สายตาของคนอื่น ไม่มีใครจะทำให้คุณค่าของคุณลดน้อยถอยลงได้ นอกจากตัวคุณเอง

Bild: www.sueddeutsche.de

“แต่งงานกันได้แค่ 2 ปี...สามีเบื่อ”

ปฐจา - ขณะนี้หนูพบปัญหาชีวิตในเรื่องความรัก ซึ่งพยายามตั้งสติตั้งใจ ทำใจ สวดมนต์ แต่ใจมันก็หาทางออกไม่พบ...สามีต้องการใช้ชีวิตคนเดียว ต้องการอยู่คนเดียว และรู้สึกเบื่อ นี่คือนิสัยที่เค้านบอก เราเพิ่งแต่งงานกันได้ ปีนี้เป็นปีที่ 2 จึงมีแต่คำถามว่าเกิดอะไรขึ้น เราทำผิดอะไร ทุกครั้งที่คุยกันก็จะร้องไห้ คร่ำครวญ เสียใจมาก แต่ก็ให้อภัยกับสิ่งที่เค้าทำได้ แต่ในบางช่วงขณะก็รู้สึกซึมเศร้า ซ้ำเติมตัวเองว่าฉันใจโง่เปล่าที่ถูกทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจแต่ก็ยังทนอยู่ขอความกรุณาพระอาจารย์แนะทางออกในเรื่องนี้เพื่อให้หนูมีสติในการดำเนินชีวิตต่อไป และมีความสุขในการใช้ชีวิตด้วยคะ

พระไพศาล วิสาโล - การที่คุณให้อภัยเขาได้ ไม่โทษหรือโกรธเกลียดเขานั้นดีแล้ว แต่ก็อย่าถึงกับหันมาโทษตัวเองเลย เพราะความผิดอาจไม่ได้อยู่ที่ตัวคุณ เมื่อชีวิตคู่มีปัญหา นั่นอาจไม่ใช่เป็นเพราะความผิดของใครก็ได้ แต่เป็นเรื่องของความไม่สอดคล้องกันบางอย่างบางเรื่อง ซึ่งสามารถปรับแก้ได้

เป็นธรรมดาที่ใครๆ ก็ย่อมปรารถนาชีวิตคู่ที่ราบรื่นและผาสุก แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะต้องเอาชีวิตและความสุขของตนไปอิงหรือฝากไว้กับอีกคนหนึ่งอย่างสุดจิตสุดใจ ถึงที่สุดแล้วแต่ละคนควรมีชีวิตของตนเองและสามารถค้นพบความสุขด้วยตนเอง ที่สำคัญไม่น้อยกว่ากันก็คือไม่เอาพฤติกรรมของคนอื่นแม้จะเป็นคนรัก มาตัดสินคุณค่าชีวิตของเรา การที่ชีวิตคู่ไม่ราบรื่น การงานไม่สำเร็จ ก็ไม่ได้หมายความว่าชีวิตของเราจะต้องล้มเหลวไปด้วย

อีกอย่างหนึ่งที่ยอยากให้คุณไตร่ตรองก็คือ คนอื่นอาจทำร้ายร่างกายคุณได้ ทำลายทรัพย์สินของคุณได้ แต่ไม่สามารถถดถอยความทุกข์หรือขมขื่นความสุขไปจากคุณได้ มีสิ่งเดียวที่จะสร้างความทุกข์ใจให้แก่ตัวคุณเอง นั่นคือ ใจที่วางใจไม่ถูกต้อง ถึงแม้สามีจะเมินเฉยคุณ เขาก็ไม่สามารถทำให้คุณทุกข์ใจได้ถ้าคุณไม่เอาการกระทำหรือคำพูดของเขามาบยตีตีตีตีแทงจิตใจของตนเอง การทำเช่นนั้นกลับจะเป็นการซ้ำเติมตนเอง ถ้าคุณรักตนเองก็อย่าทำร้ายตนเองเช่นนั้นเลย

คัดจาก ปฐจา วิสิขณา ว่าด้วยความสัมพันธ์ เผยแพร่ใน facebook ของพระไพศาล วิสาโล - 30 พ.ค. 2555

เกร็ดความรู้

ธนุทธิ์ กวีย์เจริญพานิช

พ.บ. ว.ร.รังสีรักษาและมะเร็งวิทยา

เก็บความรู้เรื่องมะเร็งผิวหนัง

ผิวหนังเป็นอวัยวะที่ใหญ่ที่สุดในร่างกาย ทำหน้าที่ป้องกันการติดเชื้อ ความร้อน แสงแดด การบาดเจ็บ และยังช่วยควบคุมอุณหภูมิของร่างกาย เก็บน้ำ และไขมัน ผิวหนังประกอบด้วยหลายชั้นย่อย ซึ่งแบ่งเป็น 2 ชั้นใหญ่ คือ ชั้นหนังกำพร้า (epidermis) และชั้นหนังแท้ (dermis) อยู่ด้านใน มะเร็งผิวหนังสามารถเกิดขึ้นได้ที่ผิวหนังทั่วตัว แต่พบมากบริเวณที่ถูกแสงแดด เช่น หน้า คอ มือ แขน แบ่งชนิดเป็น

1. โรคมะเร็งผิวหนังที่เกิดจากเซลล์ในชั้นฐานของหนังกำพร้า (Basal Cell Carcinoma) มะเร็งผิวหนังชนิดนี้พบมากที่สุด
2. โรคมะเร็งผิวหนังที่เกิดจากเซลล์ในชั้นหนังกำพร้า (Squamous Cell Carcinoma)
3. โรคมะเร็งผิวหนังที่เกิดจากเซลล์สร้างเม็ดสี (Malignant Melanoma) พบน้อยที่สุด แต่มีโอกาสกระจายไปเนื้อเยื่อข้างเคียงและที่อื่นๆได้มากกว่า

โรคมะเร็งผิวหนัง (skin cancer) เป็นโรคมะเร็งที่พบมากประมาณร้อยละ 5 ของโรคมะเร็งทั้งหมด พบมากในผู้ที่มีอายุมากกว่า 40 ปี และพบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง 2 เท่า มะเร็งผิวหนังเป็นมะเร็งที่สามารถพบได้เร็วกว่ามะเร็งชนิดอื่น เนื่องจากสามารถเห็นได้จากภายนอก สามารถรักษาให้หายขาดได้ ธรรมชาติของมะเร็งผิวหนังจะขยายตัวค่อนข้างช้า บางรายอาจนานถึง 5-10 ปี แต่ถ้าไม่รักษาจะมีผลต่ออวัยวะใกล้เคียงไปจนถึงเกิดภาวะแทรกซ้อนรุนแรงได้

มะเร็งในชั้นฐานของหนังกำพร้า Basal cell carcinoma และ ในชั้นหนังกำพร้า Squamous cell carcinoma

ปัจจัยเสี่ยงที่จะทำให้เกิดโรค

- สัมผัสกับแสงแดดเป็นเวลานานในชีวิตประจำวัน
- แผลเรื้อรังหรือแผลไฟไหม้ ที่รักษาไม่หาย
- ผิวหนังเคยได้รับการฉายรังสี
- รับประทานภูมิคุ้มกัน ในกรณีผู้ป่วยโรคไต ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ป่วยที่เปลี่ยนอวัยวะ

อาการที่แสดงให้เห็น

- แผลเรื้อรัง เจ็บ
- บริเวณผิวหนังมีการเปลี่ยนแปลงดังนี้
 1. นูน เล็ก ผิวเรียบ มันเงา
 2. นูน เล็ก สีแดง หรือแดงน้ำตาล
 3. แบน ผิวขรุขระ สีแดง น้ำตาล เป็นเกล็ด
 4. เป็นเกล็ด และมีเลือดออก
 5. เป็นแผลแข็ง

การวินิจฉัย

- ตรวจร่างกาย ดูลักษณะของก้อนและสี ขนาด รูปร่างของผิวหนังที่ผิดปกติ
- ตัดชิ้นเนื้อเพื่อตรวจทางพยาธิวิทยา ซึ่งอาจตัดบางส่วนหรือตัดทั้งก้อนก็ได้

แนวทางการรักษา

- การผ่าตัด ได้แก่

1. microsurgery ผ่าตัดก้อนเป็นแผ่นบางๆที่ละน้อยจนกว่าจะไม่พบมะเร็งโดยการตรวจผ่านกล้องจุลทรรศน์ การผ่าตัดชนิดนี้จะผ่าเอาเนื้อเยื่อปกติออกน้อยที่สุด นิยมทำบริเวณหน้า
2. Simple excision ผ่าตัดปกติ
3. Shave excision ใช้มีดโกนผ่าเป็นชั้นบางๆ
4. Electrodesiccation and curettage ขูดโดยใช้เครื่องมือขูดรวมกับการจี้ไฟฟ้า
5. Cryosurgery จี้ด้วยความเย็น
6. Laser surgery ใช้แสงเลเซอร์เป็นตัวตัด
7. Dermabrasion เอาผิวหนังชั้นนอกออกโดยใช้ล้อนูน

- การฉายแสงโดยใช้เอกซเรย์พลังงานสูงเพื่อกำจัดมะเร็ง มี 2 แบบอันได้แก่

1. แบบฉายรังสีภายนอก
2. การฉายรังสีระยะโดยใช้เม็ดแร่ผ่านเข็มหรือเครื่องมือเข้าไปในตัวผู้ป่วย ในมะเร็งผิวหนังอาจใช้ Mold ซึ่งเป็นอุปกรณ์สำหรับใส่แร่ที่ใช่ว่าที่ผิวหนังปรับตามรูปร่างของตำแหน่ง หรือใช้เครื่องเอกซเรย์พลังงานต่ำเพื่อให้ได้รังสีเฉพาะบริเวณผิวหนัง การรักษาโดยการฉายแสงจะได้ผลการรักษาที่ดี และให้ผลในด้านการรักษาความสวยงามดี

- เคมีบำบัด โดยฉีดยาเข้าทางหลอดเลือดดำ ให้ยาเคมีไปได้ทั่วร่างกาย
- Photodynamic therapy เป็นการฉีดยาเข้าเส้นเลือดดำร่วมกับแสงเลเซอร์ซึ่งจะทำให้ยาออกฤทธิ์เฉพาะที่

มะเร็งผิวหนังชนิด melanoma

Melanoma มีความรุนแรงมากกว่ามะเร็งผิวหนังชนิดที่ไม่ใช่ melanoma มีโอกาสกระจายเข้าเนื้อเยื่อข้างเคียง และไปที่อื่นได้มากกว่า ในผู้ชายมักพบบริเวณลำตัว ศีรษะและลำคอ ผู้หญิงพบที่แขนขา พบมากในผู้ใหญ่

ปัจจัยเสี่ยงได้แก่

- ไข่ ที่ผิดปกติ
- สัมผัสกับแสงอาทิตย์หรือแสงอัลตราไวโอเล็ต
- มีคนในครอบครัวเป็นโรคนี้อ
- ชนิดผิวขาวและอายุมากกว่า 20 ปี ผดแดงหรือบรอนด์ ตาฟ้า
- หลีกเลียงปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดมะเร็งผิวหนัง เช่น การรับประทานยาที่มีส่วนผสมของสารหนู
- หมั่นสังเกตความผิดปกติของผิวหนังหรือผิวหนัง หากพบว่ามีผิวหนังที่ผิดปกติให้รีบพบแพทย์เพื่อทำการรักษา
- ใช้ครีมกันแดดเป็นประจำทุกวัน
- สวมเสื้อที่มิดชิด สวมหมวกปีกกว้างหรือกางร่ม
- ควรเริ่มป้องกันแสงแดดตั้งแต่วัยเด็ก
- หลีกเลียงแสงแดดในช่วงเวลา 10.00-15.00 น.
- ใช้ครีมกันแดดที่มีค่า SPF > 15
- หลีกเลียงภาวะที่เสี่ยงต่อการระคายเคืองของผิวหนัง เช่น การสัมผัสสารเคมีบ่อยๆ หรือ การใช้วัตถุขัดถูผิวหนังอย่างแรงๆ บางชนิด

อาการที่แสดงออกให้เห็น

- ไข่ โตเร็ว เปลี่ยนรูปร่าง เปลี่ยนสี มีมากกว่า 1 สี ขอบไม่เรียบ ผิวไม่สม่ำเสมอ คัน มีเลือด
- น้ำเหลือง หรือแผล มีไข้เกิดขึ้นใหม่ใกล้ของเดิม
- มีการเปลี่ยนสีของผิวหนัง

การวินิจฉัย

- ตรวจร่างกาย ดูลักษณะของก้อนและสี ขนาด รูปร่างของผิวหนังที่ผิดปกติ
- ตัดชิ้นเนื้อเพื่อตรวจทางพยาธิวิทยา ซึ่งอาจตัดบางส่วนหรือตัดทั้งก้อนก็ได้
- Lymph node mapping and sentinel lymph node biopsy เป็นการตรวจต่อมน้ำเหลือง
- เอ็กซเรย์ปอด, CT, MRI, PET scan

การรักษา

- ระยะที่ 0 ผ่าตัดเอาบริเวณที่มีเนื้อเยื่อผิดปกติออก
- ระยะที่ 1 ผ่าตัดเอาก้อนและเนื้อเยื่อข้างเคียงออก อาจทำ sentinel lymph node biopsy หรือไม่ได้ ถ้าพบให้เอาต่อมน้ำเหลืองออก
- ระยะที่ 2 เอาก้อนและเนื้อเยื่อข้างเคียงออกและทำ sentinel lymph node biopsy
- ระยะที่ 3 ผ่าตัดเอาก้อนและเนื้อเยื่อข้างเคียงออกพร้อมกับผ่าตัดต่อมน้ำเหลืองบริเวณ ข้างเคียงและพิจารณาฉายแสงหรือการรักษาทางภูมิคุ้มกันเสริมหลังการรักษาหลัก
- ระยะที่ 4 ให้ยาเคมีบำบัดหรือการรักษาทางภูมิคุ้มกัน สำหรับการผ่าตัดและการฉายแสงใช้เพื่อบรรเทาอาการเมื่อมีอาการ

ผลข้างเคียงการรักษาโดยการฉายรังสี

อาจเกิดขึ้นแต่มีโอกาสค่อนข้างน้อย ได้แก่ มีเส้นเลือดฝอย (telanectasia), ผิวหนังบาง (skin atrophy), สีผิวผิดปกติ, กระดุกตาย, ผดแดงและผิวหนังแห้ง

การป้องกัน

- การหลีกเลียงจากแสงแดดเป็นการป้องกันมะเร็งผิวหนังที่ดีที่สุด

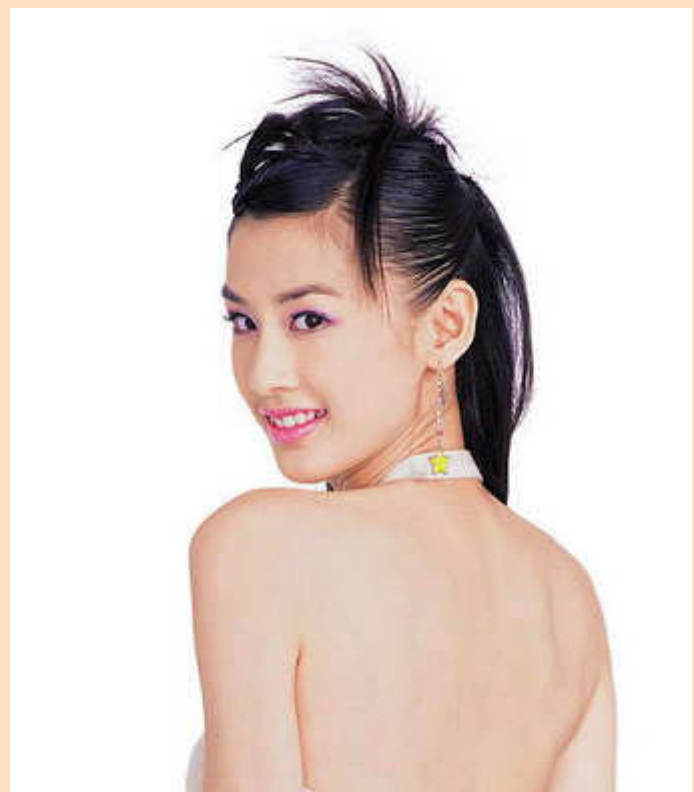
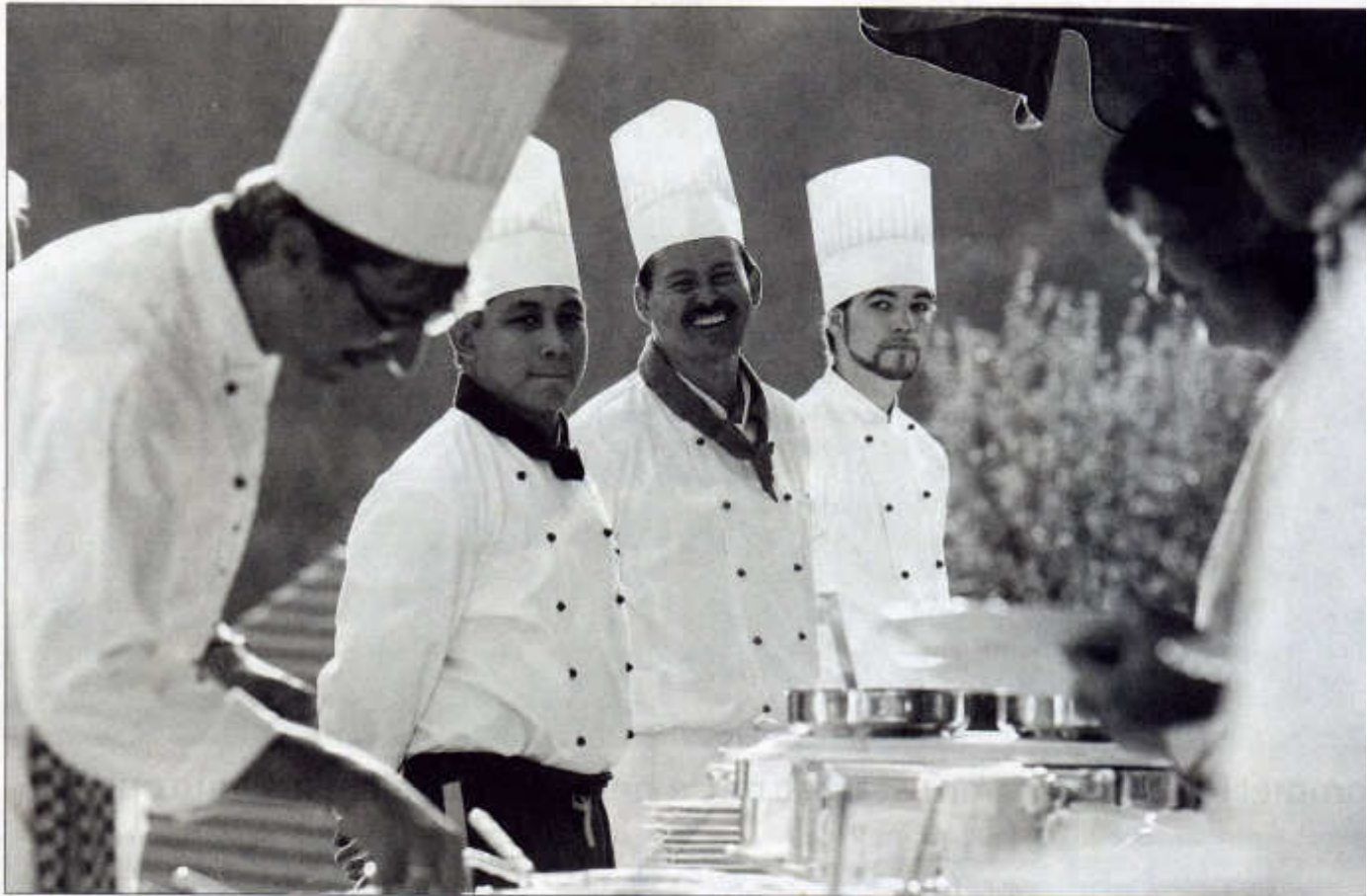

Bild: <http://variety.teenee.com>

Baiersbronn · Seewald

Genießer schlemmen bei Sonnenschein unter freiem Himmel

»Ein unvergesslicher Abend«, waren sich die Besucher des Outdoorbüfets einig. Bei Sonnenschein und mit gut gelaunten Gästen ging es bei der Baiersbronn Touristik in Runde zwei im Rahmen der Köstlich Wandern-Serie. Kulinarik unter

freiem Himmel boten 14 Betriebe beim Outdoorbüfett mit zahlreichen Leckereien. Zu einem Vorspeisenbüfett kam eine vitaminreiche Salatauswahl, gefolgt von zahlreichen Hauptspeisen. Der süße Abschluss war ein großes Dessertbüfett. Wegen

des unbeständigen Wetters wurde die Veranstaltung nach Heselbach in den Altschulzenhof verlegt, aber an diesem Abend hatte die Baiersbronn Touristik richtig Glück: strahlender Sonnenschein bis abends. Das Duo Burkhard Eul-

berg und Wilfried Fackel brachte Stimmung unter die Gäste. »Besonders erfreulich ist für uns, dass es ein schöner Abend unter den Besuchern aus Gärten und Einheimischen ist«, freute sich Tourismusdirektorin Claudia Schleh.

จากใจ ถึงใจ “ลูกติด”

ผมอยู่เยอรมนีมานานกว่า 23 ปีแล้วครับ มาเมื่อตอนอายุ 8 ขวบ มากับพี่ชายวิลิส อุกฤษฏ์ ตามแม่มาครับ

แม่มาอยู่ก่อนสองปี แล้วถึงได้ไปรับพวกเรา มา เพราะพ่อเลี้ยงของเราเกรงว่า หากแม่เอาเรามาตั้งแต่แรกโดยที่แม่ยังพูดภาษาไม่ได้และยังไม่มั่นใจว่าจะอยู่ที่เยอรมนีได้หรือไม่ จะมีปัญหาไหม เขาให้แม่เรียนภาษาเยอรมันก่อนและลองอยู่จนแน่ใจว่าอยู่ได้แน่ จึงไปรับพวกเรา มา เรามีเหตุผลเพราะหากแม่ไม่รู้ภาษาเยอรมันเวลาที่ลูกไปโรงเรียนต้องการคำปรึกษาเรื่องเรียนจะช่วยลูกไม่ได้

แรกๆ ก็มีปัญหบ้างครับเพราะเรายังสื่อสารภาษา กับเขาไม่ได้ ทั้งความเป็นอยู่ที่นี้ก็ต่างจากที่

เราเคยอยู่มาก แต่ตอนนั้นก็ไม่คิดอะไรมาก เพราะยังเด็กก็สนุกไปวัน ๆ คนที่หนักที่สุดคือแม่ เพราะเป็นตัวกลางระหว่างเรากับพ่อเลี้ยง สมัยอยู่เมืองไทยพวกเราถูกเลี้ยงมาแบบสบาย ๆ ไม่มีใครดูใครว่า พ่อก็ทำงานไม่มีเวลาให้เรา มาก และใช้เงินซื้อความสุขให้กับพวกเรา มากกว่าจะให้เวลากับเรา เราจึงเป็นเด็กที่ค่อนข้างจะเอาแต่ใจตัวเองครับ ดื้อรั้น และไม่ค่อยจะยอมลงให้ใคร ดีที่พ่อเลี้ยงของเราเป็นผู้ใหญ่มาก เขามีความอดทนสูงคอยว่ากล่าวตักเตือนเราตลอด บางครั้งรู้สึกวุ่นวายเบื่อแต่ก็ทนฟัง พอฟังไป ๆ มันเลยซึมซับทำให้นิสัยที่ไม่ดีหลาย ๆ อย่างค่อยหมดไปโดยเราไม่รู้ตัว เขาช่วยเหลือเราทุกอย่าง ทั้งในเรื่องเรียน สอนการบ้าน แนะนำเรื่องการเรียนที่ที่ดีให้กับเรา จนพวกเราเชื่อมั่นในตัวเขา

ผมเริ่มเรียนที่เมือง Esslingen เป็นโรงเรียนระดับประถม (Grund Schule) แรก ๆ จะเรียนภาษา ก่อน ช่วงนั้นไม่ค่อยมีปัญหา กับเพื่อนที่โรงเรียน เพราะส่วนใหญ่เป็นเด็กต่างชาติ แต่เรียนได้เพียงสองปีก็ย้ายมาเข้าเรียนโรงเรียนมัธยม (Hauptschule) ที่อยู่ใกล้บ้าน ซึ่งนักเรียนจะเป็นเด็กเยอรมันเป็นส่วนใหญ่ ก็เริ่มมีปัญหา เพราะจะถูกล้อว่าเป็นคนจีนบ้าง ทำเสียงล้อบ้าง จนเกิดชกต่อยกับเพื่อนตลอด ตอนนั้นพยายามจะไม่พูดไทย เพราะรู้สึกว่ามันน่าอายแตกต่างจากพวกเขา ไปย้อมผมให้เป็นสีทองบ้างทำตัวแบบเด็กเยอรมัน แต่ถูกแม่กับพี่ชายเบรคตลอดเวลา

แม่บอกว่า "ต่อให้เราย้อมผมหรือขีดผิวให้ขาวอย่างไรเราก็เป็นคนไทยมันเปลี่ยนความจริงไม่ได้หรอก" แม่จะสอนเสมอว่า "ชาติเราไม่เคยเป็นเมืองขึ้นใครมีภาษาเป็นของตัวเองมีตัวหนังสือของเราเองอย่าดูถูกภาษาไทยอย่าหมิ่นความเป็นไทยต้องห้อยในความเป็นไทย"

ตอนนั้นเวลาผมพูด ก็พูดไทยคำเยอรมันคำ ที่จะดูมันที่ว่าให้แปลออกมาเป็นไทย จนทุกวันนี้ผมจะพูดไทยกับแม่และพี่ตลอด บางครั้งลืมศัพท์ไทย ผมก็คิดคำขึ้นมาเอง แม่ก็จะบอกแก้ไขให้ถูกต้องใหม่ คือเราไม่ได้อยู่กับแม่นานแล้วใจครับ เจอกันก็อาทิตย์ละครั้ง และผมก็ไม่มีเพื่อนคนไทย ด้วยเลยออกจะลึ้ม ๆ ไปบ้าง ไม่ใช่ดัดจริต(คำของพี่ชาย)

ผมเรียนจบระดับมัธยมก็ต้องเลือกเรียนวิชาชีพต่อ แม่กับพ่อเลี้ยงเขาเห็นแว้วว่าผมชอบทำอาหารก็เลยแนะนำให้ลองเดินทางที่ตัวเองชอบ พ่อเขาก็เลยฝากฝังให้ผมไปลองเรียนงานที่โรงแรมที่ Schwarzwald ที่ Hotel Lamm Mitteltal เพราะครอบครัวเราสนิทสนมกันมาตั้งแต่พ่อของพ่อเลี้ยง หลังจากเรียนจบก็ทำงานอยู่ที่นั่นต่อ ทำอยู่สามปีต่อมาก็ย้ายกลับมา Esslingen ทำที่ Villa Hohe ของ Vincen Kling และย้ายมาที่ Esslingen Burg จนสุดท้ายนี้มาทำที่ Altewacher ทางเจ้าของเขา รับทำ Partyservice ส่วนใหญ่ก็จะเป็นอาหารทานเล่นแบบฝรั่ง

เขาปล่อยให้เราทำอะไรกะเกณฑ์ว่าจะต้องทำอะไร ก็เลยคิดสูตรต่าง ๆ ขึ้นมาเองโดยผสม

ผสานกันกับอาหารไทยบ้าง เพราะชอบอาหารไทยมากแต่ทำเองไม่เป็นได้แต่ดูเวลาที่แม่ทำให้ทานก็จะจำ ๆ รสชาติไว้ และเอามาประยุกต์ใช้กับของที่เรำทำปรากฏว่าแซ่กที่มาทานชอบมาก จนทุกวันนี้จะมีลูกค้ายมาสั่งทำพิเศษทุกอาทิตย์ไม่ว่างานแต่งหรืองานวันเกิด

ผมคิดว่าการที่เราไม่ติดอยู่กับสูตรใดสูตรหนึ่ง หาไอเดียใหม่ ๆ เสมอจะทำให้ได้สิ่งที่ดี ๆ ใหม่ ๆ เกิดขึ้น เปิดใจให้กว้างกับอาหารทุกชาติ และลองชิมให้ทั่วจะทำให้เรามีไอเดียขึ้นมาใหม่ ๆ

การเป็นพ่อครัวจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาตลอด ลองทำสิ่งใหม่ ๆ เปิดโลกของตัวเองให้กว้างจึงจะก้าวหน้าครับ น่าเสียดายที่ผมต้องเปลี่ยนงานจากพ่อครัวเพราะสุขภาพไม่ดี เป็นโรคหมอนรองกระดูกเคลื่อน เลยต้องไปเรียนต่อเพื่อเปลี่ยนสาขาอาชีพ ได้เลือกเรียนออกแบบผลิตภัณฑ์ (Packagedesign) เริ่มเดือนมิ.ย. ปีนี้ต้องเรียนสองปีถึงจะจบ

ผมคิดว่าก่อนที่เราจะตัดสินใจเรียนต่อด้านอาชีพ เราควรจะดูตัวเราเองก่อนว่าชอบทำอะไร และลองศึกษาดูว่ามันยากง่ายอย่างไรอย่างน้อย ๆ ครูที่ให้คำปรึกษาในโรงเรียน เขาก็รอที่จะให้คำปรึกษาอยู่แล้ว เราก็ควรที่จะพูดคุยกับเขาให้มาก ๆ ถามแยะ ๆ และที่สำคัญปัจจุบันนี้ะครับต้องดูตลาดด้วยว่าตลาดต้องการคนทำงานอะไรมาก และมีคนทำมากน้อยแค่ไหน แต่ที่แน่ ๆ คือทำในสิ่งที่เรารักจะทำได้ดีที่สุดครับ

อีกเรื่องที่จะขอแนะนำคนที่มีอายุน้อยทุกคนว่าจะทำอะไรก็ตามต้องรักษาสุขภาพด้วยนะครับอย่าคิดว่าเราเก่งเราแข็งแรงทำได้ทุกอย่างไม่คำนึงถึงสุขภาพ แต่เมื่ออายุมากขึ้นคุณจะรู้สึกเลยว่าคุณได้ทำร้ายตัวเองโดยไม่รู้ตัว เหมือนอย่างผมไงครับตอนนี้ 32 แล้ว แต่ก็เรียกว่าเร็วเกินไปที่ต้องมีปัญหาด้านสุขภาพแบบนี้ หากคุณยังมีโอกาส จงรับฟังคำแนะนำของผู้ใหญ่เถิดครับ ไม่เสียหายหรอกมีแต่ผลดี เพราะเขาผ่านโลกมามากกว่าเรา เขาเห็นอะไรดี อะไรไม่ดีมากกว่าเรา เขาจึงเตือนเรา อย่าหาเรื่องรู้เองแล้วพลาดเลยครับไม่คุ้มเลย

ชิน หรือ วรณ อุทฤษฎ์ เป็น คนไทยคนหนึ่งที่ได้เดินทางติดตามแม่เข้ามาอยู่เยอรมนีตั้งแต่วัยเยาว์ คนไทยซึ่งสังคมไทยในเยอรมนีกล่าวขานกันว่า "ลูกติด" ประสบการณ์ที่ถ่ายทอด ชี้ให้เห็นปัจจัยหลาย ๆ ด้านที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิต และพัฒนาการของ "ลูกติด" อันสามารถเป็นแม่แบบที่นำเรียนรู้สำหรับ "ลูกติด" และ แม่ คนอื่นๆ ที่เดียว

บก.

Malkurs in Bildern VII

von Isa Barlak, Kunsttherapeutin, Kunstpaedagogin

Malen und Gestalten mit Pflanzenfarben, Teil 1

Liebe Malerinnen und Maler!

Wenn ihr dieses Heft in den Händen haltet, liegt bereits das erste halbe Jahr von 2012 hinter uns.

Der Frühling mit seiner Pracht an bunten Blumen und das frische Grün, nach dem wir uns alle so sehr sehnen, wenn der Winter nicht enden will.

Was wäre die Welt ohne Farben und wie traurig ohne die bunten Blumen, die grünen Wiesen und andere farbige Pflanzen?

Wir Menschen und auch Tiere reagieren auf die Vielfarbigkeit.

Insekten, das wissen wir, sorgen für die Bestäubung vieler Blüten und werden von den entsprechenden Farben angezogen.

Für uns Menschen sind die Farben Balsam für die Seele und nicht selten haben Blumen und ihre Färbung eine symbolische Bedeutung und Botschaft, so wie die rote Rose in vielen Teilen der Erde die Blume der Liebe ist.

Dichter haben viele Gedichte darüber verfasst und Maler haben diese Themen unzählige Male gemalt.

Schon die Höhlenmaler haben uns eindrucksvolle Werke ihrer Kunst hinterlassen, die unter anderem mit Erdfarben und Pflanzenkohle entstanden sind.

Mit Pflanzenfarben haben die Menschen später Wolle und andere Fasern gefärbt, Wände gestrichen, gemalt und gestaltet. Die Natur bietet schon immer einen unerschöpflichen Schatz an Farbtönen.

Seit mehr als 150 Jahren werden Farben meist chemisch hergestellt und wir alle kennen die verschiedensten Farbtuben mit Öl-, Tempera-, Acrylfarben und anderen Sorten.

Heute wollen wir schauen, was die Natur uns so bieten kann, um damit zu malen und zu zeichnen.

Um zu färben und zu aquarellieren kann man auf einfache Weise Pflanzensäfte durch Zerreiben im Mörser gewinnen. Auch durch Auskochen gewinnen wir Farbe: Man sammelt Blüten (z.B. Löwenzahn, Geranie, Iris, rote Rose) und Blätter (z.B. Brennnessel, Spinat), die dann entweder frisch oder getrocknet mit einem Becher voll Wasser geköchelt werden.

Blüten brauchen meist fünf bis zwanzig Minuten, während Rinden und Wurzeln bis zu einer Stunde gekocht werden müssen.

Mit dem gewonnenen Saft kann man Papiere einfärben, malen und

schreiben.

Die Farben sind lichtempfindlich und verblassen meist schnell, deshalb sollte man sie nicht direkter Sonne aussetzen. Aber dass sich die Farben nach und nach verändern, kann auch sehr reizvoll sein. Das ist eben die Natur, die sich immer in Wandlung befindet, wie wir Menschen auch!

Heute wollen wir ausprobieren, was man mit dem Saft von Rotkohl, auch Blaukraut genannt, machen kann. Im Namen dieses gesunden Gemüses stecken bereits die Farben rot und blau.

Das kommt daher, dass sich der frische Saft verfärbt, je nachdem, ob man Essig oder Natron zufügt.

Man schneidet etwas Rotkohl ganz klein, püriert ihn mit einem Pürierstab und gibt den Brei dann in ein Baumwolltuch, damit der Saft ausgepresst werden kann.

Nun teilt man den Saft in mehrere Schälchen oder Gläschen. Der erste Saft bleibt so herrlich violett, wie wir ihn ausgepresst haben, dem zweiten fügen wir eine Prise Natron oder Backpulver zu, dem dritten noch etwas mehr und der letzte bekommt einen Spritzer Zitronensaft oder Essigessenz.

Mit diesen neu entstandenen Farben können wir nun malen.

Wer will, kann ja vor dem Malen etwas mit weißer Wachsfarbe oder farbloser Kerze (z.B. Teelicht) auf das Blatt zeichnen und dann drüber malen. Schaut, was passiert!

Viel Freude bei der Erkundung der Natur und ihren Farben!

ศิลปะ

Isa Barlak

DIY by Nong

โดย ภัทริรา หาญสกุล

ขวดสวยด้วยมือคุณ

ดิฉันเป็นคนหลงใหลขวดแก้วค่ะ ชอบขวดแก้วสวยๆ เวลาเจอก็คะชอบซื้อ ไม่ว่ามันจะบรรจุอะไรอยู่ แต่มักจะคิดว่า พอกิน หรือใช้ของในนั้นหมดแล้ว เราจะเอาขวดไปทำอะไรดี

วันนี้เลยจะมาแบ่งปันว่า ขวดที่เก็บไว้ ดิฉันจับมันมาแต่งตัวเสียใหม่ แล้วใส่ของเข้าไปมันน่ารักดีค่ะ

อุปกรณ์ที่ต้องใช้ก็ไม่มีอะไรมาก แคกระดาษ Napkin ลายสวยๆ กาวเดคูพาส น้ำยาเคลือบ พู่กัน และกรรไกร และขวดที่คุณต้องการเอามา ตกแต่งเท่านั้นเองค่ะ

1. เริ่มแรกก็ต้องทำความสะอาดขวดให้สะอาด แนะนำว่า ถ้าอยากให้ขวดใสควรล้างด้วยแชมพูค่ะและอีกปัญหาที่เรามักจะเจอคือคราบ กาวที่หลงเหลือบนขวด หลังจากลอกฉลากออกไปแล้ว แก่ได้ง่ายนิดเดียวค่ะ ใช้ยาหม่องป้ายลงบนคราบน้ำนั้น ถูไปเรื่อยๆ คราบกาวจะหลุดออกหมด แล้วค่อยเอากะดาษหรือผ้าเช็ดออกให้หมด คราวนี้คุณจะได้ขวดสวยใสปิ๊งเลยละ
2. เลือกลายที่ต้องการจะประดับบนขวดแล้วค่อยเอากกรรไกรตัดออกมา
3. ทาบลายลงบนขวด กะตำแหน่งให้พอดี ใช้พู่กันจุ่มน้ำให้เปียกนิดหน่อย ก่อนจุ่มลงในกาวแล้วป้ายลงบนลายที่ต้องการให้ติดบนขวด ทากาวให้ทั่วจนแน่ใจว่า ติดแน่นดี แล้วทิ้งไว้ให้กาวแห้ง
4. ใช้ผ้าชุบน้ำเช็ดคราบกาวที่เกินออกไปให้สะอาด เคลือบชั้นงานด้วยน้ำยาเคลือบเพื่อให้กระดาษติดทนและกันน้ำได้ระดับหนึ่ง ทิ้งไว้ให้แห้ง
5. แค่นี้คุณก็ได้ขวดสวยที่ตกแต่งตามใจคุณไว้ใส่ของ หรือเตรียมให้เป็นของขวัญให้ใครต่อใครก็ได้เนาะค่ะ แอบกระซิบอีกนิดว่า เอาขวดที่ตกแต่งแล้วใส่น้ำตาลทรายให้เป็นของขวัญน่ารักมากค่ะ ความหมายดีด้วยโดยเฉพาะเป็นของขวัญค่ะ

ความจริงถ้าใครไม่อยากทำเดคูพาก็แค่เลือกสติ๊กเกอร์สวยๆ แทนก็ได้เนาะค่ะ หรือบางคนมีฝีมือ อาจจะใช้วิธีการวาดสีลงบนขวดก็ได้เหมือนกัน

ห้องครัว
โดย ป้าวัลย์

ข้าวตังหน้าตัง

เครื่องปรุง+ ส่วนผสม

ข้าวตังขึ้นเล็กขนาดพอดีคำ
หมูสับ 1/2 ถ้วยตวง
กุ้งสับ 1/2 ถ้วยตวง
กะทิ 1 ถ้วยตวงใหญ่
กระเทียม 5 กลีบ
พริกไทยป่น 1/2 ช้อนชา
รากผักชีหั่น 1 ช้อนชา
พริกแห้ง 3 เม็ด
ถั่วลิสงป่น 2 ช้อนโต๊ะ
หอมแดงหั่น 3 หัว
น้ำตาลปีบ 2 ช้อนโต๊ะ
น้ำมะขามเปียก 2 ช้อนโต๊ะ
น้ำปลา 1 ช้อนโต๊ะ
ผักชีและพริกชี้ฟ้าสำหรับโรยหน้า
น้ำมันพืชสำหรับทอด

วิธีทำหน้าตัง

1. โขลกรากผักชี, กระเทียมและพริกไทยเม็ดรวมกันจนเข้าเป็นเนื้อเดียวกัน
2. นำกะทิ (200 กรัม) ใส่กระทะและนำไปตั้งบนไฟร้อนปานกลาง จากนั้นจึงใส่ส่วนผสมที่โขลกเตรียมไว้ในขั้นตอนที่ 1 ลงไปในกะทิ ผัดจนหอมและกะทิแตกมัน
3. ใส่หมูสับและกุ้งลงไปผัดจนเกือบสุก จึงใส่หอมแดงซอยและกะทิที่เหลือลงไปปรุงรสด้วยน้ำตาล น้ำปลา และ น้ำมะขาม จากนั้นจึงใส่ถั่วลิสงคั่ว คนจนส่วนผสมเข้ากันดีจึงปิดไฟ ยกออกจากเตา
4. ตักส่วนผสมใส่ถ้วยน้ำจิ้ม โรยหน้าด้วยผักชีและพริกชี้ฟ้า เสริฟพร้อมข้าวตังและผักสดอื่นๆ (แตงกวา, กะหล่ำ, อื่นๆ)

วิธีทำข้าวตัง

1. ให้นำข้าวสวยที่หุงแล้ว มารีดทำเป็นแผ่นบางๆ หรือทำเป็นรูปฟอร์มต่างๆ ตามต้องการก็ได้ เสร็จแล้วให้นำไปผึ่งแดดประมาณ 2 วัน (ใครที่ไม่อยากทำวิธีนี้ ก็มีข้าวตังแผ่นสำเร็จรูปขายค่ะ)
2. ตั้งกระทะให้ร้อน ใส่น้ำมันให้เยอะพอสมควร แล้วนำข้าวตังลงไปทอดจนกรอบ

เมื่อได้ข้าวตังร้อนๆแล้ว ก็รับประทานได้กับหน้าตังเลยคะ ขอให้
อร่อยนะคะ

ประสบการณ์สาวไทยในถิ่นแซมบ้า (บราซิล)

โดย เจ้าหญิงพองน้ำ

แฟนพันธุ์แท้กีฬาตั้งเช่นฟุตบอล ไม่มีใครไม่รู้จักลีลาฟร็วไวโวลต์ลีลาตินของนักค้าแข้งเด่นดังจากบราซิลและสำหรับผู้ชื่นชอบการท่องเที่ยวและความสนุกสนานก็จะรู้จักบราซิลซึ่งโด่งดังและมีชื่อเสียงขจรไกลไปทั่วโลก คือ งานคาร์นิวัลและการเต้นแซมบ้า ซึ่งจัดขึ้นตามเมืองใหญ่ ๆ ราวเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี เมืองที่มีนักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลกไปชมขบวนแห่อันมหัศจรรย์สวยงามตระการตา ได้แก่ (1) นครรีโอ เด จาเนโร (Rio de Janeiro) รัฐรีโอ เด จาเนโร (2) เมืองซัลวาดอร์ (Salvador) รัฐบาเยีย ซึ่งทั้งสองแห่งนี้เคยเป็นเมืองหลวงเดิมของประเทศบราซิล ปัจจุบันเมืองหลวงใหม่ล่าสุดของบราซิล คือ กรุงบราซิเลีย (Brasilia) อายุพอเทียบได้กับสาวใหญ่วัย 50 ปีต้น ๆ นอกจากนี้ ผู้ที่รักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็จะรู้จักลุ่มน้ำอเมซอน (Amazon) ซึ่งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของบราซิลที่มีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาลมาก มีสัตว์ป่าและปลาลากหลายพันธุ์

บราซิลเป็นประเทศที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ที่สุดในทวีปอเมริกาใต้ (ลาตินอเมริกา) มีประชากรประมาณ 190 ล้านคน มีภาษาโปรตุเกสเป็นภาษาราชการเนื่องจากบราซิลเคยเป็นอาณานิคมของประเทศโปรตุเกส และปัจจุบันภาษาโปรตุเกสของบราซิลและโปรตุเกสมีพัฒนาการจนทำให้มีความแตกต่างกันมากขึ้น มีผู้เล่าว่า ประชาชนของทั้งสองประเทศแม้จะสื่อสารกันด้วยภาษาโปรตุเกส แต่บ่อยครั้งที่ไม่เข้าใจความหมายของคำที่แต่ละฝ่ายเลือกใช้ ซึ่งก็ตกเป็นกรณีที่เคยคลั่งกันกับภาษาเยอรมันที่ใช้สื่อสารในเยอรมนี สวิตเซอร์แลนด์ และออสเตรีย ที่มีพัฒนาการที่แตกต่างกันไปเช่นกัน และบราซิลเป็นประเทศเดียวในภูมิภาคลาตินอเมริกาที่ใช้ภาษาโปรตุเกส เป็นภาษาราชการ ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านประมาณ 10 ประเทศ ใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาราชการ

บราซิลภาคภูมิใจมากที่สามารถอยู่ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างสันติไม่มีความขัดแย้งเรื่องการแบ่งเขตแดนระหว่างกัน เนื่องจากในอดีตมีชาวบราซิลผู้มีความสามารถและมองการณ์ไกลได้รับหรือและทำความตกลงกับเพื่อนบ้านปักปันเขตแดนระหว่างกันจนสำเร็จเรียบร้อยด้วยดี ภายหลังที่แต่ละประเทศในภูมิภาคลาตินอเมริกาได้รับเอกราชจากประเทศเจ้าอาณานิคมคือโปรตุเกสและสเปน

เมื่อบราซิลสำรวจพบแหล่งพลังงานธรรมชาติ (น้ำมันและก๊าซ) ปริมาณมากมหาศาล โดยเฉพาะ

ในทะเลซึ่งบราซิลมีชายฝั่งทะเลยาวมากกว่าพัน กิโลเมตร และไม่มีเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตทางทะเล มาแก่งแย่งให้วุ่นวายทำให้บราซิลสามารถสำรวจ ขุดเจาะและนำพลังงานจากทรัพยากรธรรมชาติ นั้นมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนที่ดี ด้วยนโยบายที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผู้นำรัฐบาลบราซิลมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีนโยบายในการบริหารประเทศที่ดีเพื่อประโยชน์สูงสุดของบราซิล ทำให้บราซิลมีเศรษฐกิจที่ดีและเข้มแข็ง จนสามารถยืนหยัดได้อย่างสง่างามและภูมิใจที่สามารถป้องกันและรักษาไม่ให้บราซิลได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงใน ขณะที่สภาวะเศรษฐกิจทั่วโลกตกต่ำและมีผลกระทบต่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก บราซิลสามารถพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองและมีความมั่นคง ทั้งด้านเศรษฐกิจและการเมือง มีประชาธิปไตยที่มั่นคง เพราะมีการบริหารจัดการที่ดี ทำให้สามารถยกฐานะของบราซิลจากประเทศที่เป็นลูกหนี้ของ ธนาคารโลก กลายมาเป็นประเทศเจ้าหนี้ได้ ขณะนี้บราซิลให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนา และยากจนในหลายภูมิภาคในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ

ไทยและบราซิลมีความสัมพันธ์ที่ดีเป็น เวลายาวนานกว่า 50 ปีแล้ว และมีความตกลง ว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราระหว่างไทย และบราซิล ทำให้ประชาชนของทั้งสองประเทศ สามารถเดินทางไปมาหาสู่กันได้โดยไม่ต้องขอรับ การตรวจลงตรา (วีซ่า) และสามารถเดินทาง เข้าและพำนักในประเทศนั้นได้นานถึง 90 วัน แม้ว่าจะระยะทางจะไกลกันระหว่างไทยกับบราซิล ก็ไม่ได้ทำให้ประชาชนของประเทศทั้งสองย่อท้อ ในยุคโลกไร้พรมแดน จึงมีการเดินทางไปมาหาสู่ กันของประชาชนจากทั้งสองประเทศ โดยภาค เอกชนเพื่อไปทำธุรกิจ การค้า และการลงทุน และ ประชาชนก็เดินทางไปท่องเที่ยวชมโลกกว้างและ

สวยงาม แปลกตา ทำให้มีนักท่องเที่ยวที่แอบแฝง ใช้ประโยชน์จากการที่ไม่ต้องขอวีซ่าเข้าประเทศ บราซิลดังกล่าว รับจ้างลักลอบเข้าไปขนยาเสพติด (โคเคน) ออกไปประเทศต่าง ๆ รวมทั้งไทย

ขบวนการลักลอบค้าและขนยาเสพติดข้ามชาติเป็นกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติที่ใหญ่ มีเงินทุนมาก และมีเครือข่ายกว้างขวาง มีวิธีการหลากหลาย และแนบเนียนในการติดต่อเพื่อชักชวนและชักจูง ให้คนไทยเดินทางเข้าบราซิลเพื่อลักลอบขนยาเสพติด (โคเคน) กลับไปให้ผู้ว่าจ้างในประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ ส่วนใหญ่ผู้รับจ้างถูกชักจูงจากชาวต่างชาติผิวดำในภูมิภาคแอฟริกา เช่น ชาวไนจีเรีย และชาติอื่น ๆ ซึ่งชาวต่างชาติที่มีพฤติกรรมน่าสงสัย ว่าพัวพันและมีส่วนร่วมในขบวนการค้ายาเสพติด ข้ามชาตินี้ มีถิ่นพำนักทั้งในไทยและในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย บุคคลเหล่านี้ มักสร้าง เครือข่ายของตนในท้องถิ่นที่ไปต้องสู้กัน บ้างก็ มีคู่สมรสเป็นคนท้องถิ่น และคู่สมรสท้องถิ่นเหล่านี้ จะมีส่วนร่วมในการลักลอบขนยาเสพติด และ/ หรือ ในการสรรหา ติดต่อและทาบทามผู้รับจ้างไป ลักลอบขนยาเสพติด โดยแหล่งที่มีผู้ที่มีคุณสมบัติ เหมาะสมเป็นผู้รับจ้างขนยาเสพติด ได้แก่ ถนน สุขุมวิท กรุงเทพฯ ฯ เมืองพัทยา แหล่งท่องเที่ยว อื่น ๆ ที่ชาวต่างชาติพำนักอยู่จำนวนมาก

คุณสมบัติ (หรือโทษสมบัติ) ของผู้ที่มัก จะถูกทาบทามหรือถูกหลอกให้ขนยาเสพติดข้าม ชาติ ได้แก่ เป็นผู้มีความสามารถในการใช้ภาษา อังกฤษ ทำงานในแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานบันเทิง มาก่อน ติดต่อกับหรือเกี่ยวข้องกับคนต่างชาติ รวมทั้ง จาก ทางอินเทอร์เน็ต และอาจมีบางรายที่ถูกหลอกให้ สำคัญผิดว่า มีผู้ใจดีออกค่าใช้จ่ายพร้อมมอบเงิน กันถุง (pocket money) ในการเดินทางไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ และฝากให้ไปติดต่อหรือรับ ของฝากจากเพื่อนหรือคนรู้จักในต่างประเทศมาให้ ผู้ใจดีด้วยเท่านั้น จึงดีใจและตกลงรับน้ำใจ (จอม

ปลอม) นั้น

“ทำไม่ถึงทำกับฉันได้” ผู้ต้องหาและนักโทษ บางรายเล่าว่า ในการชักชวนนำยาเสพติด(โคเคน) ออกจากบราซิล จะถูกบังคับให้กินยาเสพติดที่ นำมาแบ่งบรรจุเป็นห่อเล็กขนาดนิ้วโป้งหรือขนาด มะระขี้นกและหุ้มด้วยพลาสติกหรือแผ่นยางเหนียว กันฉีกขาด แล้วบังคับให้กินลงไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายของแต่ละ คน บางคนอาจกินได้ถึง 50 – 70 ชิ้น และยัง ถูกขู่บังคับด้วยว่า หากไม่พยายามกินเข้าไปให้ ได้มากที่สุดแล้ว จะนำยาเสพติดที่เหลือบรรจุใน ช่องทางอื่น เช่น ทวารหนัก จึงต้องพยายาม กลืน ลงไปน้ำตาที่ไหลไป จนอาเจียนออกมาเป็นเลือด ระหว่างพยายามกลืนให้ได้จำนวนมากที่สุดก็มี เมื่อไม่ยินยอมทำตามก็ถูกทำร้าย จนต้องยอมทำ ตาม (กรณีหอยาเสพติดฉีกขาดและแตกในท้อง ระหว่างเดินทางอาจทำให้ถึงตายได้ หากแพทย์ ไม่สามารถช่วยชีวิตได้ทัน) บ้างก็เล่าว่า ได้รับคำ สั่ง/คำขอร้องให้นำกระเป๋าบรรจุของฝากไปให้ เพื่อนในประเทศไทย เปิดดูแล้วก็ไม่ทำอะไร ผิดกฎหมายในนั้น จึงรับฝากมาและผู้ให้ขอร้องก็ เป็นเพื่อน/คนรู้จักกัน จึงไว้ใจ แต่ปรากฏว่า มียา เสพติดบรรจุในกระเป๋าเมื่อเจ้าหน้าที่เลาะวัสดุที่ ประกอบเป็นฝากระเป๋าหรือตัวกระเป๋าแยกจาก กัน และบางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ตรวจค้นพบยา เสพติดก็แทรกในวัสดุที่เป็นพื้นรองเท้าและรองเท้า เหล่านั้นบรรจุอยู่ในกระเป๋าเดินทางที่ได้รับฝากมา

จึงมีข้อพึงระวังว่า (ก) อย่ารับฝากของจาก ใครไปให้ผู้รับในต่างประเทศ ควรปฏิเสธอย่างนุ่ม นวล แม้ผู้ฝากอาจเป็นญาติหรือเพื่อนหรือคนรู้จัก กัน เนื่องจากเพื่อนหรือญาติบางคน ก็ไม่อาจเชื่อใจได้ ดูเหมือนจะเป็นการมองโลกในแง่ร้ายมาก ไปหน่อย แต่หากถูกจับกุมดำเนินคดีไม่ว่าจะใน ไทยหรือในต่างประเทศก็ต้องทุกข์ทรมาน จนกว่า จะพ้นโทษ โดยไม่สามารถให้ใครมาอุ้มชูแทน

ในเรื่องจำได้ จึงขอแนะนำว่า หากจำเป็นต้องรับฝาก เนื่องจากเกรงใจผู้ฝาก ควรขอรับอาสาไปซื้อของที่ต้องการให้ผู้รับในต่างแดนด้วยตนเอง จะได้มั่นใจว่า ของที่นำไปไม่ใช่ของผิดกฎหมาย (ข) ไม่ควรรับของฟรีจากใคร เช่น มีผู้เสนอให้ไปเที่ยวต่างประเทศโดยผู้เดินทางไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายใดๆ พร้อมทั้งแถมเงินสำหรับใช้จ่ายระหว่างท่องเที่ยว แต่ขอให้นำสิ่งของหรือกระเป๋า (ที่มีสิ่งผิดกฎหมาย ซุกซ่อนอยู่ภายใน) ไปมอบให้ผู้รับปลายทางด้วยของฟรีที่ดี ๆ ในโลกนี้ อาจจะมี แต่หายาก โดยเฉพาะจากผู้ที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัวหรือญาติ

“หนูโดนเขาหลอกและหนูผิดไปแล้ว”

แนวทางในการรอดพ้นจากการถูกลงโทษหรือแม่รับโทษก็อาจไม่มากนัก คือ ยอมให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ทางการ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจกันผู้ต้องหาให้หลุดพ้นไปเป็นพยานบุคคลเพื่อประโยชน์ของทางการในการสืบค้นถึงต้นตอ/เครือข่ายของขบวนการข้ามชาติได้ คนไทยที่ถูกจับกุมในบราซิลด้วยข้อหาขายเสพติด มี 2 รูปแบบ ได้แก่ (ก) ข้อหาหลักหลบขนยาเสพติดออกไปต่างประเทศ (2) ข้อหาเมียเสพติดในครอบครอง ปี 2554 มีผู้ต้องหาและนักโทษไทยในบราซิลประมาณ 30 คน และเป็นหญิง อายุระหว่าง 20 – 40 ปี ท้องที่ที่ถูกจับกุมอยู่ที่รัฐเซา เปาโล (Sao Paulo) และถูกคุมขังที่เรือนจำในนครเซา เปาโล

นักโทษหญิงไทยในบราซิลประสบปัญหายุ่งยากหลายด้าน เช่น ภาษา การเงิน และครอบครัว ดังนี้

(1) **ภาษาอย่าคิดว่าไม่สำคัญ** เมื่อถูกจับกุมและถูกสอบสวนโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจบราซิล หญิงไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษไม่ได้ หรือใช้ได้แต่ยังไม่ดีพอ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะติดต่อสถานเอกอัครราชทูตของไทยในบราซิล ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากเมืองที่เกิดเหตุประมาณ 1,000 กิโลเมตร เพื่อช่วยจัดหาลามแปลเป็นภาษาไทยให้หญิงไทยดังกล่าว และบ่อยครั้งที่สถานเอกอัครราชทูตฯ ไม่สามารถช่วยจัดหาหรือติดต่อให้คนไทยในบราซิลที่สามารถใช้ภาษาโปรตุเกสได้ดีเพียงพอที่จะช่วยเป็นล่ามแปลภาษาไทย – ภาษาโปรตุเกสได้ นอกจากนี้ ยังเกรงด้วยว่า หากล่ามแปลผิดพลาดจะทำให้ผู้ต้องหาเสียหายหรือเสียประโยชน์ ลามภาษาไทยในบราซิลขาดแคลน เนื่องจาก (ก) มีคนไทยพำนักในบราซิลจำนวนน้อย (ประมาณ 100 คน) และอยู่กระจัดกระจายในเมืองต่าง ๆ ที่ห่างไกลมากทั่วประเทศ จึงไม่สะดวกในการเดินทางและหากเดินทางก็เสียค่าใช้จ่ายสูงต้องเดินทางโดยเครื่องบิน ซึ่งผู้ต้องหาหรือนักโทษต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของลามทั้งหมด หากหน่วยงานของบราซิลไม่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายดัง

กล่าว (ข) มีคนไทยจำนวนน้อยมากที่สามารถใช้ภาษาโปรตุเกสได้อย่างดีทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน (ค) บ่อยครั้งที่ศาลบราซิลจำเป็นต้องจัดหาลามภาษาอังกฤษ – ภาษาโปรตุเกสมาให้ผู้ต้องหาชาวไทย โดยศาลบราซิลรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของลามดังกล่าว

แม้ศาลบราซิลจะเป็นผู้จัดหาทนายความอาสา (Public Defender) มาช่วยเหลือผู้ต้องหาในการแก้ต่างในคดีที่ถูกจับกุม หากไม่สามารถรับผิดชอบค่าใช้จ่ายได้ แต่เนื่องจากทนายความที่ศาลจัดหาให้มีงานมาก จึงทำให้ทนายความบางรายไม่สามารถดูแลคดีได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนและรอบคอบ ทำให้ผู้ต้องหาและนักโทษเหล่านั้นเสียประโยชน์ เช่น ได้รับพิจารณาลงโทษหลายปี ดังนั้นจึงมีนักโทษหลายรายดิ้นรนว่าจ้างทนายความส่วนตัว (Private Lawyer) ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงและผู้ต้องหาและนักโทษต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดด้วยตนเอง มีหลายรายจ่ายเงินค่าบริการของทนายความจากเงินรายได้ที่ตนได้รับจากการทำงานในเรื่องจำ แต่งานที่จะสร้างรายได้ให้ผู้ต้องหาและนักโทษในเรื่องจำ ไม่ได้มีปริมาณมากเพียงพอกับความต้องการของนักโทษทุกราย

(2) **เงิน เงิน เงิน** โดยที่ผู้ต้องหาและนักโทษส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้น้อยหรือยากจน และหลายรายเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ต้องหารายได้มาเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ ลูก เป็นต้น เมื่อตนถูกจับกุม บุคคลในครอบครัวจึงประสบปัญหาทางเศรษฐกิจและได้รับผลกระทบไปด้วย เช่น กำลังเจ็บป่วยต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล หรือกำลังศึกษาเล่าเรียน ขณะถูกคุมขังจึงพยายามทำงานเพื่อสะสมรายได้ไว้สำหรับ (ก) เพื่อซื้อสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวระหว่างที่ต้องขังในเรื่องจำ และระหว่างรอการพ้นโทษนอกเรือนจำ โดยมีทัณฑ์บน (on parole) ต้องไปรายงานตัวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจบราซิลที่ศาลบราซิลระบุไว้ (ข) เพื่อจัดส่งให้สมาชิกในครอบครัวที่จำเป็นต้องดำรงชีวิตอยู่ระหว่างที่หัวหน้าครอบครัวไม่มีเงิน ไม่มีรายได้ และไม่สามารถส่งเงินให้ได้

(3) **ด้วยรักและคิดถึง** หญิงไทยที่เป็นผู้ต้องหาและนักโทษในบราซิล หลายรายต้องนอนร้องไห้ หรือมีแนวโน้มเป็นโรคซึมเศร้า เนื่องจากคิดถึงและห่วงใย พ่อ แม่ และลูก ว่า จะกินอยู่อย่างไร ใครจะส่งเสียและเลี้ยงดู เนื่องจากปกติตนเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด จึงมีนักโทษบางรายฆ่าตัวตาย หรือเครียดหงุดหงิดทะเลาะกับนักโทษอื่นจนถูกฆ่าตาย

(4) **“อโรคยา ปรมาลาภา ความไม่มีโรค เป็นลาภอันประเสริฐ”** มีผู้ต้องหาและนักโทษบางรายที่ป่วยด้วยโรคร้ายแรง เช่น มะเร็ง

ภูมิคุ้มกันบกพร่อง เป็นต้น และต้องรักษาหรือรับการตรวจรักษาประจำกับแพทย์ในไทย เมื่อถูกคุมขังในเรือนจำในต่างแดน เช่น เรือนจำบราซิลที่มีบริการตรวจและให้การรักษาแก่ผู้ต้องหาและนักโทษทุกคน แต่เนื่องจากงบประมาณของเรือนจำมีจำกัด และมีผู้รอรับบริการจำนวนมาก จึงต้องลงชื่อขอนัดพบแพทย์ของเรือนจำ และใช้เวลารอนานเป็นเดือน ๆ กว่าจะได้เข้ารับการตรวจและรักษา นอกจากนี้ ผู้ป่วยถูกเงินรายหลาย จะได้รับยาแก้ปวด (พาราเซตามอล) เพื่อบรรเทาอาการป่วย ไม่ว่าจะป่วยด้วยโรคอะไรก็ตาม ทั้งนี้ หากสถานเอกอัครราชทูต ฯ ทราบข่าวก็จะช่วยประสานกับเจ้าหน้าที่ของเรือนจำและเจ้าหน้าที่ขององค์กรเอกชนในบราซิลให้ช่วยดูแลด้วย แต่เนื่องจากรัฐบาลบราซิลมีงบประมาณจำกัด จึงทำให้บริการด้านการรักษาพยาบาลยังไม่ทั่วถึงและไม่เพียงพอ ทั้งนี้รวมทั้งสำหรับชาวบราซิลทั่วไปด้วย

(5) “บ้านเรา...แสนสุขใจ” นักโทษบางรายเมื่อรับโทษในเรือนจำเป็นระยะเวลานานพอสมควร ศาลอาจมีคำสั่งให้ออกไปพำนักรอเรือนจำได้ โดยมีทัณฑ์บนและต้องไปรายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่จนกว่าจะพ้นโทษที่ศาลพิพากษาไว้ จึงจะสามารถเดินทางออกนอกบราซิลได้ ซึ่งหากเป็นชาวบราซิลก็คงจัดงานฉลองอิสรภาพและมีความสุขกับครอบครัวและญาติมิตร รวมทั้งไปทำงานทำไดโนไมซ์ แต่กรณีคนไทยต้องคิดหนักแทบไม่อยากจะได้รับความกรุณาจากศาลแบบนี้ นัก เพราะ (ก) จะไปอยู่ที่ไหน (ข) ยังสื่อสารภาษาโปรตุเกสไม่ได้ (ค) แล้วจะหางานได้ไหม เอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ในการสมัครงานมีอะไรบ้าง มีครอบครัวไหม (ง) เงินไม่มี หรือมีเงินเก็บสะสมจำนวนไม่มากนักจากการทำงานในเรือนจำโดยเฉพาะหากบ้านพักชั่วคราวขององค์กรการกุศล (NGO) ซึ่งมีจำนวนจำกัดและยังไม่ว่าง จึงมีนักโทษต่างชาติบางรายต้องอาศัยข้างถนนเป็นแรมเดือนจนกว่าจะสามารถเดินทางออกจากบราซิลได้ บางรายก็วางแผนล่วงหน้าระยะยาวผูกมิตรกับผู้ที่คาดว่าจะได้รับการปล่อยตัวออกไปอยู่โลกภายนอกในเวลาใกล้เคียงกัน และชักชวนไปเข้าบ้านอยู่รวมกันหรือไปขออาศัยอยู่กับครอบครัวของชาวบราซิล เร่งหางานทำให้มีรายได้มาใช้จ่ายให้เพียงพอโดยยอมรับค่าแรงที่

ถูกกว่าคนท้องถิ่นและเก็บเงินส่วนหนึ่งเพื่อซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินเดินทางกลับประเทศของตนเมื่อศาลสั่งให้พ้นโทษและสามารถเดินทางกลับประเทศภูมิลำเนาได้

ความช่วยเหลือแก่นักโทษไทยในบราซิลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงบราซิลได้แก่ (ก) การขอเข้าเยี่ยมนักโทษในเรือนจำปีละ 1 – 2 ครั้ง ตามแต่โอกาสและงบประมาณจะอำนวย เพื่อดูแลและสอบถามความเป็นอยู่และพบหารือกับเจ้าหน้าที่ของทางการท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่เรือนจำ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทนายความอาสา (Public Defender) และเจ้าหน้าที่ขององค์กรการกุศลเอกชน เพื่อสร้างความคุ้นเคยและหารือถึงแนวทางในการให้ความช่วยเหลือดูแลผู้ต้องหาและนักโทษไทยให้ได้รับความเป็นธรรมและได้รับการปฏิบัติดูแลอย่างดี โดยเฉพาะเมื่อเจ็บป่วย พร้อมทั้งนำของเยี่ยม เช่น อาหารบางชนิดและหนังสือพจนานุกรมภาษาไทย – ภาษาโปรตุเกส / ภาษาโปรตุเกส - ภาษาไทย และหนังสือประเภทอื่น ๆ ที่เรือนจำอนุญาตให้นำเข้าไปได้ นอกจากนี้ สถานเอกอัครราชทูต ฯ ยังได้รับความร่วมมือในการช่วยเหลือดูแลผู้ต้องหาและนักโทษไทยในบราซิลจากหน่วยงานไทยในบราซิลด้วยดี ได้แก่ สำนักงานการค้าต่างประเทศ ณ นครเซา เปาโล และสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ ณ นครเซา เปาโล (ข) การประสานงานกับทางการท้องถิ่นในการช่วยเหลือดูแลผู้ต้องหาและนักโทษไทยทุกคน (ค) การช่วยเหลือด้านเอกสารต่าง ๆ ของนักโทษก่อนการส่งกลับไทยเมื่อพ้นโทษและช่วยเหลือทวงจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับไทย โดยต้องขอคืนให้ทางการไทย (ง) การช่วยเหลือติดต่อกับครอบครัวของผู้ต้องหาและนักโทษไทยระหว่างรับโทษในบราซิล ทั้งผ่านกระทรวงการต่างประเทศในไทยและทางจดหมายหรืออินเทอร์เน็ต

ติดต่อสอบถามและแจ้งการเดินทางเข้าบราซิลเพื่อรวบรวมเป็นฐานข้อมูลให้กับสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงบราซิลได้ที่ thaibra2011@gmail.com และ thaiembbrazil@gmail.com โทร. (+55 61) 3324 6943 www.thaibassybrazil.com และ www.thaibassy.org/brasilia

ตะลอนไป: ฝรั่งเศสตอนใต้...โพรวองซ์ (Provence) ในวันที่..ลาเวนเดอร์ยังไม่เบ่งบาน (ตอนที่ 1)

ได้ยินคำร่ำลือมานานกว่า จำนวนนักท่องเที่ยวในดินแดนอันเลื่องชื่อทางตอนใต้ของฝรั่งเศส อย่างแคว้นโพรวองซ์นั้น ผันไปตามสภาพอากาศ ในฤดูกาลท่องเที่ยว ช่วงที่ดอกลาเวนเดอร์บาน สะพรั่ง เป็นทิวสวยสุดตา และอากาศเหมาะแก่การชมทุ่งสีม่วง โพรวองซ์จะเต็มไปด้วยนักท่องเที่ยวที่หลั่งไหลกันมาจากทุกมุมโลก ถึงขนาดต้องเบียดเสียด แยกกันกิน แยกกันเที่ยว เมื่อได้ยินเช่นนั้น ผู้เขียนก็ออกจะฉงน เพราะไม่นิยมการเบียดเสียดผู้คน ขอเที่ยวแบบสบายๆ ไปเรื่อยๆ ได้ชื่นชมสิ่งรอบๆ ตัวอย่างดื่มด่ำดีกว่า และหากไม่อยากจะติดกับกลุ่มนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ก็ต้องเลือกเดินทางในช่วงที่อากาศผันแปร คืออากาศอาจจะดีบ้างไม่ดีบ้าง พอให้ได้เที่ยวไปลุ้นไป เพราะนอกจากนักท่องเที่ยวจะไม่มากแล้ว ราคาที่พักต่างๆ ก็ยังไม่สูงมากนัก

ดอกลาเวนเดอร์บานค่อยๆ และคดในสวนหลังบ้าน แม้จะไม่มีเป็นทุ่ง แต่ก็หลายกอขอไปเที่ยวโพรวองซ์แบบชิวๆ ค่อยๆ ไป ตามประสานคนเที่ยวช้า มีเวลา 10 วัน เที่ยวแคว้นโพรวองซ์ทั้งหมดไม่ไหว เลยไปเที่ยวเฉพาะ ตอนบนก่อน คือ Avignon, Arles, Aix-en-Provence,

Marseille, Toulon และหมู่บ้านเล็กๆ อันงดงามริมทะเล หลายหมู่บ้าน ส่วนโพรวองซ์ตอนล่างๆ ลงไป เอาไว้ไปเที่ยวรอบอื่น เพราะมาดหมายไว้ในใจว่าสักวันจะไปอีก

การจะเที่ยวแคว้นโพรวองซ์ให้สนุก และทั่วถึงนั้นต้องใช้รถ จะเดินทางกับกลุ่มทัวร์ที่ไต่รถบั๊ส ไต่รถยนต์ส่วนตัว หรือรถเช่าก็ได้ เพราะสถานที่แต่ละที่อยู่ห่างกันมาก รถสาธารณะนั้นค่อนข้างจะมีน้อยและเข้าไปไม่ทั่วถึงทุกที่

นอกจากสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ อันเลื่องชื่อในแคว้นนี้แล้ว สิ่งหนึ่งที่ผู้เขียนคุ้นเคย คืออาหารฝรั่งเศสสไตล์โพรวองซ์ ที่ทั้งคุณย่าของลูก และคนใกล้ตัวนำเสนอบ่อยๆ อาทิ Nizza-Salat สลัดทูน่าที่มีผักสดหลายๆ ชนิดเป็นส่วนประกอบ หรือRatatouille(รัททาตูย..จำๆ มาออกเสียงน่าจะประมาณนี้) เป็นอาหารจานผัก นำผักหลายอย่างๆ มาทอดกับน้ำมันมะกอก ก่อนจะตุ๋นกับเครื่องเทศโพรวองซ์, หรือ Moules marinières หรือหอยอบไวน์ขาว ฯลฯ อาหารแถบถิ่นโพรวองซ์นั้น มีเครื่องเทศโพรวองซ์ เป็นตัวเอกซึ่งคนทั่วโลกรู้จักกันดี และคนเยอรมันรู้จักในชื่อ “Kräuter der Provence” อันประกอบไปด้วยเครื่องเทศหลักๆ

คือ Lavendel, Rosmarin , Salbei, Thymian, Majoran, Basilikum, Oregano, Bohnenkraut อีกทั้งไวน์ที่ขึ้นชื่อจากตอนใต้ ก็มีหลากหลายยี่ห้อให้เลือกชิม สำหรับผู้ที่นิยมจิบไวน์ระหว่างมื้ออาหาร ผู้เขียนท่องเที่ยวในใจว่าไปถึงจะขอลองไวน์สีกุหลาบ หรือ โรเซ่ (Rosé) จากถิ่นโพรวองซ์ดูบ้าง เมื่อมีรสชาติถูกคอ ถูกราคา อาจจะได้หัวกลับบ้านสักขวด(สองขวด)

ชื่ออย่างเป็นทางการของแคว้นนี้คือโพรวองซ์-แอลป์-โกต ดาซัวร์ (Provence-Alpes-Côte d'Azur) เป็นดินแดนที่มีความหลากหลายทางสภาพภูมิประเทศ แบ่งได้ 3 ส่วนตามชื่อเต็มของแคว้นนั่นเอง คือ ส่วนที่หนึ่งเขตโพรวองซ์ หรือกลุ่มเมืองบนเนินเขา ที่เชื่อมระหว่างเทือกเขาแอลป์เข้ากับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ผู้คนในแถบนี้มีอาชีพหลักคือการปลูกดอกลาเวนเดอร์ และการทำไร่่องุ่นเพื่อผลิตไวน์ ส่วนที่สองคือเขตเทือกเขาแอลป์ ที่มีชื่อเสียงเรื่องกิจกรรมกลางแจ้งต่างๆ เช่น เดินป่า การขี่ม้าชมเขา ปีนเขา ขี่จักรยาน กระโดดร่ม รวมไปถึงการเล่นเครื่องร่อน ส่วนสุดท้ายคือเขตโกต-ดาซัวร์ หรือเมืองริมชายฝั่งทะเล (โกต ดาซัวร์ ภาษาฝรั่งเศสแปลว่าชายฝั่งสีน้ำเงิน) หรือที่รู้จัก

ท่องเที่ยวยุโรป โดย ไกด์จำเป็น

กันโนนาม “เฟรนช์ ริวีเยรา” (French Riviera) ที่มีเมืองชื่อดังอย่างนีส (Nice) คานน์ (Cannes) และกราสส์ (Grasse)

ซึ่งทิวทัศน์อันงดงามของโพรวองซ์นั้น ได้เคยดึงดูดศิลปินที่มีชื่อเสียงอย่างเซซานน์ (Cézanne) และแวน โก๊ะ (Van Gogh) ให้มาปักหลักใช้ชีวิตอยู่ที่นี่มาแล้ว แคว้นแรกที่ขับรถผ่านจากเทือกเขา ลงไปถึงชายทะเล ผู้เขียนก็ตกหลุมรักโพรวองซ์เข้าเต็มเปา จนฝันอยากจะทำชีวิตแบบศิลปินทั้งสองท่านบ้าง เสียก็แต่ ภาษาฝรั่งเศสของผู้เขียนนั้นไม่กระดิกเลยสักตัว....

โปรดติดตามตอนสอง จะพาไปตลาด ชายหาด และเมืองเล็กๆ ริมทะเล รวมทั้งของฝากจากโพรวองซ์ด้วยคะ

“Kuenstler sollen auf den Wert seiner Werke achten”

Elefant, Vogel und Hase als Symbole

„Das Elefantenporträt steht für die Stimme meines Herzens: Wärme und Freude. Der Vogel ist ein Symbol der Freiheit. Ein fliegender Elefant und fallende Blätter sind Symbole für einen unabhängigen Geist. Jedes Mal wenn ich den Mond anschau, sehe ich einen Hasen im Mond. Der Hase als Symbol verbinde ich mit meinen Traum“

Supachet Bhumakarn wurde im Februar 1978 in Bangkok geboren. Er studierte an der Hochschule für Bildende Kunst in Bangkok und später an der Fakultät der Bildenden Künste in Chiang Mai University.

Supachet Bhumakarn

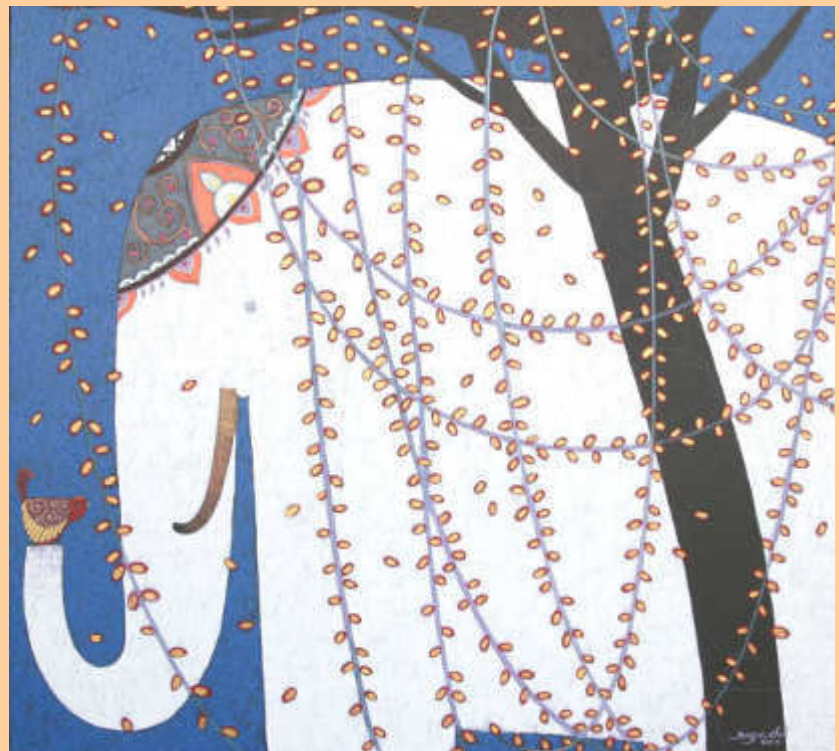

Bild: <http://www.tca-artstudio.com> und Aunchun Hirling

อย่าฝากหัวใจไว้กับคนอื่น

พระอาจารย์ฟิลลิป ญาณธมโม ท่านน่าจะเป็นพระรูปเดียว ที่...เคยเจอ หลวงปู่ชา “เถิบ” จนเป็นที่มาของเรื่อง ลูกเถิบหลวงปู่ชา

อาตมาอาจจะเป็นพระองค์เดียวในวงลูกศิษย์หลวงปู่ชา “ที่โดนท่านเถิบ” แต่ว่าซาบซึ้งที่ท่านเถิบอาตมา และเพราะความซาบซึ้งนั้นจะมาเล่าให้ญาติโยมฟัง

คือตอนนั้นอาตมาบวชใหม่ ๆ พรรษาแรกอยู่ที่วัดหนองป่าพง ปีนั้นพระเณร 70 กว่ารูป พระเยอะ ญาติโยมเข้าวัดกันมาก วันนั้นได้ไปบิณฑบาต ตอนกลับจากบิณฑบาตมีพระองค์หนึ่งมาคุยด้วย และพระองค์นั้นก็เพิ่งบวชใหม่เหมือนกัน ทั้งสององค์ต่างยังมีนิสัยแบบฆราวาส และพระองค์นั้นก็ไปตำหนิติเตียนพระที่อยู่ในวัดที่ไม่ถูกใจ อาตมาฟังแล้วคิดในใจว่า บวชเป็นพระทำไมมาจับผิดกัน ทำไมท่านตำหนิพระองค์นั้นองค์นี้ ก็เลยเดินหนีไม่อยากรคุยด้วย แต่ไม่ได้เดินหนีอย่างเดียว เดินหนีตำหนิท่านในใจ ยังคิดเรื่องท่าน พอเดินเข้ามาในวัด เดินก็หันมาคิดถึงเรื่องพระองค์นั้นองค์นั้นอยู่ ได้ยินเสียงหลวงปู่ชาพูดขึ้นมาว่า “กูดมอหนึ่ง” ก็มองขึ้นไป เห็นหลวงปู่ชาที่อยู่ใกล้ๆ ท่านยิ้มใส่เรา พูดภาษาอังกฤษ “แปลว่า สวัสดิตอนเช้า” กูดมอหนึ่ง

เราก็ตีใจ ไม่เคยได้ยินหลวงปู่พูดเป็นภาษาอังกฤษ ก็เลยยกมือไหว้ท่านและตอบท่านว่า “กูดมอหนึ่ง หลวงพ่อ”

หลวงปู่ชาท่านพูดภาษาอังกฤษได้ 2 คำ “กูดมอหนึ่ง” สวัสดิตอนเช้า กับ “ดู ยู ว้อน อะคัพ ออฟ ที” แปลว่า คุณต้องการน้ำชาไหม เพราะหลวงปู่ท่านเคยไปประเทศอังกฤษ ชาวอังกฤษเขากินน้ำชากันทั้งวันทั้งคืน และเขาจะถามตลอดเวลา “ดู ยู ว้อน อะคัพ ออฟ ที”

หลวงปู่เลยต้องจำไว้ เพราะท่านว่ามันจำง่ายดี เพราะว่าเหมือนพระสวดให้พร ยถาวะระหา อุปปะกัปปาติ แต่ท่านไม่ได้ถามอาตมา “ดู ยู ว้อน อะคัพ ออฟ ที”

เรายกมือไหว้ท่านรู้สึกดีใจ อารมณ์เปลี่ยน ฉันทะก็กลับกุญแจ เดินจงกรมนั่งสมาธิถึงหกโมงเย็น ก็คิดว่าเดี๋ยวจะไปกุญแจหลวงปู่ชา ถ้าใครเคยไปวัดหนองป่าพง จะเห็นกุญแจของท่านข้าง ๆ โบลต์ ซึ่งหลวงปู่มักจะนั่งบนเก้าอี้หวาย อาตมาเข้าไปก็กราบท่าน ขอนวดเท้าเพราะเราเคยฝึกนวดเท้า บางครั้งท่านจะให้เราไปนวด

วันนั้นพระเณรเยอะ ประมาณห่มหนึ่งเขาตีระฆัง ท่านก็ไล่พระเณรขึ้นโบสถ์หมด พระเณรประมาณ 70 รูป ท่านบอกว่า ท่านญาณอยู่ที่นี่ทั้งสองต่อสองกับท่าน ก็จับเท้าท่านไว้ ท่านก็ไม่ได้พูด ท่านนั่งหลับตาภาวนา เราก็นวดเท้าท่าน

อากาศเย็นสบายช่วงฤดูหนาว พระ 70 รูปเริ่มสวดมนต์ทำวัตรเย็น เราฟังพระสวดมนต์ 70 รูป เหมือนเทวดา เหมือนเทพกำลังจะโปรดเรา เราก็นั่งคิด เรากำลังนั่งกับพระอรหันต์ กำลังสร้างบุญกุศล ถวายการนวดแก่พระอรหันต์อยู่ เทวดากำลังสวดอนุโมทนาด้วย จิตใจขึ้นสวรรค์เลย

พอดีจิตใจขึ้นสวรรค์ หลวงปู่ใช้เท้าเถิบหน้าอกอาตมาจนหายใจไม่ออก หัวกระแทกพื้น เราก็ออกอยู่คนเดียว...!!!

หลวงปู่ชี้หน้า นั่นตอนเช้าพระรูปหนึ่งพูดไม่ถูกใจเรา เราก็เสียใจ อีกรูปหนึ่งพูดแค่ “กูดมอหนึ่ง” ดีใจทั้งวัน อย่าไปตีใจ เสียใจกับคำพูดคนอื่น อย่าไปฝากหัวใจไว้กับคนอื่น ต้องฝากหัวใจไว้กับพระธรรม

ที่นี้ท่านก็เทศน์กันทึบใหญ่ เราก็ก้มมือไหว้ท่าน น้ำตาไหล เพราะอะไร ซาบซึ้งในเมตตากรุณาของท่าน ท่านก็เห็นเราตอนเช้า ว่าพระองค์นี้ตลกกรก จิตเป็นทุกข์ เพราะคำพูดคนอื่น ท่านก็เลยพูดแค่ “กูดมอหนึ่ง” ให้ตั้งเราขึ้นจากกรก และตอนเย็นท่านก็ปล่อยให้เรานวดเท้าท่านให้ขึ้นสวรรค์ ขึ้นสวรรค์แล้ว ต้องถึบลงมาถึงแผ่นดิน เพราะเทวดาสอนธรรมไม่ได้ ต้องมนุษย์ เพื่อให้งดจำไว้

“อย่าฝากหัวใจไว้กับคำพูดของผู้อื่น เพราะเราจะผิดหวัง ต้องฝากหัวใจไว้กับพระธรรม ก็เลยได้จดจำคำพูดหลวงปู่...”

จาก: เครือข่ายกลุ่มพุทธธรรมกรรมฐาน สายท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต
เผยแพร่ใน Facebook ของพระไพศาล วิสาโล วันที่ 30 พฤษภาคม 2555

เชิญชวนเขียนเรื่องสั้น หรือ ความเรียงภาษาไทย หัวข้อ "ชีวิตนอกประเทศไทยของฉัน"

คุณเป็นคนหนึ่งที่เดินทางจากบ้านเกิดเมืองไทยอันเป็นที่รักมาอยู่ในต่างบ้านต่างเมือง ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลประการใด ในการใช้ชีวิตในต่างแดน หลาย ๆ ท่านคงจะได้ประสบพบเจอหลาย ๆ อย่างที่ประทับใจ หรือฝังใจ เมื่อเวลาผ่านไปสิ่งเหล่านี้ก็ค่อยๆ เติบโตขึ้นทั้งแก่ตัวเราเอง และเพื่อนที่เข้ามาใหม่ ประสบการณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าจะแบ่งปัน

กองบรรณาธิการ ดิมาก จึงขอเชิญชวน ผู้สนใจทุกท่านเรียงร้อยความประทับใจ ความฝังใจ บทเรียน ปัญหา และประสบการณ์อื่น ๆ ที่ท่านคิดว่าน่าจะเป็นบทเรียนร่วมแบ่งปัน ส่งเป็นความเรียง หรือเรื่องสั้นภาษาไทย เข้าร่วมประกวดชิงรางวัลเสียดียุคสุดท้าย 150 ปี ความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-เยอรมัน จำนวน 10 ตัว ผลงานดีเด่น 3 ลำดับแรกจะได้รับพินิจพิเคราะห์ ณ วันที่ 11-13 ความเรียงที่ส่งเข้าร่วมประกวด ท่านสามารถตั้งชื่อเรื่องได้ตามที่เห็นสมควร โดยส่งเป็นไฟล์เวิร์ด (word file) ความยาวไม่เกิน 3 หน้า กระดาษ A 4 ตัวอักษร Cordia 14 ส่งมาที่ pataya@d-magazine.de ภายในวันที่ 20 สิงหาคม 2555

รางวัลชนะเลิศการประกวดฯ "เสียดียุค 150 ปี"

อยู่เยอรมนี ควรรู้ถึงสิทธิและกฎหมายที่พึงมี
ดร.พิทยา เรือนแก้ว ได้ใช้เวลาเพื่อรวบรวมเรื่องที่คุณพึงรู้ไว้ "คู่มือ
กฎหมายเล่ม 1" จำนวน 52 หน้า
คู่มือกฎหมายเล่ม 1 แจกฟรีสำหรับสมาชิกนิตยสารดี
ผู้ที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกสามารถขอซื้อคู่มือได้ โดยสอดเงิน 3 ยูโร พร้อม
จำหน่ายซองติดแสดงมาถึงตัวท่าน
แล้วส่งไปที่ฝ่ายทะเบียนนิตยสารดี D-Magazine,
c/o Aunchun Hirling, Am Maisenbühl 28 C,
78333 Stockach-Wahlwies
สมัครเป็นสมาชิกนิตยสารดีทางออนไลน์ได้ที่
www.d-magazine.de

DARIKA

The Charming of Asia

Thai Massage und Thai Spa

เราเข้าใจปัญหาของคุณ

- ★ เกิดถึงการคงทนอย่างไร?
- ★ ตกแต่งอย่างไรดี? ใช้ผลิตภัณฑ์อะไรดี?
- ★ คุณภาพดีหรือไม่?
- ★ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ถูกต้องตามกฎหมายประเทศเยอรมันหรือไม่?

เรามีคำตอบ และ มีผลิตภัณฑ์คุณภาพดี ให้คุณเลือกใช้

ติดต่อทีมงานภาษาไทย

มิคาเอล (หน่อ) +49 162 1973 218

กรรณ (เท) +49 152 570 61 501

สุวรรรัตน์ (เกิ้ล) +49 152 566 25 604

DARIKA SHOWROOM:

ATRIUM

Wilhelmshöher Allee 262

34131 Kassel

Tel.: +49 561 31 09 71 56

Fax: +49 561 31 09 71 57

Email: info@darika.de

Internet: www.darika.de

- ★ Kosmetik und Wellnessprodukte (Bath & Bloom, Darika)
- ★ Ätherische Öle
- ★ Dekorationsartikel
- ★ Thailandische Wellness-Tee's
- ★ Künstliche Orchideen

แฟรงเฟิร์ต - กรุงเทพฯ - แฟรงเฟิร์ต

สายการบิน Thai Airways International BANGKOK

EUR 615.- ตั้งแต่วันที่ 01.12. ถึงวันที่ 15.12.11 สำหรับ 28 วัน
EUR 755.- ตั้งแต่วันที่ 30.12. ถึงวันที่ 29.03.12 สำหรับ 1 เดือน
EUR 644.- ตั้งแต่วันที่ 01.04. ถึงวันที่ 28.06.12 สำหรับ 1 เดือน
EUR 809.- ตั้งแต่วันที่ 01.05. ถึงวันที่ 28.06.12 สำหรับ 6 เดือน
EUR 869.- ตั้งแต่วันที่ 29.06. ถึงวันที่ 12.08.12 สำหรับ 6 เดือน
EUR 809.- ตั้งแต่วันที่ 13.08. ถึงวันที่ 27.09.12 สำหรับ 6 เดือน

Phuket, Koh Samui, Krabi, Chiang Mai, Khon Kean, Hat Yai, Udorn Thani, Ubon Ratchathani, Chiang Rai, Surat Thani

EUR 650.- ตั้งแต่วันที่ 01.12. ถึงวันที่ 15.12.11 สำหรับ 28 วัน
EUR 810.- ตั้งแต่วันที่ 30.12. ถึงวันที่ 29.03.12 สำหรับ 1 เดือน
EUR 666.- ตั้งแต่วันที่ 01.04. ถึงวันที่ 28.06.12 สำหรับ 1 เดือน

สายการบิน Lufthansa /น้ำหนัก 46 กิโล (กระเป๋า 2 ใบ -> ใบละ 23 กิโล)

EUR 825.- ตั้งแต่วันที่ 01.01. ถึงวันที่ 31.03.11 สำหรับ 12 เดือน
EUR 725.- ตั้งแต่วันที่ 01.04. ถึงวันที่ 15.12.11 สำหรับ 12 เดือน

สายการบิน Gulf Air /น้ำหนัก 30 กิโล

EUR 650.- ตั้งแต่วันที่ 01.01. ถึงวันที่ 31.10.12 สำหรับ 3 เดือน

สายการบิน Emirates /น้ำหนัก 30 กิโล

EUR 635.- ตั้งแต่วันที่ 08.04. ถึงวันที่ 21.06.12 สำหรับ 4 เดือน

THAI-ASIEN-REISEN

Deutschlands Thailandexperten
☎ 069 - 1338 9203 0
☎ 069 - 1338 9203 19
☎ 0178 - 4422112 (Notfallnummer)
Internet: www.thai-asien-reisen.de
E-Mail: info@thai-asien-reisen.de

สำหรับคนไทยทุกท่านที่สนใจ
จะเดินทางกลับบ้านด้วยตัวราคาพิเศษ
ทางเราขายตั๋วและบริการจองตั๋วเครื่องบินใน
กรณีเดินทางคนเดียวสามารถรับตั๋วได้ภายใน
24 ชั่วโมง เราให้บริการสอบถามราคาตั๋ว
และสิ่งจูงใจเป็นภาษาไทยต้องการสอบถาม
รายละเอียดเป็นภาษาไทย
คุณสามารถติดต่อทางเราได้

www.hotelostseeblick.de

Tel: 0171-385-0730

ทะเลสวย น้ำใสสะอาด
อากาศบริสุทธิ์กับวันหยุดพักผ่อน
เชิญคุณและครอบครัวมาพักผ่อนกับเรา
กรุณาสั่งจองห้องพักล่วงหน้า
มิตร ศรีสังข์ 0171 385 0730

ดูแลผิวหน้าด้วย
Herbal cream Beauty Face CARE CREAM
"ครีมสมุนไพรรักษาผิว" ครีมหน้าใสช่วยปรับสภาพ
ผิวหน้า ลดจุดด่างดำ ฝ้า กระชับผิว ลดการอักเสบของผิว
ช่วยทำให้ใบหน้าขาวเนียนใส ลดการอักเสบของผิว
เสริมสร้างความยืดหยุ่นของผิวหน้าให้คืนสู่ธรรมชาติ
ใช้ได้กับทุกสภาพผิว

ติดต่อสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่:
อิน Tel: 01743 91 84 90,
e-mail: Munreya.29@hotmail.de,
Facebook : Munreya Sanner (Anne)

Noknoi.de
Bücher, Musik, Filme und mehr!

ดูหนัง ฟังเพลง และ อ่าน
หนังสือ คือเพื่อนคลายเหงา ใน
ยามที่เราโกลนบ้าน อย่างนี้ คิดถึง
บ้าน คิดถึงนกน้อยค่ะ

Information und Bestellung:
www.noknoi.de
06825 941285
noknoi@noknoi.de

Noknoi.de
Bücher, Musik, Filme und mehr!

On-Thai Massage
Am Steinacker 20
72555 Metzingen-Neuhausen
Tel. & Fax: 07123/939550
Mobil: 0151 16567493
on.thaimassage@hotmail.de
www.on-thaimassage.net

ขายและให้เช่าที่ดิน
ใกล้หาดทุ่งวัวแล่น จ.ชุมพร
เหมาะสำหรับปลูกบ้านและทำ
รีสอร์ท (เจ้าของขายเอง)

ติดต่อคุณจุ
0049 7147274503(เยอรมนี)
00 66 878980807(ไทย)

อีเมล
ju.chansud@gmx.de

D magazine

ติดต่อโฆษณาในนิตยสารตีฉบับรูปเล่มได้ที่
อัญชัญ เอียร์ลิง aunchun@d-magazine.de
ติดต่อโฆษณาของนิตยสารตีฉบับออนไลน์ได้ที่
รศ ไทล rose@d-magazine.de

ข่าวจากฝ่ายทะเบียนนิตยสารดี

1. สมัครเป็นสมาชิกและการต่ออายุสมาชิก ไม่ว่าท่านจะสมัครเป็นสมาชิก โดยการกรอกแบบฟอร์มที่ได้รับหรือทางออนไลน์ก็ตาม ขอให้ท่านกรอกชื่อ นามสกุลและที่อยู่ให้ชัดเจน เพื่อหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดในการลงทะเบียนสมาชิก สมัครออนไลน์ที่ www.d-magazine.de

สมาชิกท่านใดสิ้นสุดการเป็นสมาชิกผู้อ่าน ทางฝ่ายทะเบียนจะส่งแบบการโอนเงิน แนบไปกับนิตยสารดีเล่มสุดท้ายของท่าน การต่ออายุสมาชิกโดยการโอนเงิน กรุณาระบุหมายเลขสมาชิกของท่านด้วย เช่น 2012-055 เป็นต้น

2. รับและส่งนิตยสาร เนื่องจากมีจดหมายติดกลับไปยังกองบรรณาธิการ หากสมาชิกท่านใดไม่ได้รับนิตยสารดีตามกำหนดออก ขอให้ท่านแจ้งไปยังฝ่ายทะเบียนทราบทันที โทรฯ 01774954640 ทางอีเมล aunchun@d-magazine.de หรือ info@d-magazine.de

กำหนดออกนิตยสารดีสี่เล่ม คือ เดือนมีนาคม/ มิถุนายน/ กันยายน และธันวาคม (กำหนดออกประมาณปลายเดือน)

ติดต่อฝ่ายทะเบียนได้ที่

Aunchun Hirling (อัญชัญ เอียร์ลิง)
Am Maisenbühl 28 C,
78333 Stockach-Wahlwies
Tel. 01774954640

ทีมงานของเราประกอบด้วยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรที่มีคุณภาพมากด้วยประสบการณ์

บริการของเรา

- ลดการกราม, เสริมกราม โดยไม่ต้องผ่าตัด
- ลดรอยเหี่ยวย่นด้วย Collagen, Hyaluron, Botox
- เติมร่องแก้มให้สวยอิมเมียมมีราศี
- ปรับสภาพผิวขาวเนียนสดใสดูอ่อนกว่าวัย (ใบหน้า หรือ ทั้งตัว)
- สัก คิ้ว, ขอบตา, ขอบปาก, ริมฝีปากถาวร, ลดรอยสักถาวร
- ลดไขมันทั่วตัวหรือเฉพาะส่วน
- แก้ปัญหา สิว, ฝ้า, จุดต่างด้า, กระ
- ตอนขนถาวร บริเวณที่ต้องการ
- ทำเล็บมือเล็บเท้า... ฯลฯ

****เปิดให้บริการในส่วนของชาลอนด้วยคะ****

เปิดสอนหลักสูตร

- คอสเมติก (รับรองโดยแพทย์)
- การทำเลิ็บเท้า (รับรองโดยแพทย์)
- การต่อเล็บ, การใส่ซีตเล็บ
- การสัก คิ้ว, ขอบตา, ขอบปาก, ริมฝีปาก ถาวร
- สปาเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ
- นวดกดจุดฝ่าเท้าแบบไทยและทิเบต
- นวดไทยแผนโบราณ, นวดอาโรมาเทราพี
- นวดหินร้อน, นวดน้ำมัน
- นวดกดจุดหัวแบบชีอัส, นวดกดจุดตัวแบบชีอัส
- นวดหน้าผอนคลาย, นวดลดความอ้วน
- แต่งหน้ากลางวันกลางคืน... ฯลฯ

***** หมายเหตุ *****

นักเรียนที่จบหลักสูตรทุกท่านจะได้รับประกาศนียบัตร ที่ถูกต้องตามกฎหมายเยอรมันสามารถนำไป ใช้ประกอบ อาชีพ ได้ทั้งในประเทศเยอรมนี และประเทศในยุโรป

บริการให้คำปรึกษา สำหรับนักเรียนในเรื่องการเรียนและการจัดหาสถานที่พักให้สำหรับนักเรียนที่ต้องเดินทางไกล

**** ข่าวใหม่ล่าสุด **** SP-Kosmetik เปิดสอนหลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์สปาจากวัตถุดิบที่มีอยู่ในเยอรมนี อาทิเช่น น้ำมันนวด, ครีมพอกหน้า ฯลฯ เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการนำเข้าสินค้าและเปิดบริการให้คำปรึกษา เรื่องการบริหารจัดการธุรกิจสปา

ช่วงนี้

เรามีหลักสูตรการเรียนแบบแพคเกจในราคาพิเศษสุด

ติดต่อสอบถามได้ที่ โทร : 069 - 24248835 มือถือ : 0175 - 2401185

ดี

D magazine

นิตยสารดี

www.d-magazine.de

www.d-magazine.eu

e-mail: info@d-magazine.de

ผู้ผลิต

สมาคมนิตยสารไทย เอเชีย - โบเดนเซ
Am Maisenbühl 28 C, 78333 Wahlwies-Stockach
โทรฯ 0177 4954 640

หัวหน้าบรรณาธิการ

ดร.พิทยา เรือนแก้ว

กองบรรณาธิการ

ดร.พิทยา เรือนแก้ว, วลาวัลย์ อัลเบรชท์, อัญชลีชัย เสียรัง
สวพร บัวแดง, โสภภาพ คุรุฑ, พนมวรรณ เกตุสุวรรณชัย, สายสุดา โพธิ์
ผู้อำนวยการกองบรรณาธิการ
อรรณี ไฟฟ์เพอร์, กัทธิดา หาญกุล, พวงทอง ชิมเมอร์มันน์, สุภาวรรณ มัลเลอร์, แสงสุริย์ มิ่งมงคล, อธิชา บาร์ลัค, มิตร ศรีสังข์

พิสูจน์อักษร

พัชรี คาสปาร์-ซิกเคอร์มันน์

กราฟิก

ชลัษ วรยรรยง, พรภานุ เพ็งศรี

เว็บมาสเตอร์

เบญจมาศ คลิงเลอร์

การตลาดและโฆษณา

อัญชลีชัย เสียรัง, สายสุดา โพธิ์

โรงพิมพ์

Saxoprint GmbH, Digital- & Offsetdruckerei,

Enderstraße 94, 01277 Dresden

www.meindruckportal.de

สมัครเป็นสมาชิก ราคาตามค่าส่ง

สมาชิกรายปี 5 ฉบับ ค่าจัดส่งทุกปีตามเดือน

สมาชิกในเยอรมนีและออสเตรีย ปีละ 20,00 ยูโร

สมาชิกในสวิตเซอร์แลนด์ ปีละ 35,00 ฟรังก์

สิ่งตีพิมพ์ในนิตยสาร “ดี” สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย
ไม่อนุญาตให้คัดลอกสิ่งตีพิมพ์ต่างๆและรูปภาพก่อนได
รับอนุญาตจากผู้ผลิต

คัดลอกหรือพิมพ์ซ้ำบทความหรือรูปภาพที่เผยแพร่โดย
ที่อื่นมาแล้ว กรุณาติดต่อเจ้าของบทความโดยตรง

Impressum

D- Magazine

www.d-magazine.de

www.d-magazine.eu

e-mail: info@d-magazine.de

Herausgeber

Thailändischer Kunst- und Kulturverein Hegau-Bodensee),

Am Maisenbühl 28 C, 78333 Wahlwies-Stockach

Tel 0177 4954 640

Chefredakteurin

Dr. Pataya Ruenkaew

Redaktion

Dr. Pataya Ruenkaew, Walawal Albrecht, Aunchun Hirling

Swaporn Boudang, Sopaporn Kurz,

Pasamolwan Kergsuwan, Saisuda Pohl

Redaktionsmitarbeiter

Oranee Pleiffer, Pattira Hansakul,

Phuangthong Zimmermann, Psupawan Müller,

Sangsuee Meemongkol, Isa Barlak,

Mitr Srisang

Korrektor

Patcharee Kaspar-Sickermann

Grafiker

Chalat Worayanyong, Pompana Pengsri

Webmaster

Benjamas Klingler

Marketing und Werbungen

Aunchun Hirling, Saisuda Pohl

Druckerei

Saxoprint GmbH, Digital- & Offsetdruckerei,

Enderstraße 94, 01277 Dresden,

www.meindruckportal.de

Abonnement

“D-mag” erscheint vierteljährlich. Der Abonnement-Preis
inkl. Versand beträgt für den Bezug in Deutschland und
Österreich 20,00 Euro und in die Schweiz 35,00 SFR.

(Versandgebühr)

Vervielfältigung von Artikeln und Fotos ist nur mit
Genehmigung von dem Herausgeber erlaubt.

Vervielfältigung oder Nachdruck von bereits in einem
anderen Medien erschienenen Artikeln oder Fotos
wenden Sie sich bitte direkt an Autoren.

09.03.2012

ISSN: 2190-636X

saxoprint

ฉบับหน้า...พบกับ

ดี

D magazine

ฉบับที่ ๑๑

กันยายน ๒๕๕๕

เลี้ยงลูกให้น่ารัก

“ลูกไม่หล่นไม่ไถลต้น” สุภาจิตไทยที่มักได้ยินกันจนชินหู หรือบางครั้งคำชมเด็กหรือเยาวชนที่น่ารักที่คุณพ่อคุณแม่เคยได้ยินบ่อยๆ ก็คือ “ต้องให้ความดีความชอบคุณแม่คุณพ่อเขา” ทั้งนั้นทั้งนี้ การที่เด็กจะเป็นอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับคุณพ่อคุณแม่ หรือเลี้ยงดูนั่นเอง ดีมาก ฉบับที่ 11 เรามาทักการอบรมเลี้ยงดูลูกให้เป็นเด็กที่น่ารักกันนะค่ะว่า คุณแม่มีวิธีวิธีการอย่างไร

ภาษาเยอรมัน...ยากแก่

กลุ่มใจจาง พูดภาษาเยอรมันไม่รู้เรื่อง ทำได้

“Tut mir leid”

ออกเสียงว่า “ทุท-เมียร์-ไลด”

ไม่ใช่ “ตุตเมียร์ลาย”

เทคนิคการพูดภาษาเยอรมันในชีวิตประจำวัน เพื่อสื่อให้คนฟังเข้าใจ จะพูดอย่างไรดี ใช้สำนวนอย่างไร เน้นเสียงตรงไหน ทำไมเวลาพูดภาษาเยอรมันแล้วคนเยอรมันไม่เข้าใจ บางคนอาจเลยไม่ยอมพูดภาษาเยอรมันซะงั้น บางคนอยากเรียนต่อ แต่ก็ไม่แน่ใจในความรู้ในภาษาเยอรมันของตนว่าจะพอเพียงไหม... ติดตามอ่านข้อแนะนำจาก“ครูตุตอม” ในฉบับหน้าค่ะ

การเทียบวุฒิการศึกษาที่สำเร็จ จากต่างประเทศ

วันที่ 1 เมษายน 2555 มีการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการเทียบวุฒิการศึกษาที่สำเร็จจากต่างประเทศ ในเยอรมนี ตามกฎหมายนี้ว่ากันว่า เป็นการเปิดโอกาสหรือช่องทางให้คนต่างชาติที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศของตนไม่ว่าจะเป็นสายอาชีพ หรือสายวิชาการต่างๆ ได้มีโอกาสใช้วุฒิดังกล่าวประกอบอาชีพได้ในเยอรมนี นอกจากนี้ในดับทกฎหมายนี้ยังสงวนสิทธิสงวนไปให้นักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในเยอรมนี ที่อาจจะมีโอกาสได้ประกอบอาชีพต่อไปได้เมื่อศึกษาจบแล้ว การเทียบวุฒิเป็นปัญหาหนึ่งของคนไทยที่ต้องการทำงานที่เหมือนกัน เรามาคูกันว่าตามกฎหมายนี้คนต่างชาติและไทยจะได้โอกาสอะไรกันบ้าง

ปรัชญาว่าด้วย Hefeteig

ว่ากันว่าในแถบไรน์ลันด์ (Rheinland) แบ่งขนมปังยีสต์สด ถือเป็นการพิสูจน์ฝีมือในการทำขนมปัง และขนมอบทั้งหลายกันเลยทีเดียว เพราะขนมปังและขนมอบนี้หากผสมแบ่งแล้วแบ่งไม่ขึ้นก็เป็นอันต้องทิ้งแบ่งไปเลย จะไม่ได้ขนมทั้งเสียเงินเสียเวลา หลายต่อหลายคนจึงแย่งที่จะทำขนมที่ต้องใช้แบ่งชนิดนี้ เพราะการผสมยีสต์ลงไปนั้นหากอุณหภูมิต่ำไป แบ่งก็จะไม่ขึ้น หากร้อนเกินไปยีสต์ก็ตาย เรามาลองฟังแม่บ้านเยอรมันที่ข้าฯของว่ามีเคล็ดลับอะไรหรือไม่ในการทำขนมปังและขนมอบนี้ ที่เป็นเหมือนขนมประจำท้องถิ่นกว่าได้

A STAR ALLIANCE MEMBER

I FLY THAI

Fliegen Sie mit Thai Airways *smooth as silk* zu
den schönsten Destinationen Asiens, Australiens
und Neuseelands.

 THAI

www.thaiair.de